ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ ಮಂಜರಿ

ಶ್ರೀದೇವಿ
ಚಿಗಾದಹಾದ್ರಿ. (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾ)

PUBLISHERS:
M. R. Varadarajan, B.Sc., I.. Min E
Mines Owner,
Modern Enterprises,
DHANDELI.

Printed at:
'Modern Printers' Bannur Road, Mandya.

ಆಶೀರ್ವಚನ

ಈ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವೇದಾಂತಗಳು "ಪಿತಾ ಚ ರಕ್ಷಕ ಶೇಷಿ" ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ವಿಧವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಒಂಬತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪತಿ ಪತ್ನಿ ಭಾವವನ್ನು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ ಸಾಕುಮಗಳಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ತಾನೂ ಆಚರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಲು "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಎಂಬ ಎರಡು ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಪಾರಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವಳು.

ಸತಿಪತಿಯರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪತಿಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ದುಡಿಯುವಂತೆ ಜೀವಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಭೋಗವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಸ್ಥ ವಿಶದ ಪದವಾದ "ಭಗವತ ಏವ ಅಹಮಸ್ಮಿ" ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಇರುವಿಕೆ ಎಂಬ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಸೂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಟ್ಚೆಯ್ವೋಮ್" "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕೆನ್ರು ಪೇಚ್ಚುಪ್ಪಡಿಲ್ ವಾಳಗಿಲ್ಲೇನ್" ಇದೇ ಮೊದಲಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸಿಯೂ ಇರುವಳು.

ಅಲ್ಲದೇ ಇವಳು ರಚಿಸಿರುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಠಿಸುತ್ತ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಜೀಯರೆಂದೇ" ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಗೋದಾದೇವಿಯ ಈ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು "ಗೋದಾ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿ ಮಂಜರಿ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ತಾವೂ ಅದರ ರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪರರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ರಸಾನುಭವ ಮಾಡಿಸಲು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯವರು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯ ವಿಶೇಷವೇ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾವ-ರಸ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಅದೇ ಭಾವ-ರಸ ಬರುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀದೇವಿಯವರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಅದರ ರಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಇವರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ವರವರ ಮುನಿಗಳವರ ಆರನೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಶ್ರೀವರವರ ಮುನಿಗಳ ಸಂವತ್ಸರ ಮಾಸ, ಅಯನ, ಋತು, ವಾರ, ತಿಥಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನ ಸ್ತೋತ್ರ, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಈ ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ಸಾಧ್ವೀಮಣಿಯು ತಮಿಳ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ [illegible] ಗ್ರಂಥಗಳ ರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೂ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ಇತರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊರೆದು ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಈ ರಸಾಸ್ವಾದನೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇವರ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತರಾಜ ತರ್ಕವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್
ಎಂ. ಅ. ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮಲೈ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್,
ನಿವೃತ್ತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜ್, ಮೇಲುಕೋಟೆ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ತತ್ತ್ವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಆಧಾರವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ವೇದಾಂತ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾದರೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಮ ವೈಭವವನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೇದಾಂತ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಹನವೂ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಆದ ಅನೇಕಾಂಶಗಳು ವಿಶದವಾಗಿ ಕಾಣಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯ ಕವನವನ್ನು ತಾಳಿದ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಾಂತವು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಭಯವೇದಾಂತವೆಂಬ ಎರಡು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವವೇದಕ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಈಶ್ವರನ ವಿಭೂತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆಗೆ ನಿಯುಕ್ತವಾದುವು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವೆಂಬ ಹೆಸರು ಯೋಗರೂಢವಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಉಪನಿಷದರ್ಥ ಅನುಭವ ಮಗ್ನರಾದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿ ಎಂಬ ವನಿತಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸೇರಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಎರಡು. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಮತ್ತು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಕೂಡಲು ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಆಸೆ ಹೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಮನ ಪರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಜನರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮುಮುಕ್ಷುಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಯಥಾಕ್ರಮ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂಗಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನದ ಚಿಂತೆ ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಸೇವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆ ಪಡೆಯುವುದು ವಿಶದವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಬಂಧವಾದ "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಯಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪರತತ್ತ್ವದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಾಗ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮನೋರಥ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಗ ಪರತತ್ತ್ವದ ಸಂಶ್ಲೇಷವಿಲ್ಲದೆ ತವಕಪಡುವ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಮನೆಯುಳ್ಳ ಚೇತನನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಂಶ್ಲೇಷ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಉಳಿಸುವ ಅನಂಗದ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವರ್ಣನವಾದ ಶೇಷಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬುದೊಂದುಂಟು. ಅದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ತಡೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾಪ್ಯನೂ, ಶಕ್ತನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನೇ ಸಾಧನವಾಗಿ ಕೋರಿ ಆ ಮೂಲಕ ನಿರಂತರ ಸೇವಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಯುಕ್ತತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಯ ಘೋಷತ್ವದಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ತವಕಪಡುವ ಚೇತನ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮುಟ್ಟಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಚೇತನನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಭಗವಂತನ ಗುಣಾನುಭವದ ಪ್ರಭಾವ. ವಿಷಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಈ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧದಿಂದ ಏರ್ಪಡುವ ಅಶಾಂತಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುಚಿತವಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿ ಚೇತನನು ಪ್ರತಿ ಪರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ತನಗಾಗಬಹುದಾದ ಅನುಭವ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು

ಕನಸು ಕಾಣುವವನಂತೆ ಮೇಲ್ನೋಟದಿಂದ ಕಾಣುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆ ರೀತಿ 14 ದಶಕಗಳುಳ್ಳ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಪರಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಬಗೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿಚಾರ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗೋದಾದೇವಿಯ ವೈಭವವೂ ಅಂತೆಯೇ ಗೋದಾದೇವಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮನಸೋತ ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರ "ಗೋದಾಸ್ತುತಿ" ಎಂಬ ದರ್ಶನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ತೋರಿಸಿರುವ ಅದರ ವೈಭವವನ್ನು ಶ್ರೀವೇದಾಚಾರ್ಯರು ಸರಸವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಲೇಖಕಿಯು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮತ್ತೂ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಭಗವತ್–ಭಾಗವತರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ(ಶ್ರೀ) ಪಿ. ಟಿ. ತಿರುನಾರಣಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ.,
ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.

* * * *

ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಾದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷರು ಜನಿಸಿ, ಅವತರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದಲೂ, ಆಚರಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಭಗವದನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಹದುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಅಗ್ರಗಣ್ಯಳು. ಅವಳು ರಚಿಸಿರುವ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಎಂಬ ತಮಿಳು ಪ್ರಬಂಧ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜನಾದರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಿಗೂಢವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಶಿಂಗಾರಮ್ಮನವರು (ಶ್ರೀದೇವಿ) ತಾವು ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸಿ ತಮಿಳು ಬಾರದವರಿಗೂ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಮಿಳಿನಿಂದ ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರೂ, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಓದಿ ಆ ಮೂಲಕ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯ,
ಕೆ. ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ

"ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ ।" ಎಂದು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೇದಕಾಲದಿಂದ ಈವರೆಗೂ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುವಿನ ಅಮರವಾಣಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮತತತ್ವಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ, ಶೈವ ಮತ್ತು ವೈಷ್ಣವ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹಿರಿಮೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀ ರತ್ನಗಳ ಕೃತಿಗಳೂ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಪಂಡಿತರಗೋಷ್ಠಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರಗೋಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಗೋಷ್ಠಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಮೀರಾ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಅವ್ವೈಯಾರ್‌ಗೋಷ್ಠಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮತತತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವೈದಿಕಗೋಷ್ಠಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೋಷ್ಠಿ, ಪಂಡಿತಗೋಷ್ಠಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ "ಆಂಡಾಳ್‌ಗೋಷ್ಠಿ" ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಗೋಪಿಯರು ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಆನಂದಪಡಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿಗಳಾದ ಗೋಪಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪರಮ ಪುರುಷನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿಂಗಳ್ ಮದಿನಿರೈಂದ ನನ್ನಾಳಾಲ್ । ನೀರಾಡ ಪೋದುವೀರ್ ಪೋದುಮಿನೋ ನೇರಿಳೈಯೀರ್ ।" ಎಂದು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನರನ್ನೂ ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಈ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಿರುವ ಅರ್ಥಪಂಚಕ ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಅವತಾರ ವಿಶೇಷಗಳ ಮಹಿಮೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಅಂದರೆ "ವಿಶ್ವಸ್ಯಾತ್ಮೇಶ್ವರಪತಿ" ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಚೇತನನಿಗೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಸಮಸ್ತವೂ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗೋದಾದೇವಿಯು ಈ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ– "ಮಾನಿಡವರ್ಕೆನ್ಱು ಪೇಚ್ಚು ಪಡಿಲ್ ವಾಳ್‌ಗಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಭಗವಂತನ ಗುಣಾನುಭವದ ಪ್ರಭಾವವೇ!

ಈ ಅನುವಾದವನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ, ಪ್ರ. ಭ. ಅಣ್ಣಂಗರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಸಹಸ್ರಾರು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾಮತಿ–ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇತರ ಸೋದರಿಯರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳನ್ನು ಮರೆತು, ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವರಸವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಪದ್ಮವಿಭೂಷಣ, ಚತುರ್ವಿಧ ಭಾಷಾ ಪ್ರವೀಣರೂ, ಚತುರ್ವಿಧ ಕವಿಪುಂಗವರೂ,

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಪರಮ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರೂ, ಜಗದಾಚಾರ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ [illegible] ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ಕೃತಿರತ್ನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಈ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ [illegible] ದೃಢವಾಗಿ [illegible].

ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಆಚಾರ್ಯರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಶ್ರೀಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರಂಗನಾಯಕಮ್ಮನವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ [illegible] ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು [illegible] ಶ್ರುತ್ವಾ, [illegible] "ಅರಿಲು ತೀರ್ [illegible] ನೀಳ್" ಎಂದು [illegible] ವಾತ್ಸಲ್ಯ ನಿಧಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂ [illegible] ಈ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ [illegible].

ಈ "[illegible]" [illegible] ಗೋದಾದೇವಿಯ [illegible] ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು [illegible] ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ [illegible] ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ [illegible] ಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎ., ರಿಟೈರ್ಡ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ರವರೂ [illegible] ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾದ [illegible].

ಮಂಡ್ಯ, [illegible] ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. [illegible] ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಕೃತಿಯ [illegible] 8-10 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ [illegible]. ಕೇವಲ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು [illegible] ಎಂ. ಆರ್. [illegible] ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. [illegible] ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ದೇವಿಯ [illegible] ಅನುಗ್ರಹ [illegible] ಪಾತ್ರರಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು [illegible]. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು [illegible] ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ [illegible] ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

[illegible]

[illegible] (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ)

ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ವಿಶೇಷಾನುಭವ

"ನಾಯಕನಾಯ್ ನಿನ್ರ ನಂದಗೋಪನುಡೈಯ
ಕೋಯಿಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ'' ಕೊಡಿತ್ತೋನ್ರುಂ ತೋರಣ
ವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ'' ಮಣಿಕ್ಕದವಂ ತಾಳ್ತಿರುವಾಯ್
ಆಯರ್ ಶಿರುಮಿಯರೋಮುಕ್ಕು'' ಅರೈಪರೈ ಮಾಯನ್
ಮಣಿವಣ್ಣನ್ ನೆನ್ನಲೇ ವಾಯ್ನೇರ್ನ್ದಾನ್''
ತೂಯೋಮಾಯ್ ವಂದೋಂ ತುಯಿಲೆಳ ಪಾಡುವಾನ್
ವಾಯಾಲ್ ಮುನ್ನಮುನ್ನಂ ಮಾತ್ತಾದೇಯಮ್ಮಾ
ನೀ ನೇಶ ನಿಲೈಕ್ಕದವಮ್ ನೀಕ್ಕೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್''

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಟ್ಟವೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಐದು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೆ. ಮೊದಲ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ "ನೀರಾಡ ಪ್ಪೋದುವೀರ್ಗಳ್" ಎಂದು ಇದೆ; ಮೂರನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನಾಂಗಳ್ ನಮ್ ಪಾವೈಕ್ಕು ಚ್ಚಾತ್ತಿ ನೀರಾಡಿನಾಲ್" ಎಂದಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನಾಂಗಳುಂ ಮಾರ್ಗಳಿ ನೀರಾಡ ಮಹಿಳ್ಂದು" ಎಂದಿದೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಮಾರ್ಗಳಿ ನೀರಾಟ್ಟವಾನ್" ಎಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ನಾನವಮಾಡುವುದು ಗೋಪಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೂ ಸ್ನಾನವಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಯಮುನೆಗೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸರೋವರಕ್ಕೋ ಇವರುಗಳು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಸ್ವಾಪದೇಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೋ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಹೋಗಿ ಸೇರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಇವರು ಕಣ್ಣಾ! ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ನಂದಗೋಪ ಕುಮಾರನಾಗಿಯೂ ಯಶೋದೆಯ ಪುತ್ರಸಿಂಹವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ತೋಚಿದರೆ "ನಂದಗೋಪಾಲಾ! ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿ ಕೂಗಬಹುದು. ಹಾಗಲ್ಲವೆ "ನಂದಗೋಪನುಡೈಯ ಕೋಯಿಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ" ಎಂದರೂ "ತೋರಣವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ!" ಎಂದೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಬೇಡುವುದಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕವಲ್ಲಿದೆ.

ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪರು ಗೊಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಅವರ ಗೃಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಂತರವೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಪರದೈವವಾಗಿ ನೆನೆಯುವವರಾದ್ದರಿಂದ "ನಾಯಕನ್ ಮುಳುವೇಳುಲಗಕ್ಕುಮ್ ನಾಥನ್" ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಅವನೇ ನಾಯಕನಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪನನ್ನು ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಚಿಂತಿಸುವುದುಂಟು.

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ರಾವಣ ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಲಂಕೆಯಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಸೀತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ "ಏಷಾ ವಿದೃಶ್ಯತೇ ಸೀತೇ ರಾಜಧಾನೀ ಪಿತುರ್ಮಮ" [ಇದೋ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಅಯೋಧ್ಯೆಯು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ, ನೋಡು] ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. "ಇದೋ, ನನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ನೋಡು" ಎನ್ನದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಅವರ ಪಟ್ಟಣ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಹಿರಿಯನಾದ ತಂದೆಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದೇ ಇಷ್ಟ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮನಸ್ಸೂ ಸಹ ಇದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಗೋಪಿಯರು ನಂದಗೋಪನನ್ನೇ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರುಗಳ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ತತ್ಕಾಲೀನ ದಾವ ಅರ್ಚಾವತಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಗೋಪಿಗಳ ಅನುಭವ ವಿಭವಾವತಾರದಲ್ಲಾದರೂ ಆಂಡಾಳ್ ಅನುಭವ ಅರ್ಚಾವತಾರದೊಂದಿಗೆ ತಾನೇ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ದಿವ್ಯ ದೇಶದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರು ಅನುಸಂಧಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಶ್ರೀ ಪರಾಶರಭಟ್ಟರೆಂಬುವರು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜ ಸ್ತವದಲ್ಲಿ– "ಪ್ರಥಿತಮಹಿಮಾ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಸ್ಯ ತೇ ಪ್ರಥಮೋ ಭಟಾಃ ಕರಿಮುಖ ಜಯತ್ಸೇನೋ ಕಾಲಪ್ರಸಿಂಹಮುಖೋ ಜನಃ" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿವಾರವಾಗ ನಾಟ್ಯಾನ್ ಕುಮುದ ಮುಖಾನ್ ಗಣನಾಯಕಾನ್ ನಮಾಮಿ" ಎಂದು "ಅಂದ ಪ್ರಸಾದ ಮುದಿತಃ ಪ್ರಣಮಾಮಿ ರಂಗದ್ವಾರ ಪಾಲಕೌ ಸಹಸ್ವಪ್ರತಿಹಾರ ಭಾವೌ" ಎಂದು ಮೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕರಿಮುಖ, ಜಯತ್ಸೇನ, ಕಾಲ, ಸಿಂಹಮುಖ ಇವರು ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರುಗಳ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿರುವುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. "ಮಣಿಕ್ಕದವಮ್ ತಾಳ್ ತಿರವಾಯ್" ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲ್ಲಿಯೂ, ಧ್ವಜ, ತೋರಣಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೆಂದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. (ಕೊಡಿತೋನ್ರುಮ್ ತೋರಣವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ) ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೃಹಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಭಯದಿಂದ ಬರುವ ಗೊಲ್ಲತಿಯರು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಧ್ವಜ ಮತ್ತು ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ತಣ್ಣೀರು ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಹಾಕುವರು. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಗುರುತನ್ನು ಇಡುವುದುಂಟಲ್ಲ.

"ಧನ್ವನ್ನಿವ ಪ್ರಪಾ ಅಸಿ" ಎಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಮರುಕಾಂತಾರದ ತಣ್ಣೀರಿನ ಚಪ್ಪರದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಣ್ಣೀರಿನ ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಗುರುತು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ–

ಸುಂದರವಾದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗೋಪಿಯರ ಮಧುರವಾಣಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮತ್ತೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಗೋಪಿಕೆಯರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಈ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಯಾರು?

ಗೋಪಿಯರು :– ಅಪ್ಪಾ : ಇದು ಹೆದರುವಂತಹ ಜಾಗವೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಸರಿಯೆ

"ಭಯಂ ಭಯಾನಾಮಪಹಾರಿಣೀ ಸ್ಥಿತೇ ಮನಸ್ಸ್ಮರತೋ ಯೋಗಮಾತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ" – ಎಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲವಾ ? ಭಯ ನಿವಾರಕನಾದ ಭಗವಂತನು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆದರುವವರೂ ಉಂಟೇ ?

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಗೋಪಿಗಳೇ ! ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಾಮಾವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ ? ಶ್ರೀ ರಾಮಾವತಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೃತಯುಗದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಯುಗದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಅವತಾರವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ತಂದೆಯು ಮಹಾಶೂರನು. ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ದಶರಥನು ; ತಮ್ಮಂದಿರೋ ಮಹಾ ವೀರರುಗಳು ; ಸಾಧುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಊರೋ ಅಯೋಧ್ಯೆಯೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಒಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಜಯಿಸಲಾಗದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪುರೋಹಿತರೋ ವಸಿಷ್ಠರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರೋ "ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೃದ್ಧಾಸ್ತರುಣ್ಯಶ್ಚ ಸಾಯಂ ಪ್ರಾತಃ ಸಮಾಹಿತಾಃ ॥ ಸರ್ವಾನ್ ದೇವಾನ್ನಮಸ್ಯಂತಿ ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಯಶಸ್ವಿನಃ" ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಚೇತನಗಳಾದ ಹುಲ್ಲು-ಕಡ್ಡಿ ಕೂಡ "ವಿಷಯೇ ತೇ ಮಹಾರಾಜ! ರಾಮ ವ್ಯಸನ ಕರ್ಶಿತಾಃ! ಅಪಿವೃಕ್ಷಾಃ ಪರಿಮ್ಲಾನಾಃ ಸಪುಷ್ಪಾಂಕುರ ಕೋರಕಾಃ" ಎನ್ನುವ ಸುಮಂತ್ರನ ವಚನದಂತೆ ರಾಮಪ್ರೇಮವೇ ಮೂರ್ತಿವತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೋ ಎಂದರೆ ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಕೊನೆ. ತಂದೆಯೋ ದನಕರುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಮ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದವರಾದ ನಂದಗೋಪರು. ಪುತ್ರರೋ "ಇಲ್ಲೈಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ತೀಮೈಗಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ಕುರುಂಬು ಶೆಯ್ ವಾನೋರ್ ಮಹನ್" ಎನ್ನುವಂತೆ ತುಂಟ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ವಯಸ್ಸು. ಊರೋ ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯದ ಗೊಲ್ಲರ ಹಳ್ಳಿ. ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಕಂಸನಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ್ದಾಗಿದೆ. ಇರುವವರ ಗುಂಪೆಲ್ಲಾ ರಾಕ್ಷಸರೇ ಆಗಿವೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆದರದೆ ಇರಬೇಕೇ ?

ಗೋಪಿಕೆಯರು :– ಅಪ್ಪಾ ! ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೇ ! ಆದರೆ ನಾವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೇ ? ಅಬಲೆಯರಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಭಯ ಸಂದೇಹ ?

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಸತ್ಯವೇ ! ಪೂತನಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ತಾನೇ. ಈಗಲೂ ಅವಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ "ಆಣುವನ್ ಮೆಯ್ ಕೊಳ್ ನಂಗಾಯ್ ಅರಕ್ಕಿ ಮುಲೈಪ್ಪಾಲುಣ್ಡ ತನ್ನೈ" (ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊಳಿ 3-7-3) ಎನ್ನುವಂತಿದೆ ! ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲೂ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತಾನೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಅನರ್ಥವಾಯಿತು.

ಗೋಪಿಯರು :– ಅವಳೋ ರಾಕ್ಷಸಿ. ನಾವುಗಳೋ ಗೊಲ್ಲತಿಯರು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ಯುಕ್ತವೇ ?

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ರಾಕ್ಷಸಿ ಎಂದೂ, ಗೋಪಿ ಎಂದೂ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಭೇದ ಭಾವವುಂಟೇನೋ ? ಪೂತನಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯೂ ಗೊಲ್ಲತಿಯಾಗಿಯೇ ತಾನೇ ಬಂದವಳು. "ಕಂಜನ್ ಕರುತ್ತೊಂಡು ನಿನ್ ಮೇಲ್ ಕರುನಿಱ ಶೆಮ್ಮಯಿರ್ ಪೇಯ್ಚ್ಚಿ, ವಂಚಿಪ್ಪದರ್ಕಾ ವಿರುತ್ತಾ ವನ್ನದೋರ್ ಪಾರ್ವೈಯುಂ ..." ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಹಾಪಾಪಿ ಕಂಸನು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ ?

ಗೋಪಿಯರು :– ಮಹಾತ್ಮರೆ ! ಆ ಪೂತನಿಯು ಪಯಸ್ವಿನಿಯಾದವಳು. "ಕಡುನಿರ ಶಿವಪ್ಪಯಿರ್ ಪೇಯನ್ಗೆ" ನೀನೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕೆಂಚು ಕೂದಲಿನ ಆವಳನ್ನೂ, ಭ್ರಮರಗಳಂತೆ ಕಪ್ಪಗಿರುವ ಮುಂಗುರುಳುಗಳುಳ್ಳ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಣಿಸುತ್ತೀಯೆ ? ನಾವು ಗೋಪ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲವೆ ? ನಮ್ಮ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡು, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಭಯಪಡುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಕಾಲತಾಮಸಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೇ !

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಇದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ : ಈ ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳು ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ? ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ ? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಗೋಪಿಯರು :– ಅಪ್ಪಾ ! ಈಗ ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಬಹಳ ಸರಿ ; ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೇ. ಕೇಳು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಅವನೂ ಸಹ ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಬನ್ನಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಸಹ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡು ಮಹಾತ್ಮನೇ !

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಗೋಪಿಯರೇ ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿನ್ನೆ ನಿಮಗೆ ಹೀಗೋ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರು ವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲಾ ; ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬರಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾನೋ ದ್ವಾರಪಾಲಕ. ಬರುವವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿರುವುದು ? ಸರಿ ಸರಿ, ನಿಮ್ಮಗಳ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಕೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾಲವಾಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರಿ, ಆನಂತರ ನೋಡೋಣ.

ಗೋಪಿಯರು :– ಅಪ್ಪಾ ! ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ : ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ನೀನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆ? ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಉಪಾಯಾಂತರ ಪ್ರಾಪಣ್ಯವೋ, ಉಪೇಯಾಂತರ ಪ್ರಾಪಣ್ಯವೋ ಅಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ನಾವುಗಳು ಮಾಗಿಲ್ಲಾ ಶಾಸನವರೆಂಬುದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಪ್ಪಾ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಹಾಗಾದರೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ; ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸವೇನು? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ : ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಗೋಪಿಯರು :– ತಿರುಪಳ್ಳಿಯುಳಚ್ಚಿ ಎಂಬ ಸುಪ್ರಭಾತವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆ ? ಅದು ನಮ್ಮಂತಹವರ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವೆವು. "ಉಂಬರ್ ಕೋಮಾನೇ ! ಉರಂಗಾದು ಎಳುಂದಿರಾಯ್" ಎನ್ನುವ "ಅರಸರ್ ಪರಮಾಯ ಪೇರೇ ! ಅರುಳ್ ಪುರಿಯ ಕುಯಿಲ್ಗ್ರಹೋ" ಎಂದು ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಗೋಪಿಯರೇ ! ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುಗಳು ಮಲಗಿರುವಾಗ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಅಪಚಾರ : ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಮತ್ತೂ ಮಹಾಪರಾಧ ! ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಸೀತೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸದೆ.

“ಸಮಯಾ ಬೋಧಿತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಖ ಸುಪ್ತಃ ಪರಂತಪಃ” ಎಂದು. ನಂತರ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳಿದ್ದರೂ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಲು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೂ ಏನೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಹೋಗುವವನ್ನುವುದು ಮಹತ್ತಾದ ಅಪಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ತಕ್ಕವರೇ ಅಲ್ಲ.

ಗೋಪಿಯರು :— ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ! ಈ ರೀತಿ ನೀನು ಅಡ್ಡಮಾಡಲೇ ಕೂಡದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಯು “ಕೌಸಲ್ಯಾ ಸುಪ್ರಜಾರಾಮ ಪೂರ್ವಾ ಸಂಧ್ಯಾ ಪ್ರವರ್ತತೇ ಉತ್ತಿಷ್ಠ ನರಶಾರ್ದೂಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೀನು ಅರಿತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೂ— ‘‘ಅರವಣೆಯಾಯ್ ಆಯರೇರೇ! ಅಮ್ಮಮುಣ್ಣ ತುಯಿಲೆೞಾಯೇ’’ ಎಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿರುವರು. ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ನಿದ್ರಿಸುವವರನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಅಪಚಾರವೇ ಹೊರತು ನಿದ್ರಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಉಪಚಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪಾ! ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ವಿಚಾರ ಈಗ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡು.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :— (ಭಯವನ್ನು ಕಳೆದವನಾಗಿ) ಗೋಪಿಯರೇ! ನಿಮ್ಮಗಳ ಆರ್ತಿ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯದೆ ಬಿಡುವೆನು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ; ಬಾಗಿಲನ್ನು ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅವನು ಹೇಳಿದ ಗೋಪಿಯರು— ನಾವೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಷ್ಟುವುದು ಸ್ವರೂಪಾನು ರೂಪವಲ್ಲ; ನೀನೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬಳಿ ಇದ್ದವನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನೇ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಬಂದ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ತಡೆದವನು ಸುಗ್ರೀವ. ತಡೆಯಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಮಾರುತಿ. ಭಗವಂತನು ಅವನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಮೊದಲು ತಡೆಮಾಡಿದ ಸುಗ್ರೀವ ಮಹಾರಾಜನನ್ನೇ ಕಳುಹಿ, ‘‘ಆನಯೈನಂ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠ’’ ಎಂದನೇ ಹೊರತು ಕರುಣೆಯುಳ್ಳ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಡೆಮಾಡಿದವನನ್ನೇ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದೇ ಆನಂದವಾದ ವಿಷಯ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ನ್ಯಾಯ.

ಮೊದಲು ‘‘ಪುಳ್ಳುಂ ಶಿಲಂಬಿನಕಾಣ್’’ ಪಾಶುರದಿಂದ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳವರೆಗೂ ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಪಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ, ಸಂದರ್ಭವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಈ ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ‘‘ಭೂತಂ ಸರಶ್ಚ’’ ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ “ಯತೀಂದ್ರ ಮಿಶ್ರಾನ್” ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವರು. ‘‘ಪರಾಂಕುಶ ಪರಕಾಲ ಯತಿವರ’’ ಎನ್ನುವ ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.

(ನಾಯಕನಾಯ್ ನಿನ್ರ) ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಮಣಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘‘ಅಮುನಾ ತಪನಾತಿಶಾಯಿ ಭೂಮ್ನಾ ಯತಿರಾಜೇನ ನಿಬದ್ಧ ನಾಯಕಶ್ರೀಃ’’ ಎನ್ನುವಂತೆ ಯತಿರಾಜ ಸಪ್ತತಿಯ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. (ನಂದಗೋಪ)

ಭಗವಂತನನ್ನು ಪುತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ, ನಂದಗೋಪನಿಗೂ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ. ಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನೆಂದು ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಕಿಶೋರನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು. (ಉನ್ದೈಯ) ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಉಡೈಯವರೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿನಾಮವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಕೋಯಿಲ್ ದೇವಸ್ಥಾನ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಹೇಳುವರು. "ತೆನ್ನರಂಗರ್ ಶೆಲ್ವಮ್ ಮುಟ್ರುಮ್ ತಿರುತ್ತಿವೈತ್ತಾನ್ ವಾಳಿಯೇ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ– "ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀರಂಗ ಶ್ರಿಯಮನುಪದ್ರವಾಮ್ ಅನುದಿನಮ್ ಸಂವರ್ಧಯ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಶ್ರೀರಂಗದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವರು "ಮನ್ನಿಯ ತೆನ್ನರಂಗಾಪುರಿ ಮಾಮಲೈ ಮತ್ತುಮ್ ಮುವಂದಿಡುವರ್‌ನಾಳ್" ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಸಕಲ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವರು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವರೆನ್ನುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

(ಮಣಿಕದವ್ವಿನ್ ತಾಳ್ ತಿರುವಾಯ್ರ್) ಮಣಿ ಎನ್ನಲು ರತ್ನ! ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಯರತ್ನವೆನ್ನುವಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ, ವೇದಾಂತ ದೀಪಮ್, ವೇದಾಂತ ಸಾರಮ್, ವೇದಾಂತ ಸಂಗ್ರಹಮ್, ಗೀತಾ ಭಾಷ್ಯಮ್, ಶರಣಾಗತಿ ಗದ್ಯಮ್, ಶ್ರೀರಂಗ ಗದ್ಯಮ್, ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ಗದ್ಯಮ್, ನಿತ್ಯಮ್ – ಎಂದು ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ "ಮಣಿಕದವ್" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳು ಓದಿ ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು "ತಾಳ್ ತಿರುವಾಯ್" ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥ.

"ಮಾಯನ್ ಮೊಳಿಪನ್ನಾನ್ ನನ್ಮೈಯೇ ಪಾಯ್‌ಸೇರಂದಾನ್" ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನೆಂದು ಅರ್ಥ. "ಕಲೌ ರಾಮಾನುಜಃ ಸ್ಮೃತಃ" "ಕಲೌ ಕಶ್ಚಿತ್ ಭವಿಷ್ಯತಿ" "ಉಪದೇಕ್ಷ್ಯಂತಿತೇ ಜ್ಞಾನಮ್ ಜ್ಞಾನಿನಃ ತತ್ವದರ್ಶಿನಃ" ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ತೂಯೋಮಾಯ್ ವಂದೋಮ್)

"ಆಚಾರ್ಯಾದಿಹ ದೇವತಾಮ್ ಸಮಧಿಗಾಮ್ ಅನ್ಯಾಮ್ ನ ಮನ್ಯಾಮಹೇ" ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೇಲಾದ ದೈವವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆವು ಎಂದು. ಸಕಲಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪವಿತ್ರರಾಗಲು ಬಂದೆವು. "ಅನಾದಿಮಾಯಯಾ ಸುಪ್ತಃ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಅನಾದಿ ಮಾಯೆಯಿಂದ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ, ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಆ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ "ಏತತ್ ಸಾಮಗಾಯನ್ನಾಸ್ತೇ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಬಂದೆವು. (ವಾಯಾಲ್ ಮುನ್ನ ಮುನ್ನಮ್ ಮಾತ್ತಾದೇಯಮ್ಮಾ) "ದಾಸಮ್ ವತ್ಸಲಭಾಸಿನೇ ಪ್ರಭೂಣಯಾತ್" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಮಾಡದೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. (ನೇಶನಿಲೈ ಕದವಮ್ ನೀಕ್ಕು) ಬಾಗಿಲು ಎರಡಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಲನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅದರೊಳಗೆ ಇರುವ ವಸ್ತುವಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿರುಮಂತ್ರ–ಪ್ರಣವ, ಮಂತ್ರಶೇಷ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಚರಮಶ್ಲೋಕ–ಪೂರ್ವಾರ್ಥ, ಉತ್ತರಾರ್ಥ ಎಂದು ಎರಡು ತರಹ, ಇವುಗಳನ್ನೇ "ನೇಶನಿಲೈ ಕದವಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಎಂದರೆ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

"ಗೋದಾ ತಿರುವಡಿಗಳೇ ಶರಣಂ"

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತ ಕುಲನಂದನ ಕಲ್ಪವಲ್ಲೀಂ
ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜ ಹರಿಚಂದನ ಯೋಗದೃಶ್ಯಾಮ್ ।
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ್ಷಮಾಂ ಕರುಣಯಾ ಕಮಲಾಮಿವಾನ್ಯಾಂ
ಗೋದಾಮನನ್ಯ ಶರಣಃ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥

ಗೋದಾದೇವಿ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರು

‘ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಮುಪ್ಪದುಂ ಶೆಪ್ಪಿನಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ’ ಎಂದೂ ‘‘ಒರುನೂತ್ತು ನಾರ್ಪತ್ತುಮೂನ್ರುರೈತ್ತಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ’’ ಎಂದು ನಾವು ನುಡಿಯುವಂತೆ ನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು (ಶ್ಲೋಕ) ಆಂಡಾಳ್ ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಿನ ಮೂವತ್ತು ಪಾಶುರಗಳೇ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮೂವತ್ತು ತಮಿಳು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರು ತಾವೂ ಮೂವತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ‘‘ಗೋದಾಸ್ತುತಿ’’ ಎಂದು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಮಗೆ 29 ಶ್ಲೋಕಗಳೇ ದೊರೆತಿವೆ. ಮೂವತ್ತು ರಚಿಸಿ ಒಂದು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೋ ? ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ 29 ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೇ ರಚಿಸಿದರೋ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಫಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ರಚಿಸಿರುವ ಅಂತಿಮ ಶ್ಲೋಕ ಒಂದು ವಿನಃ ಇತರ 28 ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯಗಳೂ, ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳೂ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಹಿರಿಮೆಯ ಅದ್ಭುತ ವರ್ಣನೆ ಅನುಪಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ತುತಿಗೆ ಕಾಂಚೀ ಶ್ರೀ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ, ಪ್ರ. ಭ. ಅಣ್ಣಂಗರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಂಸ್ಕೃತ, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿರುವರು.

ಈಗ ಪ್ರಕೃತ ಆ ಗೋದಾ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಾರಯುತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯುತ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿವರಣೆ :

1) ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿ ರಚನಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವರಿಸಿರುವುದು.
2) ಈ ಸ್ತುತಿ ರಚನೆಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು.
3) ಕವಿ ಪ್ರತಿಭೆ.
4) ನಮಗೆ ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
5) ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
6) ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು.
7) ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
8) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಉಲ್ಲೇಖ ಅಥವಾ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವುದು.
9) ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿನೋದವಾಗಿ ತೋರಿಸುವುದು.
10) ಅತಿ ಲಲಿತ ವಾಕ್ ವಿನ್ಯಾಸ ಶೈಲಿ.

ಈ ಹತ್ತು ವಿಧವಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಪದವಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಈ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

1) ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ರಚನಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದು....

ಮೊದಲ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು [illegible] ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ [illegible]. "ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು [illegible] ಕಲ್ಪವಲ್ಲೀಮ್" ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಾರಂಭ. ಶ್ರೀ [illegible] "[illegible]" "[illegible]" ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ [illegible] ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಲತೆಯನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಕಲ್ಪಲತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡುವಂಥದು. ಅದರ ಹಾಗೆಯೇ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ [illegible] [illegible] ಸಕಲ [illegible] ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದು [illegible].

[illegible] ಕಾವ್ಯವನ್ನು [illegible]. ಅಲ್ಲಿ [illegible] ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ [illegible]. [illegible] ಎಂಬ [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ಒಂದು ಆಧಾರದೊಂದಿಗೆ [illegible]. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗೋದಾದೇವಿ ಎಂಬ [illegible] ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು [illegible]. "[illegible]" ಎಂದು [illegible] ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನಾಗಿ [illegible]. ಅದರ [illegible] "[illegible]" ಎಂಬ ಐದು ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು [illegible]. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ [illegible] [illegible] ಎಂದು [illegible].

"[illegible] — [illegible]" "[illegible]" ಎಂದು [illegible] [illegible]. [illegible] ಕಲ್ಪಲತೆ [illegible] [illegible].

[illegible] ಶ್ಲೋಕವನ್ನು [illegible]. "[illegible]" ಎನ್ನುವ ಈ ಶ್ಲೋಕದ [illegible] ಗೋದಾದೇವಿ! [illegible] [illegible] ಕೃಪೆ [illegible]! [illegible]? ಎಂದು [illegible]: [illegible] [illegible] "[illegible]" ಎಂದು [illegible] [illegible]

ಎಂದು [illegible] ಈ ಶ್ಲೋಕದ [illegible]. "[illegible]" [illegible] "[illegible] ಕೃಪೆ [illegible]" ಎಂದು [illegible].

ತಾನು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಚೇತನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಮೃತಪಾನದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾನಮಾಡಲು ಮಧುರ ಸೂಕ್ತಿಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಳು. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವಿಧ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ವಿಧೇಯನನ್ನಾಗಿ ಆಂಡಾಳ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಸಮಸ್ತ ಚೇತನರೆಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದಲೇ ಭಗವದ್ಭಾಗವತಾಪಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಆಂಡಾಳಿನ ವಶೀಕೃತನಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅತ್ಯಂತ ದೋಷಯುತರಾದ ನಾವು ಆಂಡಾಳಿನ ಪ್ರೇಮಪಾಶದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ.

"ಅನ್ನ ವಯಲ್ ಪುದುವೈ ಆಂಡಾಳ್" ಎನ್ನುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ತನಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಈ ಐದನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆನ್ನಬಹುದು.

2) ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಅವತರಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದು—

ಇದರ ಎರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ - "ಮೌನದ್ರುಹೋ ಮುಖರಯಂತಿ ಗುಣಾಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ" ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದುಂಟು.

ಈ ಸ್ತುತಿ ರಚನೆ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಿಕರಿಂದ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲೇ ಆಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ತ್ರಯೋದಶಿಯ ದಿನ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶಿಕರು ತಂಗಿದ್ದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿನ ಆಂಡಾಳ್ ಉತ್ಸವ ಬರುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಮಹಾಪ್ರದೋಷ ವಾದ್ದರಿಂದ ದೇಶಿಕರು ಮೌನವ್ರತವಿರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಆಂಡಾಳ್ ಉತ್ಸವ ಬರಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಉತ್ಸವ ಹೊರಟು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಆಚಾರ್ಯರು ತಕ್ಷಣ ಪ್ರದೋಷ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಮೌನ ವ್ರತವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದನ್ನೇ "ಸಹಸ್ವಗೋದೆ ಮೌನದ್ರುಹೋ ಮುಖರಯಂತಿ ಗುಣಾಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ" ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

3) ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕವಿಪ್ರತಿಭೆ—

ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಹೊಂದುವಂತೆ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಇದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.

"ಶೋಣಾಧರೇಽಪಿ ಕುಚಯೋರಪಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ" ಎನ್ನುವ ಆರನೆಯ ಶ್ಲೋಕ "ತ್ವನ್ಮೌಲಿದಾಮನಿ" ಎನ್ನುವ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. "ಶೋಣಾಧರೇಽಪಿ" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೋಣಾ, ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಸರಸ್ವತಿ ವಿರಜಾ, ಗೋದಾವರಿ, ನರ್ಮದಾ ಎನ್ನುವ ಆರು ನದಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ! ಅನಂತರ ಅಪಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ಐದು ಸಾರಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯ

ವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ "ಶೋಕಾರ್ತಾ ಅಪಿ, [illegible] ಅಪಿ ಸರ್ವಶಃ : ಗೋದಾವರೀ ಅಪಿ [illegible]" ಎಂದು ಹೀಗೆ ವಾಕ್ಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಶ್ರೀ [illegible] ಅಭಿಪ್ರಾಯ [illegible]. [illegible] ಈ ರೀತಿ [illegible]. [illegible] "[illegible]" ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮಂಗಳ[illegible] ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಶಬ್ದಗಳೂ ಮಂಗಳಮಯವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ರಸಜ್ಞರ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಕಾಣಬೇಕು.

ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತವೆ. [illegible] ಮೊಳಗುತ್ತವೆ. ಮಧುರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ [illegible]. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದು "[illegible]" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. [illegible] ದಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. "[illegible]" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ [illegible] ವನ್ನು, "ಮಧುರಿಕಾಃ" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ರಚಿಸಿದ [illegible] ಕಾರಣ.

3) [illegible] ...

"[illegible]" ಎಂಬ [illegible] ಶ್ಲೋಕ [illegible]. [illegible] "[illegible]" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. [illegible] ಎಂದು. ಗೋದಾವರೀ [illegible] ಎಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದ್ದರಿಂದ [illegible] ಎಂದು [illegible]. [illegible] ವಾಲ್ಮೀಕಿ [illegible]. ಈ ರೀತಿ [illegible] ಕವಿ [illegible] ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದನ್ನು ಅವರ ಪ್ರಬಂಧವಾದ ರಾಮಾಯಣ [illegible] ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. [illegible] ಕಾಣಬರುವುದು ಅಪರೂಪ. [illegible]. [illegible] ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ? [illegible] ಸುಂದರವಾದ [illegible]! [illegible] ಸಹಜವೇ. ಅದ್ದರಿಂದ [illegible] ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ [illegible] ಸ್ವಲ್ಪ [illegible] ಎಂಬುದು ಸತ್ಯಸಂಗತಿ. ಅದ್ದರಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ [illegible] ಗೋದಾವರೀ [illegible] ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಈ [illegible] ಸೂಚ್ಯವಾಗಿದೆ.

5) ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆಂಡಾಳ್‌ಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು —

“ಭೋಕ್ತುಂ ತವಪ್ರಿಯತಮಂ ಭವತೀವ ಗೋದೇ!” ಎನ್ನುವ [illegible] ಶ್ಲೋಕ—ಗೋದಾದೇವಿಯೇ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವಳೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥ—ಗೋದಾದೇವಿಯೇ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರುಗಳಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳು ದಿವ್ಯ ಮನೋವಲ್ಲಭನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೀನು ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆಯೇ ತಾವೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುರಾಗ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸಂಶ್ಲೇಷ — ವಿಶ್ಲೇಷರೂಪವಾದ ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ರಸಾನುಭವಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಡಾಳ್‌ರವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು; ಪುರುಷನನ್ನು ಪುರುಷನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ತ್ರೀ [illegible] ಅನುಭವಿಸುವುದು ರಸವತ್ತರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತ್ವವಾದ ಆಂಡಾಳ್ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ತೋರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ “[illegible]” ಎಂದೂ “[illegible]” ಎಂದೂ “[illegible]” ಎಂದೂ “[illegible]” ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರಗಳು ಸಮರ್ಥವಾಗಿವೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವಾದ [illegible] ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಆಂಡಾಳ್ ತಾನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು [illegible] ಎಂದರೆ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ನರನು ಪುರುಷನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಯಕನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯಾಗಿರುವ ಅನುರಾಗದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಸಹ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು—ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ [illegible] ಆ ಸಂಶ್ಲೇಷ—ವಿಶ್ಲೇಷಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ರಸ [illegible] ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಎಂದಾಯಿತು.

ಇದರಿಂದ ಅನುರಾಗ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ ಭಗವದನುಭವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವಕ [illegible] ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಭಗವದನುಭವ ರಸಭರಿತವಾದದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

“ಗುರವಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ” ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳುಂಟು. ಇಲ್ಲಿ “ಗುರು” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ [illegible] “[illegible]” ಎಂದು ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತ [illegible] ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ [illegible] ಆದಕ್ಕೆ [illegible] ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಿಕರು “ಗುರವಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ [illegible] “[illegible]” ಯಲ್ಲಿ “[illegible]” ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಂಡಾಳನ್ನು ‘[illegible]’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. [illegible] ಆಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್‌ವರೆಗೂ [illegible] ಆದರೆ ಆ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ [illegible] ಎಂದು ಪ್ರತೀತವಾಗುತ್ತದೆ. [illegible] ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರು [illegible] ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ “[illegible]” ಎಂದು [illegible]. “[illegible], [illegible], [illegible] ಮತ್ತು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್

ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಆಳ್ವಾರ್‌ರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮನೆತನ. ಇದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಂಡಾಳಿಗೆ [illegible] ತಾಯಾಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅವತರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳನ್ನು [illegible]. ಅವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಂತತಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವರು ಎಂದು. ಒಂದು ವಿಚಾರ. ಇನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ [illegible] ಆಂಡಾಳಿನಿಂದ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳು ಮತ್ತು [illegible] ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನಿಗೆ [illegible] ಆಂಡಾಳ್ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್‌ರಿಗೆ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಿಗೂ [illegible]. "[illegible] ಶಾಸನತ್ತಿಲ್ ಪನ್ನಿರು ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ್ [illegible]" ಎಂದು [illegible] ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್‌ರಿಗೆ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರಿಗೆ [illegible]. [illegible] (ಆಂಡಾಳಿನ [illegible]) [illegible] "ಆಂಡಾಳ್" ಎನ್ನುವ [illegible] ಎಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳನ್ನು [illegible]. ಇದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು [illegible] ಆಂಡಾಳ್ [illegible].

"[illegible]" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳನ್ನು [illegible]. [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳ — "[illegible]" ಎನ್ನುವ [illegible] ಭಕ್ತಿ [illegible] ಹೇಳಿದರೆ [illegible].

6) ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ [illegible] ಸೌಂದರ್ಯದ [illegible] —

ಈ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ [illegible] ಶ್ರೀ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು [illegible] ಅನೇಕ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ "[illegible]" ಎನ್ನುವ [illegible] ಶ್ಲೋಕ [illegible]. ಈ ಶ್ಲೋಕದ [illegible]! [illegible] ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ [illegible] ಭಗವಂತನ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳು [illegible] ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂಬ [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳಲ್ಲಿ [illegible] ಈ ಆಳ್ವಾರ್‌ರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಹಿರಿಮೆ? ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರುಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅವತರಿಸಿದವರಾದ ಮೊದಲಾಳ್ವಾರುಗಳು, ತಿರುಮಳಿಶೈ ಪಿರಾನ್, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲಾದವರು [illegible] ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ [illegible] ವಯಸ್ಸಿಗೆ [illegible]. ಆದ್ದರಿಂದ [illegible] "[illegible]" ಮತ್ತು [illegible]. [illegible] ಈ [illegible] ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂದು [illegible] ಆಳ್ವಾರ್‌ರ [illegible] ಈ ಆಳ್ವಾರ್‌ರು [illegible] ಭಗವಂತನಿಗೆ [illegible] ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್‌ರೇ [illegible] — ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತ.

7) ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು [illegible] —

ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸವೆಂಬ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. [illegible]

ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿಯ ರಸಾನುಭವ

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ರಚಿಸಿರುವ ದ್ವಿತೀಯ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥ "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿ" ಒಂದನೂರ ನಲವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಶ್ಲೋಕವುಳ್ಳ ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಸುಸ್ವಾರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸ್ಥಾನವುಳ್ಳದೆಂದು ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಪಾಶುರದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಪುರುಷರಾಗಿ ಇದ್ದು ಕೆಲವಾರು ನಾಯಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇವಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಿಂದ ಭಾವಾನುಭವವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದ ಅನುಭೂತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲ ಪ್ರಬಂಧವಾದ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಯಲ್ಲಿ "ಉನ್ತನ್ನೈಪ್ಪಿರವಿ ಪೆರುಂದನೈ ಪುಣ್ಣಿಯಮ್ ಯಾಮುಡೈಯೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಿದ್ದು ಅಹಂಕಾರಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ. ಅದಾದ ನಂತರವಿರುವ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ "ಎತ್ತೈಕ್ಕುಮ್ ಏೞೇೞ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್ ಉನ್ತನ್ನೋಡುಟ್ರೋಮೇ ಆವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಳ್ ಚೆಯ್ವೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರುಗಳೆಲ್ಲರೂ "ಇರುಳ್ ತರುಮಾಞಾಲತ್ತುಳ್ ಇನಿಪ್ಪಿರವಿಯಾನ್ ವೇಣ್ಡೇನ್" ಎಂದೂ, "ಪಿರವಾಮೈ ಎನ್ನೈ ಪಣ್ಣಾಯ್ ಎಂಪಿರಾನೇ!" ಎಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಲು ಗೋದಾದೇವಿ ಒಬ್ಬಳು ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ "ಏೞೇೞ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮವುಂಟಾದರೂ ಬಾಧಕವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡದೆ ಭಗವದನುಭವವೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದಳು. "ಏೞೇೞ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷವುಂಟು, ಭಗವಂತನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಆ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಅವತರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರದ ರುಚಿಯು, ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಸ್ತವ ಉತ್ತರ ಶತಕದಲ್ಲಿ "ಅನುಜನಿಜನಯೋಗ್ಯರೂಪಚೇಷ್ಟಾ ನ ಯದಿ ಜನಿಷ್ಯತ ಕಮಲವಾಸಿನೀತ್ವಮ್ ! ಅಸರಸ ವಿಭವಾ ಅಭವಿಷ್ಯದ್ ವಿಷ್ಣೋ ರ್ವಿಭವಃ ಕಲ್ಪಿತ ರಂಗರಾಜ ಪರ್ವ ॥" ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು, "ಯದಿ ಮನುಜ ತಿರಶ್ಚಾಂ ಲೀಲಯಾ ತುಲ್ಯವೃತ್ತೇಃ ಅನುಜನುರನುರೂಪಾ ದೇವಿ ನಾವಾತರಿಷ್ಯಃ ; ಅಸರಸಮಭವಿಷ್ಯನ್ನರ್ಮ ನಾಥಸ್ಯ ಮಾತಃ ದರ–ದಲಿ–ದರವಿಂದೋದಂತ ಕಾಂತ್ತಾಯತಾಕ್ಷಿ ॥" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕ ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದು. ಈ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಒಂದೇ. ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವತಿಯು ಅವತರಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಅವತಾರವು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ ನೀರಸವಾದುದೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ! ನಿನ್ನೊಬ್ಬನ ಜೊತೆ ನಿರಂತರವಾದುದುದ ನಾನು ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದಳು. ಸೀತಾದೇವಿಯಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀದೇವಿಯಾಗಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದುದ್ದೆ ಈಗಲೂ ತೊಡಿಕೊಂಡತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ವಿಶ್ಲೇಷ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ

ಕವಿವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ವಿವರಿಸಿದ್ದ "ಶೋಣಾಧರೇಪಿ" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಕಂಡುಬಂದರೂ "ದಿಕ್ ದಕ್ಷಿಣಾಪಿ" ಎನ್ನುವ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನೋಡಿದವರ ವಿರೋಧವುಳ್ಳದಾಗಿ ತೋರಿ, ಆಳವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಲಕ್ಷಣ। ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಂಡಾಳ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ. ಅದು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೂ ಉತ್ತರವಿತ್ತು ಎಂದು ವಿರೋಧಾಭಾಸಾಲಂಕಾರ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಎನ್ನುವ ನುಡಿಯು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮೊದಲಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿರೋಧೋದ್ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ನಂತರದ ಅರ್ಥದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವತಾರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶವು ಅತ್ಯಧಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಉತ್ತರಾರ್ಧವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. [ಪೂರ್ವ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ] "ಕುಡದಿಶೈ ಮುಡಿಯೈ ವೈತ್ತು ಕುಣದಿಶೈ ಪಾದಂ ನೀಟ್ಟಿ, ವಡದಿಶೈ ಪಿನ್ಬು ಕಾಟ್ಟಿ ತೆನ್‌ದಿಶೈಯಿಲಂಗೈ ನೋಕ್ಕಿ ಪುಲರ್ ಕಣ್ ವೈತ್ತ" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತೆನ್‌ದಿಶೈಯನ್ನು (ದಕ್ಷಿಣ) ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುವನು ವಿಭೀಷಣಾಳ್ವಾರನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಪುರಾಣ ವೃತ್ತಾಂತವಿದ್ದರೂ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಅವತಾರ ಸ್ಥಳವಾದ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿನಿವೇಶವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನು ಆ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುವನೆಂದು ದೇಶಿಕರ ಅಭಿಮತ.

8) ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು –

"ಪ್ರಾಯೇಣ ದೇವಿ ! ಭವತೀ ವ್ಯಪದೇಶ ಯೋಗಾತ್" ಎನ್ನುವ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿದೆ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ "ಜನಸ್ಥಾನಾಂತ ಪ್ರಾಕ್ಷಾಮಂದೇ ಗೋದಾವರೀಂ ನದೀಮ್ । ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ರಾಮಾಯ ಶಂಸ ತ್ವಂ ಸೀತಾಂ ಹರತಿ ರಾವಣಃ" ಎಂದು ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ನನ್ನನ್ನು ರಾವಣನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು । ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ರಾವಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯದಿಂದಲೇ. ಯಮುನೆಯು ಕಂಸನ ಅವಮಾನದ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಕಂಸನಿಗೆ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಹೆದರದೆ "ಯಮುನಾ ಚಾತಿ ಗಂಭೀರಾ ನಾನಾವರ್ತಝಷಾಕುಲಾ । ವಸುದೇವೋ ವಹನ್ ಕೃಷ್ಣಂ ಜಾನು ಮಾತ್ರೋದಕೋ ಯಯೌ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಂಡಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಆಳವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು "ತೂಯ ಪೆರುನೀರ್ ಯಮುನೈ" ಎಂದು ಗೋದಾದೇವಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಹಾಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೊಂದುವಂತಹ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಗೋದಾವರಿಯು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯೇ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತೊಲಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಗೋದಾವರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ವರವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆಂದೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಂತವಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಅವಳಿಗುಂಟಾಗಲು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಗೋದಾ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಿಕರು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪಾತ್ರವೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಇದೇಲ್ಲಾ ವಿನೋದ ವಾರ್ತೆಗಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು "ರಸಿಕಾಃ" ಎನ್ನುವ ರಮಣೀಯವಾದ ಪದದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ನ್ಯೂನಾಧಿಕ ಸಮೊತ್ತಗಳು ಪೂರಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳೇ ಎಂದು.

10) ಅತಿಲಲಿತ ವಾಕ್ ವಿನ್ಯಾಸ ವೈದಗ್ಧ್ಯವು—

"ಪದಾನಾಂ ಸೌಭ್ರಾತ್ರ್ಯಾತ್ ಅನಿಮಿಷ ನಿಷೇವ್ಯಂ ಶ್ರವಣಯೋಃ" ಎಂದು ಭಟ್ಟರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಕಿವಿಗಿಂಪಾದ ಮಧುರವಾಣಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿಶೇಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಕಿವಿಗಿಂಪಾದ ಮಧುರವಾಣಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿಶೇಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿದೆ ಎಂದರೂ "ಶತಮಖಮಣಿ ನೀಲಾ ಚಾರು ಕಲ್ಹಾರ ಹಸ್ತಾ ಸ್ತನಭರ ನಮಿತಾಂಗೀ ಸಾಂದ್ರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸಿಂಧುಃ" ಅಲಕ ವಿನಿಹಿತಾಭಿಸ್ಸ್ರಗ್ಭಿರಾಕೃಷ್ಟನಾಥಾ ವಿಲಸತು ಹೃದಿಗೋದಾ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಾತ್ಮಜಾನಃ" ಎನ್ನುವ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಟನೆಯ ಶ್ಲೋಕವಾದದ್ದು ಮಧುರವಾಗಿಯೂ, ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಸಾಧಾರಣ, ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದದ್ದು!

॥ ಗೋದಾಯೈ ನಮಃ ॥

ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಯ ರಸಾನುಭವ

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ರಚಿಸಿರುವ ದ್ವಿತೀಯ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥ "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಒಂದನೂರ ನಾಲವತ್ತುಮೂರು ಶ್ಲೋಕವುಳ್ಳ ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಸುಶ್ಲೋಕವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳದೆಂದು ಅದರ ಒಂದೊಂದು ಪಾಶುರದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಪುರುಷರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಲವಾರು ನಾಯಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇವಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ್ದರಿಂದ ಭಾವನಾನುಭವವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದ ಅನುಭೂತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲ ಪ್ರಬಂಧವಾದ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ"ಯಲ್ಲಿ "ಉನ್ತನ್ನೈ ಪಿರವಿ ಪೆರುಂದನೈ ಪುಣ್ಣಿಯಂ ಯಾಮುಡೈಯೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ನಂತರವಿರುವ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ "ಎತ್ತೈಕ್ಕುಮ್ ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್ ಉನ್ತನ್ನೋಡುತ್ತೋಮೇ ಆವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಟ್ ಚೆಯ್ವೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.

ಆಳ್ವಾರ್ಗಳೆಲ್ಲರೂ "ಇರುಳ್ ತರುಮಾ ಞಾಲತ್ತುಳ್ ಪಿರವಿಯಾನ್ ವೇಣ್ಡೇನ್" ಎಂದೂ, "ಪಿರವಾಮೈ ಯೆನ್ನೈ ಪಣ್ಣಿಯಿನ್ನ್ ಪಿರಾನೇ!" ಎಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಲು ಗೋದಾದೇವಿ ಒಬ್ಬಳು ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ "ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮ ಬಂದರೂ ಬಾಧಕವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡದೆ ಭಗವದನುಭವವೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. "ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷವುಂಟು. ಭಗವಂತನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಅವತರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರದ ಮಹಿಮೆ, ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲದಾಗುತ್ತೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಸ್ತವ ಉತ್ತರ ಶತಕದಲ್ಲಿ "ಅನುಜನುರನುರೂಪ ರೂಪಚೇಷ್ಟಾ ನ ಸಮಗಮ[illegible]ಕರಿಷ್ಯತ್ । ಅಸರಸ ಮಥವಾ ಅಪ್ರಿಯಂಭವಿಷ್ಣು ಧ್ರುವಮ ಕರಿಷ್ಯತ ರಂಗರಾಜ ನರ್ಮ ॥" ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು, "ಅಮರ ಮನುಜ ತಿರಶ್ಚಾಂ ಲೀಲಯಾ ತುಲ್ಯವೃತ್ತೇಃ ಅನುಜನುರನುರೂಪಾ ದೇವಿ ನಾವಾತರಿಷ್ಯಃ ; ಸರಸಮ ಭವಿಷ್ಯನ್ನರ್ಮ ನಾಥಸ್ಯ ಮಾತಃ ದರ-ದಲ-ದರವಿಂದೋದಂತ ಕಾಂತಾಯತಾಕ್ಷಿ ।" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕ ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿಸಿರುವುದು. ಈ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಒಂದೇ. ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವತಿಯು ಅವತರಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ನೀರಸವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ನಿರಂತರವಾದುದರಿಂದ ನಾನು ಏಳೇಳು ಜನ್ಮವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿದಳು. ಸೀತಾದೇವಿಯಾಗಿಯೂ, ಭೂದೇವಿಯಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಾಚ್ಚಿಯಾರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ವಿರಹದಾರ್ಢ್ಯವಾಗಿಯೇ ವಿಶ್ಲೇಷ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ

ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು ನಾವು ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯವೇ ಎನ್ನಬಹುದು. ವಿಶ್ಲೇಷವಿಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಸಂಶ್ಲೇಷವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಜೇನು-ಹಾಲೂ ಸೇರಿದಂತಿರುವ ಈ ರೀತಿ ಮಧುರವಾದ ಪಾಶುರ ರಚಿತವಾಗುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ಲೇಷ ದುಃಖವುಂಟಾಗಿ ಅದು ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ಈ ರಸಮಯವಾದ ಪಾಶುರ ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಮೊದಲಿನ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು "ಧನುರ್ವಿಜಯ" ಪೂಜೆ ವ್ರತವಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವವನು ಕಾಮದೇವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ! ನಿನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನು; ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ರೀತಿ ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಅವಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಕ್ಷೇಪವುಂಟಾಗಿದೆ. ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರವರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಇವಳು ಮರೆತೂ (ಇತರ) ದೇವತಾಂತರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದವಳು ಸ್ವರೂಪ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರು ಸೂಚಿಸುವ ಪರಿಹಾರ ಹೀಗಿದೆ. ಮೊದಲು ರಚಿಸಿರುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ "ಉನ್ ತನ್ನೋಡು ಉಱವೇಲ್ ನಮಕ್ಕು ಇಂಗು ಒಳಿಕ್ಕ ಒಳಿಯಾದು" ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ದೇವತಾಂತರ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಾದರೂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿನಿವೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದುದಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವಿಪಾಕರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿಕಾರ್ಯವಾಗಿಯೇ ಈ [illegible] ಉಪಾಯವಾಗಿ ಬಗೆದಳು. ಶ್ರೀವಚನ ಭೂಷಣದಲ್ಲಿ "ಜ್ಞಾನವಿಪಾಕ ಕಾರ್ಯವಾದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ (ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ)" ಎನ್ನುವ ಚೂರ್ಣಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಅದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು. ಮಡಲೆಡುಪ್ಪದು, ವ್ರತವಿರುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಾದರೂ ಫಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀಪಿಳ್ಳೈ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರು "ಪರಂದಪಡಿ" ಎಂಬ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಕಾಮದೇವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು "ಸ್ವಂಗಾರ ಸಮಾಧ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗುಣಾನುಭವ ವಿಷಯಾನ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ದೈವವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ "ಸರ್ವಾನ್ ದೇವಾನ್ ನಮಸ್ಯಂತಿ ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಯಶಸ್ವಿನಃ" ಎಂದು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಕಾಲಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

2. ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ "ಎಂಗಳ್ ಸಿತ್ತಿಲ್ ನಂದು ಶಿದಿಯೇಲ್" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. "ಸಿಟ್ಟಿಲ್ ಶಾಯುಮೆಂದ ಮುಂದಿಯರ್" "ಎಂಗಳ್ ಸಿತ್ತಿಲ್ ನೀ ವಿದ್ಯಾಯಿನಾನು ಪೀದಿ ವಾಯಿಲ್ ವಿಳೈಯಾಡುಮ್ ಆಯರ್ ಶಿರುಮಿಯರ್ ಪಳ್ಳಿಯ ಕೊಳ್ಳ" ಎಂದೂ ಇದೆ. ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ [illegible] ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ [illegible] ಆಡುತ್ತಲೇ [illegible]. ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು [illegible] ನೀನು [illegible] ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೀರಿ [illegible] ಗೋಪಿಕೆಯರು [illegible] ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು [illegible] ನೆಂದನು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು [illegible] ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

"[illegible]" ಎನ್ನುವುದು [illegible] ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ [illegible] ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆಡುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಶ್ರೀ [illegible] "[illegible]" ಎನ್ನುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. [illegible] ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ [illegible] ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇದರಲ್ಲಿ [illegible]. "[illegible]" ಎನ್ನುವ [illegible] ಸಾಧಾರಣ ಆಡುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ "[illegible]" ಎನ್ನುವಂತಹ [illegible]. [illegible] ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋಪಿಯರನ್ನು [illegible] ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು [illegible] ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು [illegible] ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

3. "[illegible]" —

ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ವರ್ಣನೆ. ಗೋಪಿಕೆಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ [illegible] ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲೆಂದು [illegible] ಒಂದು ದಿನ ಹೊರಟರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ಅವರುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು [illegible] ತಿಳಿದುಕೊಂಡು [illegible]. ಈ ರೀತಿ ಗೋಪಿಯರು ಒಂದು ದಿನ [illegible] ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು [illegible] ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಆ ಗೋಪಿಕೆಯರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಈ [illegible] ಪಕ್ಕದ ಒಂದು ವೃಕ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ [illegible] ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು [illegible] ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು [illegible] ಒಂದು [illegible] ವೃಕ್ಷ ಹತ್ತಿ ಆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ [illegible] ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ [illegible]. ಗೋಪಿಕೆಯರು ಸ್ನಾನ [illegible] ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳು [illegible] "ನಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದುವು? [illegible]? [illegible]" ನೋಡಿದಾಗ [illegible] ವೃಕ್ಷದ [illegible] ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡರು. [illegible] ಹೊರಗೆ [illegible]! [illegible] ಮಕ್ಕಳಿಗೆ [illegible]? [illegible] ಎಲ್ಲರೂ [illegible]. [illegible] ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು [illegible] ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು [illegible]

ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಲೂ, ತೆಗಳುತ್ತಲೂ, ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಲೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದನು— ನಿಮಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದನು. ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋಪಿಯರು ನಾನೂ ನನ್ನ ಸಖಿಯೂ ಸೇರಿ ಒಂದೊಂದು ಕೈ ಸೇರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ರೀತಿ ಗೋಪಕನ್ನಿಕೆಯರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕ್ರೀಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ದಶಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

4. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪತಿ ವಿಯೋಗದಿಂದ ನರಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೂಡಲಿೞೈತ್ತಲ್ ಎನ್ನುವುದು ಉಂಟು. ಚೌಕವಾಗಿ ಗೆರೆ ಎಳೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಳಿ–ಸುಳಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಎರಡೆರಡನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡಾಗಿ ಸೇರಿ ಬಂದರೆ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವರೆಂದು ಆನಂದಿಸುವುದು, ಒಂದೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಂಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸಂಕೇತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಕುನ ನೋಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲ್, ಕೂಡಲಿೞೈತ್ತಲ್, ಕೂಡಲ್ ವಳೈತ್ತಲ್, ಕೂಡಲ್‌ಕೋಡಿ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುಮೞಿಶೈ ಪಿರಾನ್‌ರವರು ನಾನ್ಮುಗನ್ ತಿರುವಂದಾದಿಯಲ್ಲಿ— '[illegible] ತಿರುವೇಂಗಡತ್ತಾನ್ನೆ ಕಾಣ, "ಇಳೈಪ್ಪನ್ ತಿರುಕ್ಕೂಡಲ್‌ಕೂಡ'' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಿದ್ದು.

"[illegible]'' ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾನ್ ಪಿಳ್ಳೈಯವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ: ನಿತ್ಯವೂ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಶಂಸನೀಯರಾದ ಗೋಪಿಕೆಯರು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಗೋಪಿಕೆಯರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶಂಸೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಆಟ–ಓಡಾಟಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯದೆ ಅಹರ್ನಿಶಿ ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವವರೆನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವರೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವರು; ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಂಜೀಯರ್ ಒಂದು ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವರು — ಗೋಪಿಕೆಯರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಶಂಸೆ ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಇಂತಹವಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಉಪವಾಸವಿದ್ದಂತೆ ಮಾಡಿದಳು, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಹತ್ತು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು ಎಂದರೆ "[illegible]'' ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆಗಮನವನ್ನು ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತನ್ನನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿದ ಒಬ್ಬಳೊಂದಿಗೆ ರಸವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು "ಇನ್ನಮ್ [illegible] ಕೊಡುನಾಳ್ ವರುತಿ [illegible] ನಾನೇ'' ಎನ್ನುವಂತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅದರ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದೆಂದು ಅತ್ಯಧಿಕ ರೋಷದಿಂದ ಇರುವರು. ಹೀಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಮಯ ದೊರೆತಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಹಾಡಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ, ಅವರುಗಳು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆಯೇ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುವರು. ಆಗ ಅವನು [illegible] ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವುದೂ ಆಗ ಊಟ–ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ಲಾಜ ಹೋಮ ಅನಂತರ ಮಂಗಳಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತವಾದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಂಕೃತವಾದ ಮದ್ದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಊರ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡದಾಗಿಯೇ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ, ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಗೋದಾದೇವಿಯವರು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ, ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಗೀತವನ್ನು ಹಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಉಂಟು.

7. ಕರ್ಪೂರಮ್ ನಾರುಮೋ —

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುದಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೂ ಆದಾದ ನಂತರ ಸಂಶ್ಲೇಷವು ಸ್ವಪ್ನಾನುಭವವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ಅನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಆಂಡಾಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ತಕ್ಷಣವೇ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆಹೋ! ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ಸ್ವಪ್ನಾನುಭವವೇ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಗಿ ನಾನೆಂದೂ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ. ದೈವವು ಈ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತೇ! ಎಂದು ವ್ಯಥಿತಳಾದಳು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೂ ಬಾರದೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಪರಿತಪಿಸಿದಳು. ಅವನ ಅಧರ ರಸಾಸ್ವಾದನವು ನನ್ನ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯಾನುಭವ ಪಡೆಯುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೇ? ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಂಚಿಸಿರುವನೋ! ಎಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅವನ ವಾಮಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಪಾಂಚಜನ್ಯವು ಅಧರ ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಳು. ಆಹಾ! ಅದರ ಭಾಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯ! ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನೇ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿದಳು. ಆ ಭಾವನೆಯೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಆ ಪಾಂಚಜನ್ಯವೇ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಪಾಂಚಜನ್ಯವೇ! ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧರಾಮೃತ ಪಾನವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ; ಆ ಬಾಯಿಯ ಪರಿಮಳವೂ ಅಧರಾಮೃತದ ರಸಪಾನವೂ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ? ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳು ಕೇಳೋಣ; ಕಿವಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸುವೆನು ಎಂದೂ ಆ ಶಂಖದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧರಾಮೃತವು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲವಲ್ಲ? ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹದಿನಾರು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಈ ರಸಪಾನಮಾಡಲು ಭಾಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಜನರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಮಯ ನೋಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಭುಜಿಸಿದರೆ ಅವರುಗಳು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡದೆ ಇರಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನು ಭಾಗಿಯಾಗಬಹುದೇ? ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

8. "ವಿಣ್ಣೀಲಮೇಲಾಪ್ಪು" —

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು "ಕರ್ಪೂರಮ್ ನಾರುಮೋ ಕಮಲ ಪ್ಪೂ ನಾರುಮೋ?" ಎನ್ನುವ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಮುಖಾರವಿಂದದ ರಸಪಾನವನ್ನು ಅನವರತವೂ ಅನುಭವಿಸುವ ಪಾಂಚಜನ್ಯದೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದಳು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ದೂತನಾಗಿ ಬಂದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಸೀತಾದೇವಿಯು "ಕಥಮೂರೂ ಕಥಂಭುಜೌ" ಭಗವಂತನ ತೊಡೆಗಳು ಹೇಗಿವೆ, ಬಾಹುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಹನುಮಂತನು ಸಹ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಪಾಂಚಜನ್ಯವು ನಿಜಾಂಶದಲ್ಲಿ ಪರಮಚೇತನವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವತಾರ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಚೇತನವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಿ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು

ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ಮನೋರಥವೂ ವಿಫಲವಾಯಿತು. "ಬೋಧಯಂತಃ ಪರಸ್ಪರಮ್" ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ವ್ಯಥೆಯೋ ಅಪರಿಮಿತ. ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಮಳೆಗಾಲವು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೇಘಗಳಾದರೋ ಮಿಂಚಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂಶ್ಲೇಷದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಗಲುವಾಗ ತಾನು ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಮಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ಅವನೂ ಈ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. "ಮೇಘಗಳೇ! ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೂ ಬಂದನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಘಗಳನ್ನು ಕುರಿತು– ನೀವುಗಳು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನೇ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

1. ಮೇಘವಾದದ್ದು ಕ್ಷಾರವಾದ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನುಂಡು ಮಧುರವಾದ ಜಲವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾದ ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪರಮಭೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೋಪಜೀವ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

2. ಮೇಘವಾದದ್ದು– "ಉಯ್ಯುಂದಳಿಪ್ಪಾನ್ ಮಣ್ಣಾಂಗಳೆಲ್ಲಾಮ್ ಶಿಂದುಮ್ ನನ್ನೀರ್ಗಳ್ ಕಾಮುಂದು" ಎನ್ನುವ ತಿರುವೃತ್ತದ ಪಾಶುರದಂತೆಯೋ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ "ಎಂಗಿರೆಯುಮ್ ಪೇರ್ತ್ತರನಾಸ್ ಕುಡ್ಯ ದಾನ್ ಪೆರುಂಬಿ ತೀರ್ಥಕರಾಮಿನ್ ತಿರಿಂದು" ಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಎನ್ನುವ ನೆಪದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವರು.

3. ಮೇಘವಾದದ್ದು ಹಳ್ಳವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಮಳೆಯಿಂದ ತುಂಬುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಸದುಪದೇಶವೆಂಬ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀಚರನ್ನು ಜ್ಞಾನಪರಿಪೂರ್ಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

4. ಮೇಘವಾದದ್ದು ಸರ್ವದಾ ವರ್ಷಿಸದೆ ಕೆಲವು ಸಮಯ ವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಿಸುವಂತೆ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ ಸಮಯ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸದುಪದೇಶ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

5. ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ವರ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ; ಇದೇ ರೀತಿ ಸಮಯ ವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ್ಯರ ಸದುಪದೇಶಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಹಾತ್ಮಭ್ರಮ, ಸ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಭ್ರಮ, ಅನ್ಯಶೇಷತ್ವಭ್ರಮ, ಆಭಾಸ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧುತ್ವಭ್ರಮ, ವಿಷಯ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಗ್ರಹಚಾರಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

6. ಮೇಘವು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಿಸಿದರೂ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ತೃಪ್ತಿಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಪಡದೆ ಏನೂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆಯೂ ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೂ ಉಪದೇಶಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

7. ಮೇಘವು ಕೆಲ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ತುಂತುರು ಹನಿಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಸಾಕು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಗಗಳೂ ಕೆಲವು ಸಮಯ ಮಂದಪ್ರಜ್ಞರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ವಿಸ್ತೃತ.

ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ರಹಸ್ಯಸಾರಾರ್ಥವೆಂಬ ಅಮೃತಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ವರ್ಷಿಸಿ "ಇದು ಎನ್ನ ವಂಚಾನ್ವೃಷ್ಟಿ" ಇದು ಮೋಹಾ ವಿಸು ಕೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

8. ಮೇಘವು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಳೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತೆ. ಆ ನೀರು ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದ ಹಾಗೆ ಆರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ! ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ ಶುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಅರ್ಥಗಳು ಅವರುಗಳ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ, ವಿಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತೆ; ಅದೇ ಕೆಲವು ಮೇಧಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿ ಹೊಂದಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುತ್ತು ಮಾಲೆಯು ಹಾಗೆ ಶ್ರೀವಚನ ಭೂಷಣಾದಿ ನಾಮಗಳಿಂದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

9. ಮೇಘದಿಂದ ಸುರಿದ ಮಳೆ ನದಿ, ನಾಲೆ, ಕೊಳ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸರ್ವೋಪಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತೆ; ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಸತ್ಪಾತ್ರರಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥವಿಶೇಷಗಳಾದರೋ – "ಪೂರ್ವೇ ಪೂರ್ವೇಭ್ಯೋ ವಚ ಏಷದುಹುಃ" ಎಂದು ವೇದವು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಸದುಪದೇಶ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಜೀವಿಸಲು ಅರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದೇ ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುತ್ತೆ.

10 ಮೇಘವಾದದ್ದು "ಎತ್ತನೈಯುಮ್ ವಾನ್ಮರಂದ ಕಾಲತ್ತುಮ್ ಪೈಂಕೂಳ್ಗಳ್ ಮೈತ್ತೆಳುಂದ ಮಾಮುಗಿಲೇ ಪಾರ್ತ್ತಿರುಕ್ಕುಮ್" ಎಂಬ ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರ್ ಪಾಶುರದ ಹಾಗೆಯೇ ಅನನ್ಯಗತಿಗಳಾದ ಸೈರುಗಳಿಂದ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು. ಅದೇ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಿಸಿದರೆ, "ನೀರ್ಕಾಲತ್ತೆರುಕ್ಕಿನ್ ಅಮ್‌ಪಳ ಇಲೆ ಪೋಲ್ ವೀಳ್ವೇನೈ" ಎಂದು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸದಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳು ಶ್ರೀ ಮಧುರಕವಿ, ಶ್ರೀನಾಥ ಮುನಿಗಳಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ; ಇತರರ ಹತ್ತಿರ – "ಚಾರ್ವಾಕ ಮತ ನೀರು ಕೆಯ್ದು ಶಮಣಿಕ್ಕಿದ ಕಲ್ ಕೊಳುತ್ತಿಯೇ" ಮುಂತಾದ ಪಾಶುರಗಳಂತೆಯೇ ನಾಶಮಾಡುವಂತಹದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಗುಣ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮೇಘವಾಗಿ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವವರು ಸದಾಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲೂ ಇರುವ ಮೇಘ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನೇ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಈ ದಶಕದ ಕಡೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ – "ಕೊಂಗೈಮೇಲ್ ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಳ್ಂಬಳಿಯಪ್ಪುಕುಂದೊರುನಾಳ್ ತಂಗುಮೇಲ್ ಎನ್ನಾವಿ ತಂಗುಮ್" ಎಂದು ಇದೆ: ಮೊದಲು ಕೇಶವ ನಂಬಿಯೈ ಕಾಲ್‌ಪಿಡಿಪ್ಪಾಳೆನ್ನುಮ್ ಇಪ್ಪೇರ್ ಎನಕ್ಕರುಳ್ ಕಂಡಾಯ್" ಎಂದೂ "ಪಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುಮ್ ಇಡತ್ತು ಅಡಿಕೊಟ್ಟಿಡಕೊಳ್ಳುಮಾಗಿಲ್ ಕೂಡಿಡಕೂಡಲೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುವ ಗೋದಾದೇವಿ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆಪ್ತೋಪದೇಶ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ–ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಜ್ಞಾನ–ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಗವದನುಭವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ "ಕೊಂಗೈಮೇಲ್ ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಳ್ಂಬು ಅಳಿಯವೇಣ್ಡುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ – ಭಕ್ತ್ಯನುಗುಣವಾದ ಆಹಾರವೊಂದು, ಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು ಮತ್ತೊಂದೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವುಂಟು: ಭಗವದನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವುದು ಸಹಜ ಸ್ವರೂಪ ವಿಷಯಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದು ಸಾಧಾರಣರೂಪ "ಕುಂಕುಮಕ್ಕುಳುಂಬು ಅಳಿಯ ವೇಣ್ಡುಮ್"

ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವವಾದ ಧರ್ಮಗುಣ ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ರಜೋಗುಣವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ತಮೋಗುಣವಿರಲು ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ವಿಕ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲರಾದ ಮಹಾಚಾರ್ಯರುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗೋದಾದೇವಿಯು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರೇಮಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

9. "ಸಿಂದುರಚೆಮ್ಬೊಡಿ"– ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಮೇಘವನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಅವನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ಬಗೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು ಮೊದಲಿನ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಇವಳು ಬೇಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಆ ಮೇಘಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದವು ಅಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದವು.

ತಕ್ಷಣ ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಿಸುವಂತಹ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಷ್ಪಿಸಿತು. ಕೆಲವು ಹೂವುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿರುವುದೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಆಗತಾನೇ ಅರಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ತಿರುಗಾಡುವಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಇವಳ ವಿರಹ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಇವಳ ಸಂತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವುಂಟಾಗುವುದೇ ಶಿಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುವ ಪಾಶುರವಾಗಿದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಆರು, ಏಳನೆಯ ಪಾಶುರಗಳಾದ "ನಾರು, ನರುಂಪೊಳಿಲ್" "ಇನ್ರುವಂದಿತ್ತನೈಯುಮ್" ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರಗಳು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಪಾಶುರಗಳು ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಏನು ? ಬಾಧಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸೊಂದು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈ (ಮಧುರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅಳಗರಮಲೈ) ಅಳಗರಿಗೆ ನೂರು ಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಪೊಂಗಲು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಏನು ಪ್ರಸಕ್ತಿ ? ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲಿನ ಐದು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ವ್ಯಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಧ್ಯಾನಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಖಂಡವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಭಾಗದ ಅರ್ಥ ಕೈಂಕರ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಅಂತಹ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರದಂತೆ ಬಲಹೀನಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ವಾಚಿಕವಾಗಿ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಪಾಶುರಗಳೇ ಆ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕ.

ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ "ನಾರು ನರುಂ ಪೊಳಿಲಿನ್ಗಿರ" ಆ ಪಾಶುರ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆಂಡಾಳ್ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯರೂಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ಶಿಷ್ಯವೃಂದಗಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಕಳ್ಳಳಗರ್‌ಮಲೈ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೂರು ಗಂಗಾಳ ತುಂಬ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಲನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಮಾಡಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇವರು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ "ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅರ್ಚಾವತಾರ ನಿಲುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇವರನ್ನು ಆಲಂಗಿ

ಕೊಂಡರು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ "ಪೆರುಂಬೂದೂರ್ ಮಾಮುನಿಕ್ಕು ಪಿನ್ನಾನಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ" ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

10. "ಕಾರ್ ಕೋಡಲ್ ಪೂಕ್ಕಾಳ್" – ಈ ದಶಕವೂ ಮೊದಲಿನ ದಶಕದ ಹಾಗೆಯೇ ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜೀವವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು ? ನನಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವಲ್ಲ. "ನತ್ಯಜೇಯಂ ಕಥಂಚನ" ಎಂದು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ! ಇನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಿರಲಿ ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವಲ್ಲಿ, ನನಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು, ನಾನು ಅವರ ಪುತ್ರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

11. ತಾಮುಗಪ್ಪವರ್ – ಒಂದು ಮಾತೇ ಹೊರತು ಎರಡನೆಯ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅನೃತವನ್ನು ನುಡಿದರೂ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರ ಸಂಬಂಧ ನನಗುಂಟಲ್ಲ; ಅದು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಭಗವಂತನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಮಾತೆಯರೂ, ಸಖಿಯರೂ, ಮತ್ತಿತರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಸೇರಿ ಇವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಇವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ವ್ಯಸನದಿಂದ ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಾದ ಸೀತೆ, ಭೂದೇವಿ, ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮುಂತಾದವರ ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮನು ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡದೆ ಇರಲಾರನೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

12. ಮತ್ತಿರುಂದಿರ್ ಕೇಳ್ಮಿನ್ – ಮೊದಲಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಇವಳ ಪರಿತಾಪವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ತಕ್ಷಣ ಬಂದು ಪರಿಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ದುಃಖವನ್ನು ಇವಳಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಿಳಂಬವಾಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಆತುರವುಂಟಾಯಿತು. ತಾನೇ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೂ ಅಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರನ್ನು ಕುರಿತು "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ.

"ಏಷ ನಾರಾಯಣಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವ ನಿಕೇತನಃ ।
ನಾಗಪರ್ಯಂಕ ಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಹ್ಯಾಗತೋ ಮಧುರಾಂ ಪುರೀಮ್ ॥

ಎನ್ನುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನದಂತೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧುರೆಗೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ಬೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ವಸುದೇವನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದಳು. ಎರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ "ಎಣ್ಣುತ್ತ ಪೇರಾಳನ್ ನಂದಗೋಪನ್ ತನ್ ಇನ್ನುಯಿರ್ ಚ್ಚಿರುವನಾಯರ್" ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಇರುವನೆಂದು ಕೇಳಿ ನಂದಗೋಪನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಆಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಮುನಾ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿ

14. ಪಟ್ಟಿಮೇಯ್ಂದೋರ್ ಕಾರೇರು—

ಪರಮಕಾರುಣಿಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರನ್ನು ತಾನೂ ಇಷ್ಟಪಡುವನೆಂಬ ನುಡಿಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುವವನಲ್ಲವಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳವರ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಆನಂದವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವವನಲ್ಲವೆ ? ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತಹ ಹಂಬಲವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ನಂತರ ಪರಿಪೂರ್ಣಾನುಭವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವಂತಹ ದಿವ್ಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೊಬಗನ್ನು ಆಂಡಾಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಸಂವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ಒಬ್ಬಳೇ ಆದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಇಬ್ಬರು ಸಖಿಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆಗಿ ರಚಿಸಿ ನಂದನಂದನನ್ನು ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಪರಿಯನ್ನು ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ ಪಾಸುರವೊಂದುಳಿದು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಪಾಸುರಗಳೂ ಮೊದಲ ನುಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯದಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯ ನುಡಿ ಉತ್ತರವಾಗಿಯೂ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಬಲರಾಮನಿಗೆ ತಮ್ಮನಾಗಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ತಿರುಗುವವನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಅನೃತವನ್ನು ನುಡಿಯುವವನಾಗಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಾಚರಿಯದ ದುಷ್ಟನಾಗಿ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನೂ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಶಂಖವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡಿರಾ ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದೂ. ಸುಂದರವಾದ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ, ಗರುಡನಮೇಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬರುವುದನ್ನೂ, "ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವೆಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆಗಿ ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಆನಂದವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಹಾಡಿರುವಳು.

ಈ ಕೃತಿ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿಯೂ, ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿಯೂ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಆತನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನೆಂಬುದನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ನುಡಿ

ಶ್ರಿಯಃ ಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಉಭಯ ವಿಭೂತಿ ನಾಯಕನೆಂದು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿ ಎನ್ನುವ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿ ಎನ್ನುವ ವೈಕುಂಠವನ್ನೂ ಏಕಾಧಿಪತ್ಯವಾಗಿ ಆಳುವವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರವರೂ ಮತ್ತು ಆಂಡಾಳ್ ಎಂಬ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

"ಅರುಳಾರ್ ತಿರುಚ್ಚಕ್ಕರತ್ತಾಲ್, ಅಹಲ್ ವಿಶುಂಬುಮ್ ನಿಲನುಮ್ ।
ಇರುಳಾರ್ ವಿನೈಕೆಡ ಚ್ಚೆಂಗೋಲ್, ನಡಾವುದಿರ್ ॥ (ತಿರುವಿರುತ್ತಮ್-33)
ಪೊಂಗೋದಮ್ ಶೂೞ್ನ್ದ ಪುವನಿಯುಮ್ ವಿಣ್ಣುಲಹುಮ್ ।
ಅಂಗಾದುಮ್ ಶೋರಾಮೇ ಆಳ್ಗಿನ್ಱ ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ॥ (ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿ 11-3)

ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯನ್ನು 'ಸುಡರೊಳಿಯಾಗಿ' ನಿಂತ ತನ್ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂದೂ, ಈ ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು "ಇರುಳ್ ತರುಮಾ ಞಾಲಮ್" ಎಂದೂ, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವಾದ್ದು ಪರಮಪದ, ಅಂಧಕಾರಾವೃತವಾದದ್ದು ಈ ಜಗತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯದೇ ಅಧಿಕವಾದದ್ದೇನು ? ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದರೆ ಅಂಧಕಾರ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ? "ಕುಡಿಯೊಳಿ ಪರಂದ ತೊೞ್ನ್ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪಾಯಿರುಳ್ ಅಹನ್ಱದು" ಎಂದು ತೊಂಡರಡಿಪ್ಪೊಡಿ ಆಳ್ವಾರ್ರವರು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಿವರ್ತನವಾಗದ ಅಂಧಕಾರವೂ ಉಂಟೇ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಬಹುದು. ಬಾಹ್ಯಾಂಧಕಾರ, ಅಂತರಾಂಧಕಾರ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವುಂಟು. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಬಾಹ್ಯ ಅಂಧಕಾರವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂತಃಕರಣದ ಕತ್ತಲೆ ದೂರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಕುಳಭೂಷಣ ಭಾಸ್ಕರರೂ, ಲೋಕ ದಿವಾಕರರೂ ಮತ್ತು ರಾಮಾನುಜ ದಿವಾಕರರೇ ಆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇವರುಗಳೇ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ..

"ಪರಾಂಕುಶ, ಪರಕಾಲ ಯತಿವರರುಗಳು" ಎನ್ನಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಾಂಕುಶರೆಂಬ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರನ್ನು "ವಕುಳಭೂಷಣ ಭಾಸ್ಕರ" ರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಪರಕಾಲರಾದ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ರನ್ನು "ಕಲಯಾಮಿ ಕಲಿಧ್ವಂಸಂ ಕವಿಂ ಲೋಕದಿವಾಕರಮ್" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯತಿವರರಾದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು "ಪ್ರಾಚ್ಯಂ ಛೋಂದ ಸಂಸಾರಾಯ ಪಾಪಧ್ವಾಂತ ಕ್ಷಯಾಯಚ" ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆವಿರಭೂತ್ ಭೂಮೌ ರಾಮಾನುಜ ದಿವಾಕರಃ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯರುಗಳು ಬಂದುದರಿಂದಲೇ ಅಂತಃಕರಣದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಹೋಗಲಾರದ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಉಂಟಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಯೇ ದೂರಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೀಪವು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಚ್ಚಿದ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿ !

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಗೆ ತನಿಯನ್ ಬರೆದಿರುವವರು "ಅಲ್ಲಿನಾಳ್ ತಾಮರೈ ಮೇಲ್ ಆರಣಂಗಿನ ಇನ್ ತುಣೈವಿ ಮಲ್ಲಿನಾಡಾಂಡ ಮಡಮಯಿಲ್ – ಮೆಲ್ಲಿಯಲಾಳ್, ಆಯರ್ ಕುಲವೇಂದನಾ ಕತ್ತಾಳ್, ತೆನ್ ಪುದುವೈ ವೇಯರ್ ಪಯಂದ ವಿಳಕ್ಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಲ್ಲ, ಒಂದು ದೀಪ ಎಂದೇ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನಿಗೂ, ದೀಪಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟೆಂದರೂ, ಸೂರ್ಯಕಿರಣ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗದ ಅಂತರಂಗವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ದೀಪವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುವುದರಿಂದಲೇ ಪರಾಂಕುಶ, ಪರಕಾಲ ಯತಿ ವರ್ಯರುಗಳ ದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಾರದ ಅಂತರಂಗದ ಕತ್ತಲೆಯು ದೂರವಾದದ್ದು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ ಎಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಲೇ!

ಒಂದು ಸಾರಿ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಸಂವಾದವಾಯಿತು– ನಾಥಾ, ಈ ಲೋಕದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಲು ತಾವು ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯು– ನಾನು ಗೀತೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದೆನು; ಅದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಅಂಧಕಾರವು ದೂರವಾಯಿತು ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ನಾಥಾ! ಆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳುಂಟಲ್ಲ; ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಠಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹದಿನೆಂಟು ಅಧ್ಯಾಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಏಳನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದಂತೆ ಗಹನವಾಗಿವೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಸಕಲ ಮತದವರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಎಳೆದಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಹೇಳಿದರು– ಕಟ್ಟಿದಮನೆಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಅನೇಕರು, ತಾವು ಮನೆಕಟ್ಟಿದರಲ್ಲವೆ ಅದರ ಕಷ್ಟ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ ಅದು ಸರಿ. ನೀನೇನಾದರೂ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದುಂಟೋ? ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಹೇಳಿದಳು– ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವೆನಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ತಾವು ನಾಡು-ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿರಲ್ಲ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಯಾವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮಧುರವಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದೆ. ಆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಾಗೆ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ 30 ಪಾಶುರಗಳಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದೆ.

ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಗಹನವಾಗಿರುವಂತಲ್ಲದೆ, ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ಅಮೃತಕ್ಕಿಂತ ಮಧುರ. ಇದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರುಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವಂತಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೊರತೆಯೂ ಸಹ ಈ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಹಿರಿಮೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯನ್ನು ಆಚಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸಿ, ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಪಠಿಸದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯು ಧನುರ್ಮಾಸ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪಠಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

“ಶ್ರುತಿಯಿಳ್ ನಾನ್ಮುಗನ್ ಎಲ್ಲಾ...ನಲ್ಲಾರ್ ನೆರಿಯಹಾಲ್ವು ತೆರಿಂಧವರ್” ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರೂ ಸಹ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯನ್ನೇ ನಿತ್ಯವೂ ನುತಿಸಿ “ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಪೇಯ್ಯರ್” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೂ ವಿಶೇಷವನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆ? ಅದ್ದರಿಂದಲೇ “ಪಾದಂಗಳ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಮ್ ಪರಮನಡಿ ಕಾಟ್ಟುಮ್ ವೇದಮನೈತ್ತುಕ್ಕುಮ್ – ವಿತ್ತಾಕ್ಕುಮ್ – ಕೋದಿಲ್ ತವಮುಡೈ ಯಯ್ಯಂದಮ್ಮೆಂದುವರಿ ಉಹಾದ ಮಾನುಡರ್ಕ್ಕೆ ವೈಯಂಕುಡಿಪ್ಪದಂಪಂಬು” ಎಂದು, ಇವರ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಹಿರಿದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವೊಂದು ಅವರಿಸಿತು.

ಈ ಕಂದಪದ್ಯದಲ್ಲಿ “ಪಾದಂಗಳ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಮ್” ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿಯೂ, “ಪರಮನಡಿಕಾಟ್ಟುಮ್” ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವೇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾದಂಗಳ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಂ ಮಾರನ್ ಕೋದಿಲ್ ತವಿಪ್ಪು; ಪರಮನಡಿ ಕಾಟ್ಟುಮಾರನ್ ಕೋದಿಲ್ ತವಿಪ್ಪು; ವೇದಮನೈತ್ತುಕ್ಕುಮ್ ವಿತ್ತಾಕುಮಾರನ್ ಕೋದಿಲ್ ತವಿಪ್ಪು ಎಂದು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ “ವೇದಮನೈತ್ತುಕ್ಕುಮ್ ವಿತ್ತಾಹುಮ್” ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯವೊಂದೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದದ್ದು. ವೇದದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ಬೀಜರೂಪವು, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ.

ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ “ಅರಿಯ ವೇಣ್ಡುಮರ್ಥಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಇದಕ್ಕುಳ್ಳೆಯುಂಡು; ಅದಾವದು ಪಂಚಾರ್ಥಮ್” ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅರ್ಥವೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅರ್ಥಪಂಚಕ. ಅರ್ಥಪಂಚಕವೆನ್ನುವ ಐದು ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ) ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೇವಲ ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವೆನ್ನುವ ಯಾವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಪಂಚಕವೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಕೊನೆಯ ಪಾಶುರ ಅದು– “ಮುಟ್ಟಿವಿಟ್ಟ ನಿನ್ನಡಿಯೋ ಪ ಯನ್ನ ಪೆರುಮ್ ಏಳ್ದಯುಮ್। ತಕ್ಕನೆರಿಯುಮ್ ತಡೈಯಾಹಿ ತೊಕ್ಕಿಯಲುಮ್ ಊಳ್ವಿನೈಯುಮ್ ವಾಳ್ವಿನೈಯುಮ್ ಮೋದುಂ ಕುರುಕ್ಕೈಯರ್ಕೋನ್‌ಯಾಳ್ವ ತಿನ್ನವೇದಕ್ಕಿಯಲ್ ॥” ಎನ್ನುವುದು. ಇದರಿಂದ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಸಹಸ್ರಕ್ಕೂ ಅರ್ಥಪಂಚಕವೇ ಪ್ರಮೇಯವೆಂದೂ, ಆ ಐದು ವಿಷಯಗಳು ಇಂತಿಂಥವುಗಳೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

1) ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ, 2) ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ, 3) ಉಪಾಯ ಸ್ವರೂಪ, 4) ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪ, 5) ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪ — ಇವೇ ಅರ್ಥಪಂಚಕವೆನ್ನಲ್ಪಡುತ್ತೆ.

ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಶ್ಚ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನಃ।
ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯುಪಾಯಂ ಫಲಂ ಪ್ರಾಪ್ತೇಃ ತಥಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿರೋಧಿ ಚ।
ವದಂತಿ ಸಕಲಂ ವೇದಾಃ ಸೇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಕಾಃ ॥

ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಮಾಣವಚನವು ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸಕಲ ವೇದಗಳಿಗೂ ಈ ಅರ್ಥ ಪಂಚಕವೇ ಪ್ರಮೇಯವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯ ಅರ್ಥಪಂಚಕವು

ಆಂಡಾಳ್ ತನ್ನ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪಂಚಕವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. "ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿಂಗಳ್ ಮದಿ ನಿರೈಂದ ನನ್ನಾಳಾಲ್" ಎನ್ನುವ ಮೊದಲ ಪಾಸುರ (ಶ್ಲೋಕ) ದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪಂಚಕದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡೋಣ.

1) [illegible]

2) [illegible] ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ [illegible] ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. [illegible]

3. ಇನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪ ಮಾರ್ಗವಾದ ಉಪಾಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, "ಪೋದುವೀರ್! ಪೋದುಮಿನೋ" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹವರೆಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಾ ಬರಬಹುದೆನ್ನುವುದರಿಂದ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾದ ಉಪಾಯವನ್ನಲ್ಲವೇ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.

"ಮನವುಂಡೈಯೀರ್ಗಳ್ ಶ್ರದ್ಧೈಯೋ ಅನ್ವಯಮ ಮರ್ಮಸ್ಪರ್ಶಿಕ್ಕು ನಾಮೂವರ್ ನಪ್ಪುರುಷಂ ಎಲ್ಲಾಂಪಡಿ ಸರ್ವರುಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ್." (ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯಂ-18) ಮನವುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮರ್ಮ ಸ್ಪರ್ಶಿಗೆ ನಾನೂ ನಾವೂ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾದ ಉಪಾಯ, ಶರಣಾಗತಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಪತ್ತಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ. ಅಧಿಕಾರಿ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವ "ಪೋದುವೀರ್ ಪೋದುಮಿನೋ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಇದು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

4. "ಪರೈ ತರುವಾನ್" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕಾಣತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. "ಪರೈ ತರುವಾನ್" ಎನ್ನುವ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರೈ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಿಂದ ಕಂಡುಬರುವುದು ನಂತರದ "ಶಿತ್ತಂಶಿರುಕಾಲೇ (29) ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ "ಇತ್ತೈ ಪರೈ ಕೊಳ್ವಾನನ್ರು ಕಾಣ್ ಗೋವಿಂದಾ! ಎತ್ತೈಕ್ಕುಂ ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಂ ಉನ್‌ತನ್ನೋಡುಟ್ರೋಮೇ ಯಾವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಟ್‌ಶೆಯ್‌ವೋಮ್" ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವೇ 'ಪರೈ' ಎನ್ನುವ ನುಡಿಗೆ ಅರ್ಥ. ಇದೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪ.

5. ಇನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವ ಪದವನ್ನು ಗಮನದಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಅದರ ನಿವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಯೇ ತಿಳಿಸುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದ ವಾಕ್ಯವಾದ (ನಮಃ) ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಪಿಳ್ಳೈಲೋಕಾಚಾರ್ಯರು (ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿಯಲ್ಲಿ) ಇತ್ತಾಲ್ ವಿರೋಧಿಯೈ ಕಳಿಕ್ಕಿರದು; ವಿರೋಧಿತಾನ್ ಮೂನ್ರು; ಸ್ವರೂಪ ವಿರೋಧಿ, ಉಪಾಯವಿರೋಧಿ, ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಪಾಶುರ (ಶ್ಲೋಕ) ದಲ್ಲಿ "ನಮಕ್ಕೇ ಪರೈ ತರುವಾನ್" ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ "ನಮಕ್ಕು" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ "ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ" ಅಂತರಂಗವಾದ ಅರ್ಥ. ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾವಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ "ನಿವರ್ತಯ ಮನೋಽಸ್ಮತ್ತಃ" ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊ ಎನ್ನುವುದೇ ಅರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ಮನಃ ನಿವೃತ್ತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ "ನಮಃ" ಎಂಬ ನುಡಿ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. "ಮನಃ" ಎನ್ನುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ನಮಃ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮಃ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ "ಅಹಮ್ ವೇದ್ಮಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಮ್" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾನ್ ಪಿಳ್ಳೈ ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಇದು ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತೆ. 'ಮಃ' ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವರೂಪನಾಶ. ನಮಃ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವರೂಪೋಜ್ಜೀವನ ಎನ್ನುವ ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ನೆನೆಸುವುದು. "ಯಾನೇ ಎನ್ ತನದೇ" ಎಂದು ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರದೊಂದಿಗಿರುವುದು ಸ್ವರೂಪ ವಿರೋಧಿ. "ಯಾನೇ ನೀ ಎನ್ನುಡೈಮೈಯುಮ್ ನೀಯೇ" ಎಂದಿರುವುದು ಸ್ವರೂಪ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಉಪಾಯ ವಿರೋಧಿ. ಕಳೈವಾಯ್ ತುನ್ಬಮ್ ಕಳೈಯಾದೊ

"ಯಾವರ್ ಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟ್ ಮುತ್ತಿಲ್ಲೇನ್" ಎನ್ನುವುದು ಉಪಾಯ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ತನಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಿ. "ಮಟ್ರೈ ನಂ ಕಾಮಂಗಳ್ ಮಾತ್ತು" [ಉನ್ನುಡೆಯ ಅನುಭವತ್ತುಕ್ಕು ಪುರಂಬಾನ ಎಂಗಳುಡೆಯ ಅಭಿಲಾಷೈ ಕಳೈಂದು ತವಿರ್ಂದಿಡಾಯ್ ಎಂದಿರುವುದು ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥಪಂಚಕವನ್ನು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯ ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲೂ ಇದು ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಪಂಚಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಪರ, ವ್ಯೂಹ, ವಿಭವ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ಅರ್ಚಾವತಾರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು, ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರಪತ್ತಿ, ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನವೆನ್ನುವ ಉಪಾಯಗಳು ಮೊದಲಾಗೊಂಡು ಐದು ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮೊದಲ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನಾರಾಯಣನೇ" ಎಂದು ಪರತ್ವವನ್ನು, ಎರಡನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಪಾರ್ಕಡಲುಳ್ ಪೈಯತ್ತುಯಿನ್ರ ಪರಮನ್" ಎಂದು ವ್ಯೂಹವನ್ನು, ಮೂರನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಓಂಗಿ ಉಲಹಳಂದ ಉತ್ತಮನ್" ಎಂದು ವಿಭವಾವತಾರವನ್ನು, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಆಳಿಮಳೈಕ್ಕಣ್ಣಾ" ಎಂದು ಅಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವವನ್ನು [ಭಗವಂತನು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ] ಐದನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ವಡಮಧುರೈ ಮೈಂದನ್ನೈ" ಎಂದು ಅರ್ಚಾವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, "ವಡಮತ್ತೈ ಪಂದನ್ನೈ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಮಾ" ಎನ್ನುವ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯು ಅರ್ಚಾಸ್ಥಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೊದಲ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನೀರಾಡ" ಎಂದು (ಆಚಾರಶಾಸ್ತ್ರ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ) ಕರ್ಮಯೋಗ, ಎರಡನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಉಯ್ಯುಮಾರು ಎಣ್ಣಿ" ಎಂದು ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಮೂರನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನೀಂಗಾದ ಶೆಲ್ವಮ್" ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯೋಗ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಒನ್ರು ನೀ ಕೈಕರವೇಲ್" ಎಂದು ಪ್ರಪತ್ತಿಯೋಗ [ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾವುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಎಂದು] ಐದನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಯಮುನೈತ್ ತುರೈವನೈ" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರ ಹೆಸರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಗೀತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠಮಾಡಿ ಪಠಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಮೊದಲಿನ ಹತ್ತು ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ "ಸೆಂಗಣ್ ತಿರುಮುಹತ್ತು ಸೆಲ್ವತ್ ತಿರುಮಾಲಾಲ್ ಎಂಗುಂ ತಿರುವರುಳ್ ಪೆತ್ತು ಇನ್ಬುರುವರ್ ಎಂಬಾವಾಯ್" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಕು.

ಗೋದಾದೇವಿಯ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತ

"ವೇಯರ್ ಪುಗಳ್ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ಆಡಿಪ್ಪೂರತ್ತ್
ಮೇನ್ ಮೇಲುಮ್ ಮಿಗ ವಿಳಂಗ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನ್
ತೂಯ್ ತಿರುಮಗಳಾಯ್ ವಂದು ಅರಂಗನಾರಕ್ಕು
ತುೞಾಯ್ ಮಾಲೈ ಮುಡಿಶೂಡಿ ಕೊಡುತ್ತ ಮಾದೇ! "

ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನು ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೇಗಿಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವಾಗ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಅಂಶವಾದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ದೊರೆಯಿತು. ಆಗ ಆ ಮಹಾರಾಜನು ಅದಕ್ಕೆ ಸೀತೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದನು. ನಂತರ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶದ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರವರು ತಮ್ಮ ತುಳಸೀ ತೋಟವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವಿ, ಭೂದೇವಿಯರ ಅಂಶವಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ಆಡಿಮಾಸ ಪೂರ್ವಫಲ್ಗುಣಿ ಸುದಿನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಆಳ್ವಾರರು ಮಗುವಿಗೆ "ಗೋದಾ" ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿದರು.

ನಿರ್ಧನನಿಗೆ ನಿಧಿ ದೊರೆತಂತೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ ಭಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ಶಿಶುವು ಲಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಪಂಚಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವಳು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅನವರತವೂ ಚಿಂತಿಸುವುದು, ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕೋದೈ ಎಂದರೆ ಸುಂದರ ಕೇಶರಾಶಿ ಎಂಬ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಕೋದೈ ಅಥವಾ ಗೋದೈ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು.

ಭಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್ ಎನ್ನುವ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಗೆ ಧರಿಸಲು ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಅವರಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾನು ತಕ್ಕವಳಾಗಿರುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯು ಹಿಂತಿರುಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳಚಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಆಳ್ವಾರರು ಪ್ರತಿದಿನ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಆ ಪುಷ್ಪವನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆನಂದದಿಂದ ಆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಆಳ್ವಾರರು ಯಥಾಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಆಗ ಗೋದೆಯು ಹೂವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಕುಪಿತರಾಗಿ ಎಲೇ ಹೆಣ್ಣೇ! ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಅಪಚಾರವಾದದ್ದು ಇನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಬೇಡ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ

ಹಿತನುಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಭಿನ್ನ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಅಂದಿನ ದಿವಸ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ "ಆಳ್ವಾರ್ಯರೇ ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಏಕೆ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದನು". ಆಗ ಆಳ್ವಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವಳು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಪರಿಮಳವಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹಿತಕರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅವಳು ಮುಡಿದು ಕೊಡುವ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ತಂದುಕೊಡು ಎಂದನು. ತಕ್ಷಣ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು "ಪೆಣ್ಣರ್‌ಮಂಗೈ" ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಧಿಕ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮಾತೆಯಾಗಿ ಇರುವ ಆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಅವತಾರ ವಿಶೇಷದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಂಡಾಳ್ ಎಂದೂ, ಮಾಧವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಮುಡಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ "ಸೂಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್" ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವಳ ವಯಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದತೊಡಗಿತು. ತನಗೆ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಅನುರಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿ, ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಅಗಲಿರಲಾರದವಳಾಗಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ಗೋಪಿಯರ ಹಾಗೆ ತಾನೂ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿಯಾದರೂ ದೇವನನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು [illegible] "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಮತ್ತು "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಭಗವತ್ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಳ್ವಾರರು ಇವಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಗೋದಾಳನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಯಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವೆ ಎಂದರು. ಆಗ ಆ ದೇವಿಯು "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕೆನ್ನು ಪೇಚ್ಚುಪ್ಪಡಿಲ್ ವಾಳ್‌ಕಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಆಳ್ವಾರರು ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರು. ಗೋದಾದೇವಿಯು ತಾನು ಭಗವಂತನಿಗೇ ಮೀಸಲೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ನೂರೆಂಟು ತಿರುಪತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯೆ ಎಂದರು. ಆಗ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಯ ವೈಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದಳು. ಆಗ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ರೋಮಾಂಚಿತಳಾದಳು. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ವಿಚಾರವು ನನಗೆ ಬಿಡಲಾಗದ [illegible] ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೆಯ ಅಳಗರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಗೊಂಡಿತು. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಮಹಿಮೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆನಂದವುಂಟಾಗಲು, ಆಗ ಅದರ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ [illegible] ವನ್ನು [illegible] ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಇವಳ [illegible] ಇನ್ನು ಬೇರೆ [illegible] ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೇ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅವನಿಗೇ ವಧುವಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಅನವರತವೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದನ್ನು ಅರಿತ ಆಳ್ವಾರರು ಚಿಂತಿತರಾದರು. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಇವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವರಿಸುವನೋ ! ಆಗ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಭಗವತ್ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು, ಆಗ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ ವ್ಯಾಕುಲವು ನೀಗಿ ಆನಂದಿತರಾದರು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತನ್ನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿಜನ ಸ್ಥಾನೀಕರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ– ನೀವು ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೂ, ಛತ್ರಿ-ಚಾಮರ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನವರತ್ನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಜನರೂ ಬಂದು ಪಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್ ರವರಿಗೆ ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಕರ್ಣಾಮೃತವಾದ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ, ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಹಾರಾಜನಾದ ವಲ್ಲಭದೇವನು ಈ ಶುಭವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ತಾನೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಿಂದ ಶ್ರೀರಂಗದವರೆಗೆ ಇರುವ ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ಪುಷ್ಪಮಂಟಪ, ತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ನಂತರ ತನ್ನ ಗಜ-ತುರಂಗಾದಿ ಚತುರಂಗ ಬಲದೊಡನೆ ಆಳ್ವಾರ್ರ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ನಂತರ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಶಿಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ಹೊರಟರು. ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯಕ್ಕೂ ಆಂಡಾಳ್ ಬಂದಳು! ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ಸುಡರ್‌ಕೊಡಿ ಬಂದಳು! ವೇಯರ್ ಕುಲವಿಳಕ್ಕು ಬಂದಳು! ಮುಲರ್‌ಮಂಗೈ ಬಂದಳು! ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅರಸನೂ ಆಳ್ವಾರ್ರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗದ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದುಗಡೆ ಇರುವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಅಯಸ್ಕಾಂತ ಶಿಲೆಯು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚಿಯಾರು ಆನಂದದಿಂದ ನಾಗಪರ್ಯಂಕವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈ ರೀತಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕು ಎನ್ರು ಪೇಚ್ಚುಪಡಿಲ್ ವಾಳಗಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಳು.

॥ ಶ್ರೀ ಗೋದಾಯೈ ನಮಃ ॥

	ಪುಟ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
ಮುನ್ನುಡಿ	i	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	ii	ಮೊಫ್ರ	ಮೊಫ್ರೌ
ಕೃತಜ್ಞತೆ	iii	ಶ್ವತಾ	ಶ್ವತಾ
	,,	ಎಂದು	ಎಂಬ
	,,	ನೀರಾಡಫೋ	ನೀರಾಡಷೋ
	iv	ಸ್ಕ	ಸ್ಕೂ
	,,	ಏ	ಷ
	,,	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ವಿಶೇಷಾನುಭವ	1	ವಿ	ವೀ
	,,	(ನಂವ) ? ಕುವಾ	ಗೋ
	,,	(ಅವೆ) ? ನ್ನು	ನ
	3	ಕ	ಕು
	,,	ಏ	ಷ
	,,	ಮೊಫ್ರ	ಮೊಫ್ರೌ
	,,	ವೆ	ವಂ
	,,	ಷ್ಟ	ಷ್ಟು
	6	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	,,	ತ್ರೀ	ತ್ರೀ
	,,	ಕದವರ್	ಕವಪ್ಪವರ್
ಗೋದಾದೇವಿ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರು	7	ಮೂಷ್ಟ ಮಂ	ದ
	,,	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	,,	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	10	ತ್ಯ	ತ್ಯೂ
	,,	ವೆ	ವಂ
	11	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	,,	ಪೆಳ್ ಪಿಳ್ಳ ವಾಫ್ರಯೋ	ಪೆಣ್ ಪಿಳ್ಳೈ ವಾಫ್ರೌ
	,,	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	12	ರವ	ರ
	,,	ಷತ	ಹತ್ತನೆಯ
	,,	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	13	ಟ್ಟ	ಟ್ಟ
	14	ಫ್ರ	ಫ್ರ
ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಯ ರಸಾನುಭಾವ	16	ಫ್ರ	ಫ್ರೌ
	,,	ಗಿ	ಫ್ರೌ

ಪುಟ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
16	ಟ್	ಳ್
,,	[illegible]	[illegible]
17	ವು	ವ್ರು
,,	ಟ್	ಳ್
,,	ಸಮಸ್ಕರಿಸಿ	ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
18	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
19	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
20	ಅವನೊಂದಿಗೆ ?	
21	ರ	
22	ವ	
23	೯	
24	11	9
,,	[illegible]	[illegible]
,,	ವೊ [illegible]	[illegible]
25	[illegible]	[illegible]
,,	12	10
,,	13	11
,,	14	12
,,	ಜ	ಜ
26	ಪ್ರಕಟ ಪ	ಏ
,,	15	15
27	16	14
28	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
,,	ತಿರುವೆಂಬ್ಯಾ	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
31	ಹೊ	ಹೊಂ
,,	[illegible]	[illegible]
32	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ ಮಂಜರಿ

ಶ್ರೀದೇವಿ
ಜಗಾದವಾಡಿ. (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾ)

PUBLISHERS:
M. R. Varadarajan, B.Sc , L. Min E
Mines Owner,
Modern Enterprises,
DHANDELI.

Printed at :
'Modern Printers' Bannur Road, Mandya.

ಆಶೀರ್ವಚನ

ಈ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವೇದಾಂತಗಳು "ಪಿತಾ ಚ ರಕ್ಷಕ ಶೇಷಿ" ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ವಿಧವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂಬತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪತಿ ಪತ್ನಿ ಭಾವವನ್ನು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ ಸಾಕುಮಗಳಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ತಾನೂ ಆಚರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಲು "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಎಂಬ ಎರಡು ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಪರಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವಳು.

ಸತಿಪತಿಯರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪತಿಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ದುಡಿಯುವಂತೆ ಜೀವಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಭೋಗವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ವಿಶದ ಪಡಿಸುವ "ಭಗವತ ಏವ ಅಹಮ್ಮ್" ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಇರುವಿಕೆ ಎಂಬ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಸೂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಳ್‌ಚೆಯ್ಯ್ವೋಮ್" "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕೆನ್ರು ಪೇಚ್ಚುಪಡಿಲ್ ವಾಳ್‌ಗಿಲ್ಲೇನ್" ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸಿಯೂ ಇರುವಳು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇವಳು ರಚಿಸಿರುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತೆಂದೇ ವಿಶ್ವಸಿಸಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಠಿಸುತ್ತಾ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಜೀಯರೆಂದೇ" ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಗೋದಾದೇವಿಯು ಈ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು "ಗೋದಾ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿ ಮಂಜರಿ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ತಾನೂ ಅದರ ರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪರರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ರಸಾನುಭವ ಮಾಡಿಸಲು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯವರು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯ ವಿಶೇಷವೇ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾವ-ರಸ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಅದೇ ಭಾವ-ರಸ ಬರುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀದೇವಿಯವರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಅದರ ರಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಇವರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ವರವರ ಮುನಿಗಳವರ ಆರನೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಶ್ರೀವರವರ ಮುನಿಗಳ ಸಂವತ್ಸರ ಮಾಸ, ಅಯನ, ಋತು, ವಾರ, ತಿಥಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನ ಸ್ತೋತ್ರ, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಈ ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ನಾರೀಮಣಿಯು ತಮಿಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳ ರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೂ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ಇತರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊರೆದು ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ಈ ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇವರ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತರಾಜ ತರ್ಕವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್
ಎಂ. ಎ. ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮಲೈ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್,
ನಿವೃತ್ತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜ್, ಮೇಲುಕೋಟೆ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ತತ್ತ್ವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಅಡಿಗಲ್ಲನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ವೇದಾಂತ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾದರೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಮ ವೈಭವವನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲ ಆಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೇದಾಂತ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಹನವೂ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಆದ ಅನೇಕಾಂಶಗಳು ವಿಶದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯ ಕವಚವನ್ನು ತಾಳಿದ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಾಂತವು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಭಯವೇದಾಂತವೆಂಬ ಎರಡು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವವೇದಕ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಈಶ್ವರನ ವಿಭೂತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆಗೆ ನಿಯುತವಾದುವು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವೆಂಬ ಹೆಸರು ಯೋಗರೂಢವಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಉಪನಿಷದರ್ಥ ಅನುಭವ ಮಗ್ನರಾದ ದಿವ್ಯಋಷಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿ ಎಂಬ ವನಿತಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸೇರಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಎರಡು. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಮತ್ತು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಕೂಡಲು ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಆಸೆ ಹೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಮನ ಪರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಜನರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ಮುಮುಕ್ಷುಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಯಥಾಕ್ರಮ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನದ ಚಿಂತೆ ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸೇವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆ ಪಡೆಯುವುದು ವಿಶದವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಬಂಧವಾದ "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಯಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪರತತ್ತ್ವದ ಅರಿವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿದಾಗ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮನೋರಥ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಗ ಪರತತ್ತ್ವದ ಸಂಶ್ಲೇಷಕ್ಕಾಗಿ ತವಕಪಡುವ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಮನೆಯುಳ್ಳ ಚೇತನನ ತ್ವರಾವಸ್ಥೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಂಶ್ಲೇಷ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಉಳಿಸುವ ಅನುರಾಗದ ವೈಖರಿ ಎಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬುದೊಂದುಂಟು. ಅದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ತಡೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾಪ್ಯನೂ, ಶಕ್ತನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನೇ ಸಾಧನವಾಗಿ ಕೋರಿ ಆ ಮೂಲಕ ನಿರಂತರ ಸೇವಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಯುಕ್ತತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಯ ಭೂಮತ್ವದಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಳಮಳಪಡುವ ಚೇತನ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಚೇತನನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಭಗವಂತನ ಗುಣಾನುಭವದ ಪ್ರಭಾವ. ವಿಷಯ ವಾಂಛೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಈ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧದಿಂದ ಏರ್ಪಡುವ ಅಶಾಂತಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುಚಿತವಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿ ಚೇತನನು ಪ್ರತಿ ಪರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ತನಗಾಗಬಹುದಾದ ಅನುಭವ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು

ಕನಸು ಕಾಣುವವನಂತೆ ಮನೋನೋಟದಿಂದ ಕಾಣುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆ ರೀತಿ 14 ದಶಕಗಳುಳ್ಳ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಪರಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಬಗೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿಚಾರ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗೋದಾದೇವಿಯ ವೈಭವವೂ ಅಂತೆಯೇ ಗೋದಾದೇವಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮನಸೋತ ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರ "ಗೋದಾಸ್ತುತಿ" ಎಂಬ ದರ್ಶನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ತೋರಿಸಿರುವ ಆದರದ ವೈಭವವನ್ನು ಶ್ರೀವಂದಾಚಾರ್ಯರು ಸರಸವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಲೇಖಕಿಯು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮತ್ತೂ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಭಗವತ್-ಭಾಗವತರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ವಿ. ಟಿ. ತಿರುನಾರಣಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ.,
ಯಾದವಾದ್ರಿ.

* * * *

ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಾದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವತರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದಲೂ, ಆಚರಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಭಗವದನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಹದುಪಕಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಅಗ್ರಗಣ್ಯಳು. ಅವಳು ರಚಿಸಿರುವ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಎಂಬ ತಮಿಳು ಪ್ರಬಂಧ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜನಾದರಣೀಯವೆನಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಿಗೂಢವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎನ್. ಶಿಂಗಾರಮ್ಮನವರು (ಶ್ರೀದೇವಿ) ತಾವು ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸಿ ತಮಿಳು ಬಾರದವರಿಗೂ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಮಿಳಿನಿಂದ ಅನುವಾದವಮಾಡಿ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರೂ, ಮಹಾಶಯರೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಓದಿ ಆ ಮೂಲಕ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯ,
ಕೆ. ವಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ

"ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ ॥" ಎಂದು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೇದಕಾಲದಿಂದ ಈವರೆಗೂ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುವಿನ ಅಮರವಾಣಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮತತತ್ವಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ, ಶೈವ ಮತ್ತು ವೈಷ್ಣವ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹಿರಿಮೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀ ರತ್ನಗಳ ಕೃತಿಗಳೂ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಪಂಡಿತರಗೋಷ್ಠಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರಗೋಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಗೋಷ್ಠಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಮೀರಾ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಅವ್ವೈಯಾರ್‌ಗೋಷ್ಠಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮತತತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವೈದಿಕಗೋಷ್ಠಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೋಷ್ಠಿ, ಪಂಡಿತಗೋಷ್ಠಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ "ಆಂಡಾಳ್‌ಗೋಷ್ಠಿ" ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಗೋಪಿಯರು ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಆನಂದಪಡಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿಗಳಾದ ಗೋಪಕನ್ನೆಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪರಮ ಪುರುಷನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿಂಗಳ್ ಮದಿನಿರೈಂದ ನನ್ನಾಳಾಲ್। ನೀರಾಡ ಪೋದುವೀರ್ ಪೋದುಮಿನೋ ನೇರಿಳೈಯೀರ್ ॥" ಎಂದು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನರನ್ನೂ ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಈ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಿರುವ ಅರ್ಥಪಂಚಕ ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಅವತಾರ ವಿಶೇಷಗಳ ಮಹಿಮೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಅಂದರೆ "ವಿಶ್ವಸ್ಯಾತ್ಮೇಶ್ವರೋಪತಿ" ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಚೇತನನಿಗೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಸಮಸ್ತವೂ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗೋದಾದೇವಿಯು ಈ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ- "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕೆನ್ರು ಪೇಚ್ಚುಪ್ಪಡಿಲ್ ವಾಳ್‌ಗಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಭಗವಂತನ ಗುಣಾನುಭವದ ಪ್ರಭಾವವೇ!

ಈ ಅನುವಾದವನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ, ಪ್ರ. ಭ. ಅಣ್ಣಂಗರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಸಹಸ್ರಾರು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾಮತಿ-ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇತರ ಸೋದರಿಯರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳನ್ನು ಮರೆತು, ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವರಸವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಪದ್ಮವಿಭೂಷಣ, ಚತುರ್ವಿಧ ಭಾಷಾ ಪ್ರವೀಣರೂ, ಚತುರ್ವಿಧ ಕವಿಪುಂಗವರೂ,

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಪರಮ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರೂ, ಜಗದಾಚಾರ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀಯುತ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ಕೃತಿರತ್ನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಈ ಕೈಂಕರ್ಯವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಆಚಾರ್ಯರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಶ್ರೀಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರಂಗನಾಯಕಮ್ಮನವರ ಸ್ಮೃತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಂಡಾಳ್ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಪರವಾಗಿ– ಸಹಸ್ರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಜಗದಾಚಾರ್ಯರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾ, ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ "ಅಳಿಲು ಭಕ್ತಿ ಮಳಲು ಸೇವೆ" ಎಂದು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರುಣಾ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ನಿಧಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾನು ಈ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ "ಗೋದಾ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ" ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ರಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿಷಯ, ಗೋದಾದೇವಿಯ ಹಿರಿಮೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಾಳ್ವೆ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಶಿರೋಮಣಿ ತಿರುನಾರಾಯಣಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎ., ರಿಟೈರ್ಡ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ರವರೂ ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಪಠನ–ಪಾಠನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವವರು ಈ ಇಬ್ಬರು ಪರಮ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರೇ ಕಾರಣರಾಗಿರುವರೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಂಡ್ಯ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾಗಿರುವ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ಕೆ. ವಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರೂಫ್ ಕರೆಕ್ಷನನ್ನು ತಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ಕೇವಲ 8-10 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನನ್ನ ಲೇಖನಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಾಗಲೀ ನಿಲುಕದ ವಿಷಯ. ಕೇವಲ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ವೇದರಾಜನ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವದ್ ಭಾಗವತರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವನೂ ಅವನ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರರಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರದ್ಧಾಯುಕ್ತವಾದೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ "ಮಾಡರ್ನ್ ಪ್ರೆಸ್" ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣರಾವ್‌ರವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಮಿತ್ರರು. ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಂದವಾಗಿಯೂ, ಯಥಾಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೂ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನೇಹಾತಿಶಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞಳಾಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ನನಗೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ನೆರವು ನೀಡಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಂಡಾಳ್ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಪರವಾಗಿ ತಮ್ಮಗಳ ಸಹೋದರಿ,
ಶ್ರೀದೇವಿ. ಯಾದವಾದ್ರಿ. (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ)

ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ವಿಶೇಷಾನುಭವ

“ನಾಯಕನಾಯ್ ನಿನ್ರ ನಂದಗೋಪನುಡೈಯ
ಕೋಯಿಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ” ಕೊಡಿತ್ತೋನ್ರುಂ ತೋರಣ
ವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ” ಮಣಿಕ್ಕದವಂ ತಾಳ್‌ತಿರುವಾಯ್
ಆಯರ್ ಶಿರುಮಿಯರೋಮುಕ್ಕು” ಅರೈಪರೈ ಮಾಯನ್
ಮಣಿವಣ್ಣನ್ ನೆನ್ನಲೇ ವಾಯ್ ನೇರ್‌ನ್ದಾನ್”
ತೂಯೋಮಾಯ್ ವಂದೋಂ ತುಯಿಲೆಳ ಪಾಡುವಾನ್
ವಾಯಾಲ್ ಮುನ್ನಮ್ ಮಾತ್ತಾದೇಯಮ್ಮಾ
ನೀ ನೇಶ ನಿಲೈಕ್ಕದವಮ್ ನೀಕ್ಕೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್”

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಟ್ಟವೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಐದು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತೆ. ಮೊದಲ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ "ನೀರಾಡ ಪ್ಪೋದುಮಿನೋ" ಎಂದು ಇದೆ; ಮೂರನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನಾಂಗಳ್ ನಮ್‌ಪಾವೈಕ್ಕು ಚಾತ್ತಿ ನೀರಾಡಿನಾಲ್" ಎಂದಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನಾಂಗಳುಮ್ ಮಾರ್ಗಳಿ ನೀರಾಡ ಮಕಿಳಂದು" ಎಂದಿದೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ "ಎಮ್ಮೈ ನೀರಾಟ್ಟವಾನ್" ಎಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದು ಗೋಪಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಯಮುನೆಗೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸರೋವರಕ್ಕೋ ಇವರುಗಳು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಎಂದರೂ ಸ್ವಾಪದೇಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೋ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಹೋಗಿ ಸೇರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಇವರು ಕಣ್ಣಾ! ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ನಂದಗೋಪ ಕುಮಾರನಾಗಿಯೂ ಯಶೋದೆಯ ಪುತ್ರಸಿಂಹವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ತೋಚಿದರೆ "ನಂದಗೋಪಾಲಾ! ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿ ಕೂಗಬಹುದು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ "ನಂದಗೋಪನುಡೈಯ ಕೋಯಿಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ" ಎಂದರೂ "ತೋರಣವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ!" ಎಂದೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಬೇಡುವುದಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕವಲ್ಲಿದೆ.

ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪರು ಗೊಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಅವರ ಗೃಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಂತರವೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಪರದೈವವಾಗಿ ನೆನೆಯುವವರಾದ್ದರಿಂದ "ನಾಯಕನ್ ಮೂಳುಮೇಲುಲಗಕ್ಕುಮ್ ನಾಥನ್" ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಅವನೇ ನಾಯಕನಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪನನ್ನು ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಚಿಂತಿಸುವುದುಂಟು.

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ರಾವಣ ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಲಂಕೆಯಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಸೀತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ "ಏಷಾ ಸಾದೃಶ್ಯತೇ ಸೀತೇ ರಾಜಧಾನೀ ಪಿತುರ್ಮಮ" [ಇದೋ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಅಯೋಧ್ಯೆಯು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ, ನೋಡು] ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. "ಇದೋ, ನನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ನೋಡು" ಎನ್ನದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಅವರ ಪಟ್ಟಣ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಹಿರಿಯನಾದ ತಂದೆಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದೇ ಇಷ್ಟ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮನಸ್ಸೂ ಸಹ ಇದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಗೋಪಿಯರು ನಂದಗೋಪನನ್ನೇ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರುಗಳ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ತತ್ಕಾಲೀನ [illegible] ಅರ್ಚಾವತಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಗೋಪಿಗಳ ಅನುಭವ ವಿಭವಾವತಾರದ್ದಾದರೂ ಆಂಡಾಳ್ ಅನುಭವ ಅರ್ಚಾವತಾರದೊಂದಿಗೆ ತಾನೇ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ದಿವ್ಯ ದೇಶದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರು ಅನುಸಂಧಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಶ್ರೀ ಪರಾಶರಭಟ್ಟರೆಂಬುವರು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜ ಸ್ತವದಲ್ಲಿ– "ವಿದಿತರುಚಿಬಿದರ್ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಸ್ಯ ತೇ ಪ್ರಥಮೋ ಭಟಾಃ ಕರಿಮುಖ ಜಯತ್ಸೇನೌ ಕಾಲಪ್ರಸಿಂಹಮುಖೌ ಚನಃ" ಎಂದು "ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿವಾರಹಾತ ನಾಟ್ಕಾನ್ ಕುಮುದ ಮುಖಾನ್ ಗಣನಾಯಕಾನ್ ನಮಾಮಿ" ಎಂದು "ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ಮುಖಿತಃ ಪ್ರಣಮಾಮಿ ರಂಗದ್ವಾರಾ ಪಲೀನಾಂ ಸತತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಕಾರ ಭಾಜಃ" ಎಂದು ಮೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕರಿಮುಖ, ಜಯತ್ಸೇನ, ಕಾಲ, ಸಿಂಹಮುಖ ಇವರು ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರುಗಳ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿರುವುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಸೂಚಿಸಿದೆ. "ನಾಣೆದವ್ವವ್ ತಾಳ್ ತಿರವಾಯ್" ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲ್ಲಿಯೂ, ಧ್ವಜ, ತೋರಣಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೆಂದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. (ಕೊಡಿತೋನ್ರುಮ್ ತೋರಣವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ) ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೃಹಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಭಯದಿಂದ ಬರುವ ಗೊಲ್ಲತಿಯರು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಧ್ವಜ ಮತ್ತು ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ತಣ್ಣೀರು ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಹಾಕುವರು. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಗುರುತನ್ನು ಇಡುವುದುಂಟಲ್ಲ.

"ಧನ್ವನ್ನಿವ ಪ್ರಪಾ ಅಸಿ" ಎಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಮರುಕಾಂತಾರದ ತಣ್ಣೀರಿನ ಚಪ್ಪರದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಣ್ಣೀರಿನ ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಗುರುತು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ–

ಸುಂದರವಾದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಗೋಪಿಯರ ಮಧುರವಾಣಿಯನ್ನು [illegible] ಕೇಳಿದ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಗೋಪಿಕೆಯರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಈ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಯಾರು?

ಗೋಪಿಯರು :– ಅಪ್ಪಾ ! ಇದು ಹೆದರುವಂತಹ ಜಾಗವೆನ್ನುವೆಯಲ್ಲಾ, ಇದು ಸರಿಯೆ ?

"ಭಯಂ ಭಯಾನಾಮಪಹಾರಿಣಿ ಸ್ಥಿತೇ ಮನಸ್ಯನಂತೇ ಮಮ ಕುತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ" – ಎಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದನೇ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲವಾ ? ಭಯ ನಿವಾರಕನಾದ ಭಗವಂತನು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆದರುವವರೂ ಉಂಟೇ ?

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಗೋಪಿಗಳೇ ! ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಾಮಾವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ ? ಶ್ರೀ ರಾಮಾವತಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೃತಯುಗದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಿರಲ್ಲ. ಆ ಯುಗದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಅವತಾರವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ತಂದೆಯು ಮಹಾಶೂರನು. ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ದಶರಥನು ; ಪುತ್ರರೋ ಮಹಾ ವೀರರುಗಳು ; ಸಾಧುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಊರೋ ಅಯೋಧ್ಯೆಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಒಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಜಯಿಸಲಾಗದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪುರೋಹಿತರೋ ವಸಿಷ್ಠರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಊರಲ್ಲಿರುವವರೋ "ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೃದ್ಧಾಸ್ತರುಣ್ಯಶ್ಚ ಸಾಯಂ ಪ್ರಾತಃ ಸಮಾಹಿತಾಃ ॥ ಸರ್ವಾನ್ ದೇವಾನ್ನಮಸ್ಯಂತಿ ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಯಶಸ್ವಿನಃ" ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಚೇತನಗಳಾದ ಹುಲ್ಲು-ಕಡ್ಡಿ ಕೂಡ "ವಿಷಯೇ ತೇ ಮಹಾರಾಜ! ರಾಮ ವ್ಯಸನ ಕರ್ಶಿತಾಃ। ಅಪಿ ವೃಕ್ಷಾಃ ಪರಿಮ್ಲಾನಾಃ ಸಪುಷ್ಪಾಂಕುರ ಕೋರಕಾಃ" ಎನ್ನುವ ಸುಮಂತ್ರನ ವಚನದಂತೆ ರಾಮಪ್ರೇಮವೇ ಮೂರ್ತಿವತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೋ ಎಂದರೆ ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಕೊನೆ. ತಂದೆಯೋ ದನಕರುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಮ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದವರಾದ ನಂದಗೋಪರು. ಪುತ್ರರೋ "ಸಿಶ್ಶೈಯಿಲ್ ತೀಮ್ಪುಗಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ ಕುರುಂಬು ಶೆಯ್‌ವಾನೋರ್ ಮಹನ್" ಎನ್ನುವಂತೆ ತುಂಟ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವನು. ಊರೋ ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯದ ಗೊಲ್ಲರ ಹಳ್ಳಿ. ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಕಂಸನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ. ಬರುವ ಗುಂಪೆಲ್ಲಾ ರಾಕ್ಷಸರದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆದರದೆ ಇರಬೇಕೇ ?

ಗೋಪಿಕೆಯರು :– ಅಪ್ಪಾ ! ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೇ ! ಆದರೆ ನಾವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೇ ? ಅಬಲೆಯರಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಭಯ ಸಂದೇಹ ?

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ಸತ್ಯವೇ ; ಶೂರ್ಪಣಖಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ತಾನೇ, ಈಗಲೂ ಅವಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ "ಅಂಜುವನ್ ನೆಂಜುಕೊಳ್ ನಂಗಾಯ್ ಅರಕ್ಕರ್ ಕುಲಪ್ಪಾವೈ ತನ್ನೈ" (ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊಳಿ 3-7-3) ಎನ್ನುವಂತಿದೆ ! ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲೂ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತಾನೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಅನರ್ಥವೊದಗಿತು.

ಗೋಪಿಯರು :– ಅವಳೋ ರಾಕ್ಷಸಿ. ನಾವುಗಳೋ ಗೊಲ್ಲತಿಯರು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ಯುಕ್ತವೇ ?

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– ರಾಕ್ಷಸಿ ಎಂದೂ, ಗೋಪಿ ಎಂದೂ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಭೇದ ಭಾವವುಂಟೋ ? ಪೂತನಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯೂ ಗೊಲ್ಲರವಳಾಗಿಯೇ ತಾನೇ ಬಂದಳು. "ಕಂಜನ್ ಕರುಕ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ ಮೇಲ್ ಕರುನಿರ ಶೆಮ್ಮಯಿರ್ ಪೇಯ್ಚ್ಚಿ, ವಂಚಿಪ್ಪದರ್ಕು ವಿರುತ್ತ್ರಾ ನಿನ್ನದೋರ್ ಶಾರ್ತೆಯುಂ ಉಂಡು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಹಾಪಾಪಿ ಕಂಸನು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತೆ ?

ಗೋಪಿಯರು :— ಮಹಾಪ್ರಭು ! ಆ ಪೂತನಿಯು ವಯಸ್ಸಾದವಳು. "ಕಳುನಿರ ಶಿವ್ವಾಯಿರ್ ಪೇಯನ್ನು" ನೀನೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕೆಂಚು ಕೂದಲಿನ ಅವಳನ್ನೂ, ಭ್ರಮರಗಳಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಮುಂಗುರುಳುಗಳುಳ್ಳ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಣಿಸುವುದೆ ? ನಾವು ಗೋಪ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲವೆ ? ನಮ್ಮ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡು, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಭಯಪಡುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಕಾಲತಾಮಸಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೇ !

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :— ಇದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ : ಈ ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳು ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ? ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ ? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಗೋಪಿಯರು :— ಅಪ್ಪಾ ! ಈಗ ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಬಹಳ ಸರಿ ; ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೇ. ಕೇಳು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಅವನೂ ಸಹ ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಬನ್ನಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಸಹ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡು ಮಹಾತ್ಮನೇ !

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :— ಗೋಪಿಯರೇ ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿನ್ನೆ ನಿಮಗೆ ಏನೋ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ; ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬರಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾನೋ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಬರುವವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿರುವುದು ? ಸರಿ ಸರಿ, ನಿಮ್ಮಗಳ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾಲವಾಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರಿ, ಅನಂತರ ನೋಡೋಣ.

ಗೋಪಿಯರು :— ಅಪ್ಪಾ ! ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ : ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ನೀನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆ? ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಉಪಾಯಾಂತರ ಪ್ರಾವಣ್ಯವೋ. ಉಪೇಯಾಂತರ ಪ್ರಾವಣ್ಯವೋ ಅಂತಹ ಅವದ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ನಾವುಗಳು ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನಪರರೆಂಬುದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಪ್ಪಾ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :— ಹಾಗಾದರೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ; ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸವೇನು? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ ; ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಗೋಪಿಯರು :— ತಿರುಪಳ್ಳಿ ಯೆಳುಚ್ಚಿ ಎಂಬ ಸುಪ್ರಭಾತವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆ ? ಅದು ನಮ್ಮಂತಹವರ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವೆವು. "ಉಂಬರ್ ಕೋಮಾನೇ ! ಉರಂಗಾದು ಎಳುಂದಿರಾಯ್" ಎನ್ನುವ "ಅರಸರ ಮಾಯಾಯ ಸೇರೇ ! ಅರುಳ್ ಪುರಿಯ ಮುಯಲ್ವೀರ್ಗಳೇ" ಎಂದು ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :— ಗೋಪಿಯರೇ ! ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುಗಳು ಮಲಗಿರುವಾಗ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಅಪಚಾರ ; ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಮಹಾ ಮಹಾಪರಾಧ ! ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಸೀತೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸದೆ .

"ಸಮಯಾ ಬೋಧಿತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಖ ಸುಪ್ತಃ ಪರಂತಪಃ" ಎಂದು ನಂತರ ಎಷ್ಟು ಅನುಕಾಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಲು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವೆವೆಂದರೂ ಏನೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಹೋಗುವೆವೆನ್ನುವುದು ಮಹತ್ತಾದ ಅಪಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ತಕ್ಕವರೇ ಅಲ್ಲ.

ಗೋಪಿಯರು :– ಅಪ್ಪಯ್ಯಾ ! ಈ ರೀತಿ ನೀನು ಅಡ್ಡಮಾಡಲೇ ಕೂಡದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಯು "ಕೌಸಲ್ಯಾ ಸುಪ್ರಜಾರಾಮ ಪೂರ್ವಾ ಸಂಧ್ಯಾ ಪ್ರವರ್ತತೇ ಉತ್ತಿಷ್ಠ ನರಶಾರ್ದೂಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೀನು ಅರಿತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೂ– "ಅರವಣೆಯಾಯರೂಯರೇ ! ಅಪ್ಪುವಂತ್ತು ತುಯಿಲೆೞು ನ್ದರುಳಾಯೇ" ಎಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿರುವರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿದ್ರಿಸುವವರನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಅಪಚಾರವೇ ಹೊರತು, ನಿದ್ರಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಉಪಕಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪಾ ! ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ವಿಚಾರ ಈಗ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡು.

ದ್ವಾರಪಾಲಕ :– (ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿದವನಾಗಿ) ನೋಂಬಿಯರೇ ! ನಿಮ್ಮಗಳ ಆರ್ತಿ ಅಪಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯಲಾರೆನು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ; ಬಾಗಿಲನ್ನು ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಗೋಪಿಯರು– ನಾವೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆನ್ನುವುದು ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಲ್ಲ ; ನೀನೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆಬಿಡು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ತಡೆದ ಇದ್ದವನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನೆ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಬಂದ ವಿಭೀಷಣರನ್ನು ತಡೆದವನು ಸುಗ್ರೀವ. ತಡೆಯಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಮಾರುತಿ. ಭಗವಂತನು ಅವನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ನಂತರ, ಮೊದಲು ತಡೆಮಾಡಿದ ಸುಗ್ರೀವ ಮಹಾರಾಜರನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿ, "ಆನಯೈನಮ್ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠ" ಎಂದರೇ ಹೊರತು ಕರುಣೆಯುಳ್ಳ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಡೆಮಾಡಿದವನನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದೇ ಆನಂದವಾದ ವಿಷಯ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ನ್ಯಾಯ.

ಮೊದಲು "ಪುಳ್ಳುಂ ಶಿಲಂಬಿನಕಾಣ್" ಪಾಶುರದಿಂದ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳವರೆಗೂ ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾಗಿಯೂ, ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಈ ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. "ಭೂತಂ ಸರಶ್ಚ" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ "ಯತೀಂದ್ರ ಮಿಶ್ರಾನ್" ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವರು. "ಪರಾಂಕುಶ ಪರಕಾಲ ಯತಿವರ" ಎನ್ನುವ ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.

(ನಾಯಕನಾಯ್ ನಿನ್ರ) ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಮಣಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಅಮುನಾ ತಪನಾತಿಶಾಯಿ ಭೂಮ್ನಾ ಯತಿರಾಜೇನ ನಿಬದ್ಧ ನಾಯಕಶ್ರೀಃ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಯತಿರಾಜ ಸಪ್ತತಿಯ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. (ನಂದಗೋಪ)

ಭಗವಂತನನ್ನು ಪುತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ, ನಂದಗೋಪನಿಗೂ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ. ಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನೆಂದು ರಾಮಾನುಜರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಕಿಶೋರನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು. (ಉಡೈಯ) ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಉಡೈಯವರೆಂದು ಒಂದು ತಿರುನಾಮವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಅದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಕೋಯಿಲ್ ದೇವಸ್ಥಾನ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಹೇಳುವರು. "ತೆನ್ನರಂಗರ್ ಶೆಲ್ವಮ್ ಮುಟ್ರವುಮ್ ತಿರುತ್ತಿವೈತ್ತಾನ್ ವಾಳಿಯೇ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ– "ಶ್ರೀಮನ್ ಶ್ರೀರಂಗ ಶ್ರಿಯಮನುಪದ್ರವಾಮ್ ಅನುದಿನಮ್ ಸಂವರ್ಧಯ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಶ್ರೀರಂಗದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವರು "ಮನ್ನಿಯ ತೆನ್ನರಂಗಾಪುರಿ ಮಾಮಲೈ ಮುಟ್ರುಮ್ ಮುವಂದಿಡುಮ್ ನಾಳ್" ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಸಕಲ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವರು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವರೆನ್ನುವುದು ಸಂಗತವಾಗಿದೆ.

(ಮಣಿಕದವಮ್ ತಾಳ್ ತಿರುವಾಯ್) ಮಣಿ ಎನ್ನುವುದು ರತ್ನ! ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಯರತ್ನವೆನ್ನುವಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ, ವೇದಾಂತ ದೀಪಮ್, ವೇದಾಂತ ಸಾರಮ್, ವೇದಾಂತ ಸಂಗ್ರಹಮ್, ಗೀತಾ ಭಾಷ್ಯಮ್, ಶರಣಾಗತಿ ಗದ್ಯಮ್, ಶ್ರೀರಂಗ ಗದ್ಯಮ್, ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ಗದ್ಯಮ್, ನಿತ್ಯಮ್ – ಎಂದು ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ "ಮಣಿಕದವ್" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳು ಓದಿ ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು "ತಾಳ್ ತಿರುವಾಯ್" ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥ.

"ಮಾಯನ್ ಮಣಿವಣ್ಣನ್ ನೆನ್ನಲೇ ವಾಯ್ ನೇರಂದಾನ್" ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವನೆಂದು ಅರ್ಥ. "ಕಲೌ ರಾಮಾನುಜಂ ಸ್ಮೃತಃ" "ಕಲೌ ಕಶ್ಚಿತ್ ಭವಿಷ್ಯತಿ" "ಉಪದೇಕ್ಷ್ಯಂತಿತೇ ಜ್ಞಾನಮ್ ಜ್ಞಾನಿನಃ ತತ್ವದರ್ಶಿನಃ" ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ತೂಯೋಮಾಯ್ ವಂದೋಮ್)

"ಆಚಾರ್ಯಾದಿಹ ದೇವತಾಮ್ ಸಮಧಿಕಾಮ್ ಅನ್ಯಾಮ್ ನ ಮನ್ಯಾಮಹೇ" ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೇಲಾದ ದೈವವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆವು ಎಂದು. ಸಕಲಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪವಿತ್ರರಾಗಲು ಬಂದೆವು. "ಅನಾದಿಮಾಯಯಾ ಸುಪ್ತಃ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಅನಾದಿ ಮಾಯೆಯಿಂದ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ, ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಆ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ "ಏತತ್ ಸಾಮಗಾಯನ್ನಾಸ್ತೇ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಬಂದೆವು. (ವಾಯಾಲ್ ಮುನ್ನ ಮುನ್ನಮ್ ಮಾತ್ತಾದೇಯಮ್ಮಾ) "ದಾಸಮ್ ವತ್ಸಲವಾಸಿನೇ ತ್ಯಜೋಯಾತ್" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಮಾಡದೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. (ನೀ ನೇಸನಿಲೈ ಕದವಮ್ ನೀಕ್ಕು) ಬಾಗಿಲು ಎರಡಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಲನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವರೊಳಗೆ ಇರುವ ವಸ್ತುವಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿರುಮಂತ್ರ–ಪ್ರಣವ, ಮಂತ್ರಶೇಷ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಚರಮಶ್ಲೋಕ–ಪೂರ್ವಾರ್ಧ, ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಎಂದು ಎರಡು ತರಹ, ಇವುಗಳನ್ನೇ "ನೇಸನಿಲೈ ಕದವುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಎಂದರೆ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

"ಗೋದಾ ತಿರುವಡಿಗಳೇ ಶರಣಂ"

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತ ಕುಲನಂದನ ಕಲ್ಪವಲ್ಲೀಂ
ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜ ಹರಿಚಂದನ ಯೋಗದೃಶ್ಯಾಮ್ ।
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ್ಷಮಾಂ ಕರುಣಯಾ ಕಮಲಾಮಿವಾನ್ಯಾಂ
ಗೋದಾಮನನ್ಯ ಶರಣಃ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥

ಗೋದಾದೇವಿ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರು

‘ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಮುಪ್ಪದುಂ ಶೆಪ್ಪಿನಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ' ಎಂದೂ “ಒರುನೂತ್ತು ನಾರ್ಪತ್ತುಮೂನ್ರುರೈತ್ತಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ” ಎಂದು ನಾವು ನುಡಿಯುವಂತೆ ನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು (ಶ್ಲೋಕ) ಆಂಡಾಳ್ ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಿನ ಮೂವತ್ತು ಪಾಶುರಗಳೇ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮೂವತ್ತು ತಮಿಳು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರು ತಾವೂ ಮೂವತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು “ಗೋದಾಸ್ತುತಿ” ಎಂದು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಮಗೆ 29 ಶ್ಲೋಕಗಳೇ ದೊರೆತಿವೆ. ಮೂವತ್ತು ರಚಿಸಿ ಒಂದು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೋ ? ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ 29 ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೇ ರಚಿಸಿದರೋ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಫಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ರಚಿಸಿರುವ ಅಂತಿಮ ಶ್ಲೋಕ ಒಂದು ವಿನಃ ಇತರ 28 ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯಗಳೂ, ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳೂ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಹಿರಿಮೆಯ ಅದ್ಭುತ ವರ್ಣನೆ ಅನುಪಮ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ತುತಿಗೆ ಕಾಂಚೀ ಶ್ರೀ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ, ಪ್ರ. ಭ. ಅಣ್ಣಂಗರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಂಸ್ಕೃತ, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿರುವರು.

ಈಗ ಪ್ರಕೃತ ಆ ಗೋದಾ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಾರಯುತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯುತ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿವರಣೆ :

1) ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿ ರಚನಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವರಿಸಿರುವುದು.
2) ಈ ಸ್ತುತಿ ರಚನೆಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು.
3) ಕವಿ ಪ್ರತಿಭೆ.
4) ನಮಗೆ ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
5) ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
6) ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು.
7) ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
8) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಉಲ್ಲೇಖ ಅಥವಾ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವುದು.
9) ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿನೋದವಾಗಿ ತೋರಿಸುವುದು.
10) ಅತಿ ಲಲಿತ ವಾಕ್ ವಿನ್ಯಾಸ ವೈಖರಿ.

ಈ ಹತ್ತು ವಿಧವಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಪದವಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಈ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

1) ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ರಚನಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದು—

ಮೊದಲ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. "ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತ ಕುಲನಂದನ ಕಲ್ಪವಲ್ಲೀಮ್" ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಾರಂಭ. ಶ್ರೀ ಗುಣರತ್ನ ಕೋಶದಲ್ಲಿ "ಪರಾಶರಮುಖ್ಯರು" "ಅನೋಲಕನಾಕಾಂಡ" ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಮೂರನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಲತೆಯನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಕಲ್ಪಲತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದು. ಅದರ ಹಾಗೆಯೇ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದು ಸಾರಾಂಶ.

ದೇವೇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ನಂದನವನವೆಂದು ಹೆಸರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಈ ಆಂಡಾಳ್ ಎಂಬ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಯು "ಮೇದೆಯರ್ ತಂಗಳ ಕುಲತ್ತುದಿತ್ತ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನ್" ಕುಲವೆಂಬ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಳು. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರ ಕುಲವು ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಅವತಾರದಿಂದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು ಎಂಬುದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಲತೆಯಾದದ್ದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಆಧಾರದೊಂದಿಗೇ ಹಬ್ಬುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗೋದಾದೇವಿ ಎಂಬ ಲತೆಯು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂತಿದೆ. "ಎನ್ನ್ಕೋ ತನ್ನ್ ತಂದ ಕಱ್ಪಗಮ್" ಎಂದು ಆಳ್ವಾರ್ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಮರ ಕೋಶದಲ್ಲಿ "ಪಂಚೈತೇ ದೇವತರವೋ ಮಂದಾರಃ ಪಾರಿಜಾತಕಃ ಸಂತಾನಃ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಶ್ಚ ಪುಂಸಿ ವಾ ಹರಿಚಂದನಮ್" ಎಂದು ಐದು ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ದೇವವೃಕ್ಷಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಐದನ್ನೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕವಿ ಮಾರ್ಗ.

"ಶ್ರೀರಂಗರಾಜ ಹರಿಚಂದನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಯೋಗ ಸಮಾಯೋಗೇನ — ನಿತ್ಯ ಸಂಯೋಗೇನ ವೃಕ್ಷಾವಳೀ— ರಮಣೀಯತಾ ಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ॥" "ತನಿವಿಡವನ್ನನ್ನ ಪೆಟ್ಟ ಪಡಿರ್ ಮಾಂಗಳ್ಳೆನ್" ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದು ಸಂತುಷ್ಟಳಾದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಕಲ್ಪಲತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತೆ.

ಇನ್ನು ಐದನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. "ಅಸ್ಮಾದೃಶಾಮಪಕೃತೌ ಚಿರ ದೀಕ್ಷಿತಾನಾಮ್" ಎನ್ನುವ ಈ ಶ್ಲೋಕದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ— ಗೋದೆಯೇ! ಭಗವತ್ ಭಾಗವತಾಪಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಅಹರ್ನಿಶಿ ನಿರತನಾಗಿರುವ ನನ್ನಂತಹವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನು ಕೃಪೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ! ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಎಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ: ನೀನು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯಿಂದಲೂ, ಹಾಡಿ ನೀಡಿರುವ ಪಾಶುರಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ವಶನಾಗಿ ಮುಗ್ಧನಾಗಿರುವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. "ಅನ್ನವಯಲ್ ಪುದುವೈ ಯಾಂಡಾಳ್ ಅರಂಗರ್ಕು ಪನ್ನು ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಪಲ್ ಪದಿಯಮ್ ಇನ್ನಿಸೈಯಾಲ್ ಪಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳ್ ನಱ್ಪಾಮಾಲೈ ಪೂಮಾಲೈ ಸೂಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತಾಳೈ ಸೊಲ್"

ಎಂಬ ತನಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. "ಸೂಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್" ಎಂದು ಆಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ "ಸ್ವೋಚ್ಛಿಷ್ಟಾಯಾಂ ಸ್ರಜಿ ನಿಗಲಿತಃ ಯಾ ಬಲಾತ್ಕೃತ್ಯ ಭುಂಕ್ತೇ ಗೋದಾ" ಎಂದು ಭಟ್ಟರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆಯೂ,

ತಾನು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಚೇತನರಿಗೆ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಮೃತಪಾನದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾನವಾಗಲು ಮಧುರ ನುಡಿಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಳು. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವಿಧ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ವಿಧೇಯನನ್ನಾಗಿ ಆಂಡಾಳ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ನಮ್ಮಂತಹವರೆಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದಲೇ ಭಗವದ್ಭಾಗವತಾಪಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಆಂಡಾಳಿನ ವಶೀಕೃತನಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅತ್ಯಂತ ದೋಷಯುತರಾದ ನಾವು ಆಂಡಾಳಿನ ಪ್ರೇಮಪಾಶದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ.

“ಅನ್ನವಯಲ್ ಪುದುವೈ ಆಂಡಾಳ್” ಎನ್ನುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ತನಿಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೇ ಈ ಐದನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆನ್ನಬಹುದು.

2) ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಅವತರಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದು—

ಇದರ ಎರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ - “ಮೌನದ್ರುಹೋ ಮುಖರಯಂತಿ ಗುಣಾಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ” ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದುಂಟು.

ಈ ಸ್ತುತಿ ರಚನೆ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಿಕರಿಂದ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲೇ ಆಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ತ್ರಯೋದಶಿಯ ದಿನ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶಿಕರು ತಂಗಿದ್ದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿನ ಆಂಡಾಳ್ ಉತ್ಸವ ಬರುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಮಹಾಪ್ರದೋಷವಾದ್ದರಿಂದ ದೇಶಿಕರು ಮೌನವ್ರತವಿರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ್ ಉತ್ಸವ ಬರಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಉತ್ಸವ ಹೊರಟು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಆಚಾರ್ಯರು ತಕ್ಷಣ ಪ್ರದೋಷ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಮೌನ ವ್ರತವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದನ್ನೇ “ಸಹಸೈವ ಗೋದೆ ಮೌನದ್ರುಹೋ ಮುಖರಯಂತಿ ಗುಣಾಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ” ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

3) ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕವಿಪ್ರತಿಭೆ—

ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಇದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.

“ಶೋಣಾಧರೇಽಪಿ ಕುಚಯೋರಪಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ” ಎನ್ನುವ ಆರನೆಯ ಶ್ಲೋಕ “ತ್ವನ್ಮೌಲಿದಾಮನಿ” ಎನ್ನುವ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. “ಶೋಣಾಧರೇಽಪಿ” ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೋಣಾ, ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಸರಸ್ವತಿ, ವಿರಜಾ, ಗೋದಾವರಿ, ನರ್ಮದಾ ಎನ್ನುವ ಆರು ನದಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ! ಅನಂತರ ಅಪಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ಐದು ಸಾರಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯ

ವನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ "ಶೋಣಾ ಅಪಿ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಪಿ ಸರಸ್ವತೀ: ಗೋದಾವರೀ ಅಪಿ ನರ್ಮದಾ" ಎಂದು ಹೀಗೆ ವಾಕ್ಯವಿನ್ಯಾಸ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿದೆ. ಇತರ ಕವಿಗಳು ಮಹಾ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರೂ ಈ ರೀತಿ ರಚಿಸಲಾರರು. ಇನ್ನು "ತ್ವನ್ಮೌಲಿದಾಮನಿ ವಿಭೋಃ ಶಿರಸಾ ಗೃಹೀತೇ" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಘೋಷವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಶಬ್ದಗಳೂ ಮಂಗಳಮಯವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಸೊಬಗನ್ನು ರಸಜ್ಞರು ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಕಾಣಬೇಕು.

ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಘೋಷಗಳು ಮೊಳಗುವುದು, ಮಧುರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಾರಣ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು "ಮೌಲಿದಾಮನಿ ವಿಭೋಃ ಶಿರಸಾ ಗೃಹೀತೇ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಸಘೋಷ ಪ್ರಮೋದ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಮಂಜುಸ್ವನಾಃ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಘೋಷವನ್ನು, "ಮಧುಲಿಹಃ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ರಚಿಸಲು ಅವರಿಗಿದ್ದ ವಸ್ತು ವಾಗ್ವೈದಗ್ಧ್ಯವೇ ಕಾರಣ.

3) ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು –

"ವಲ್ಮೀಕತಃ ಶ್ರವಣತಃ" ಎನ್ನುವ ಮೊದಲನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ತೈತ್ತಿರೀಯ ಯಜುರ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ "ಶ್ರೋತ್ರಂ ಹ್ಯೇತತ್ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಯದ್ವಲ್ಮೀಕಃ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹುತ್ತವು ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಕಿವಿ ಎಂದು. ಗೋದಾದೇವಿಯು ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಅಂಶವಾದ್ದರಿಂದ ಭೂದೇವಿ ಎಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುತ್ತವು ಇವಳ ಕಿವಿ ಎಂದು ಆಯಿತು. ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯೂ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವರು ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಅರಸರೆಂದು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದನ್ನು, ಅವರ ಪ್ರಬಂಧವಾದ ರಾಮಾಯಣ ಅತಿಮಧುರವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಸುಳ್ಳೆನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲವರ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವಸ್ತುವಿಗೇ ಇಷ್ಟು ಅತಿಶಯ ಉಂಟಾಗುವುದು ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ. ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣಗಳ ಹಿರಿಮೆಯೋ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಕಿವಿಯ ಹಿರಿಮೆಯೇ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಅತಿಮಧುರವಾದ ನುಡಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ? ನಿಮ್ಮ ಸುಂದರವಾದ ಬಾಯಿಯೋ ಅರವಿಂದ! ಅರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಮಕರಂದ ಸ್ರವಿಸುವುದೂ ಸಹಜವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಕರಂದದಂತಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅತಿಶಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಭೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ವಾಣಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ನುಡಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯಸಂಗತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೋಗಿಲೆಯ ಮಧುರವಾಣಿಗಿಂತ ಕೀರವಾಣಿಯಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯ ರಸಭರಿತವಾದ ನುಡಿಯೇ ಅತಿಮಧುರವೆನ್ನುವುದು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು.

ಈ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ವೇದಪಾಂಡಿತ್ಯವೇ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು.

5) ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು –

"ಭೋಕ್ತುಂ ತವಪ್ರಿಯತಮಂ ಭವತೀವ ಗೋದೇ!" ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯವೂ ಶ್ಲೋಕ–ಗೋದಾದೇವಿಯೇ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥ–ಗೋದಾದೇವಿಯೇ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರುಗಳಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳು ನಿನ್ನ ಮನೋವಲ್ಲಭರಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೀವು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆಯೇ ತಾವೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುರಾಗ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸಂಶ್ಲೇಷ – ವಿಶ್ಲೇಷಯುತವಾದ ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ರಸಾನುಭವಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಂಡಾಳ್‌ರವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು; ಪುರುಷನನ್ನು ಪುರುಷನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅನುಭವಿಸುವುದು ರಸಭರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವಾದ ಆಂಡಾಳ್ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ "ಊಡ್ಯೆಯೊರ್ತಿರುಕ್ಕುತ್ತವರ್ ತಮಕ್ಕಿನ್ನು ಉಣ್ಣಿಕ್ಕೊಂಡವನ್ ತಡಮುಲೈಗಳ್" ಎಂದೂ "ಕೊಂಗೈಮೇಲ್ ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಳಂಬಳಿಯ ಪುಹುಂದೊರುನಾಳ್ ತಂಗುಮೇಲ್ ಎನ್ನಾವಿತಂಗುಮೆನ್ರು ರೈಯೀರೇ" ಎಂದೂ "ಕೊಳ್ಳುಮ್ ಪಯನೊನ್ರಿಲ್ಲಾದ ಕೊಂಗೈತನ್ನೈ ಕ್ಕಿಳಂಗೋಡವಳ್, ಅಳ್ಳಿಪ್ಪರಿತ್ತಿಟ್ಟವನ್ ಮಾರ್ಬಿಲೆರಿಂದು ಎನ್ನಳಲ್ ತೀರ್ವೇನೇ" ಎಂದೂ "ಕೊಮ್ಮೈ ಮುಲೈಗಳ್ ಇಡರ್ತೀರ" ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಯೂ, ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಸಹೃದಯ ಹೃದಯಂಗಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಆಂಡಾಳ್ ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ನಾವೂ ಪಾಶುರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸಂಭಾವಿಸಬೇಕು, ಎಂದುಕೊಂಡ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ನರನು ಪುರುಷನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗುಂಟಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಯಕನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಗುಂಟಾಗುವ ಅನುರಾಗದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು–ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಆ ಸಂಶ್ಲೇಷ–ವಿಶ್ಲೇಷಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ರಸಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಎಂದಾಯಿತು.

ಇದರಿಂದ ಅನುರಾಗ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳ ಭಗವದನುಭವಕ್ಕಿಂತ ತನ್ನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವಾನುಸಾರವಾದ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಭಗವದನುಭವ ರಸಭರಿತವಾದದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತೆ.

"ಗುರುವನ್ವಯದೀಯಾಃ" ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳುಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗುರುಶಬ್ದ ಪಿತೃ ಪರ್ಯಾಯಃ "ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಪೆತ್ತೆಡುತ್ತ ಪೆಣ್ಪಿಳ್ಳೈ ವಾಳಿಯೇ" ಎಂದು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಕುಲವೆಲ್ಲಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರವರ ಮಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ ಪುತ್ರಿ ಎನ್ನುವುದು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರೆಲ್ಲರ ಒಮ್ಮತ ವಿಚಾರ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಿಕರು "ಗುರುವನ್ವಯದೀಯಾಃ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿಗಳೂ "ಉಪದೇಶರತ್ತಿನಮಾಲೈ" ಯಲ್ಲಿ "ಅಂಜುಕ್ಕುಡಿಕ್ಕೊರು ಸಂತತಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಂಡಾಳನ್ನು "ಅಂಜುಕ್ಕುಡಿ" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ. ಪೊಯ್ಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್‌ವರೆಗೂ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಆ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳ ಮನೆತನ ಐದು ಎಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ– ಪೊಯ್ಗೈ, ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಪೇಯಾಳ್ವಾರ್ ಈ ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ಮೊದಲ ಆಳ್ವಾರ್ರೆಂದು ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಇವರದೊಂದು ಮನೆತನ. "ತಿರುಮಳಿಸೈ ಪಿರಾನ್, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್, ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರ್ ಮತ್ತು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್

ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಆಳ್ವಾರ್ರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮನೆತನ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಂಜುಕುಡಿ ಎನ್ನುವುದು. ಆಂಡಾಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅವತರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಂತತಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವಳು ಎಂದು. ಒಂದು ನಿರ್ವಾಹ. ಇನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ನಿರ್ವಾಹ ಯಾವುದು–ಅಂಜುಕುಡಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಇರುವ ವಂಶ ಎಂದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳು ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇತರ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಿಗೂ ಆ ಭಯ ಇಷ್ಟೇ ಇದ್ದಿತು. "ಮಂಗಳಾಶಾಸನತ್ತಿಲ್ ಮತ್ತುಳ್ಳವಾಳ್ವಾರ್‌ಗಳ್ ತಂಗಳ್ ಆರ್ವತ್ತಳವು ತಾನನ್ರಿ' ಎಂದು ಉಪದೇಶರತ್ನಮಾಲೈ ಪಾಶುರದಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಹಾರ್ದಿಕ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವು ಮತ್ತಿತರ ಆಳ್ವಾರ್ರಿಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಎಂದರೂ, ಮಂಗಳಾಶಾಸನದಲ್ಲಿರುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ (ಅಂಜಿಕೆಯ ಭಾವನೆ) ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ಇದ್ದಿತು ಎಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದರಿಂದ "ಅಂಜುಕುಡಿ" ಎನ್ನುವ ನುಡಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಆಂಡಾಳ್ ಒಬ್ಬಳೇ ಪುತ್ರಿ ಎಂದಾಯಿತು.

"ಗುರವಸ್ತ್ವದೀಯಾಃ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳಿಗೆ– "ಭಕ್ತಿಂ ನಿಜ ಪ್ರಣಯಭಾವನಯಾ ಯದಾಗ್ರ್ಯಂತಃ" ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಭಕ್ತಿ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

6) ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು—

ಈ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ರವರ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ "ತಾತಸ್ತು ತೇ ಮಧುಕರೀ ಸ್ತುತಿಲೇಶವಶ್ಯಾತ್" ಎನ್ನುವ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ಅಧಿಕ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ಈ ಶ್ಲೋಕದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ– ಗೋದಾದೇವಿಯೇ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರಾದ ಭಟ್ಟರ್ ಬಿರಾನ್‌ರವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ವಶವಾಗುವವನಾದ ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರ ಹಿರಿಗೆಯಾಗಿರುವ ಮಧುರವಾದ ನೂರಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹಾಡಿರುವ ಮತ್ತಿತರ ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಪಡೆಯದಿದ್ದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಹೇಗೆಂದರೆ ನೀನು ಧರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ತಂದೆಯಾದ ಭಟ್ಟರ್‌ಬಿರಾನ್ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಈ ಆಳ್ವಾರ್ರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಹಿರಿಮೆ ? ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇತರ ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅವತರಿಸಿದವರಾದ ಮೊದಲಾಳ್ವಾರುಗಳೂ, ತಿರುಮೞಿಸೈಪಿರಾನ್, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವರಾದ್ದರಿಂದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರೋ ಎಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ "ಶ್ರೀ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರು ಮತ್ತು ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ರೇ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಭಟ್ಟರ್‌ಬಿರಾನಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಕೆ. ಗೋದಾದೇವಿಯು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಈ ಆಳ್ವಾರ್ರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದಿತನಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರೆಂಬ ಬಿರುದು ಬರುವಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿದರು – ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ.

7) ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು–

ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಿರೋಧಾಭಾಸವೆಂಬ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚೇತನರುಗಳಾದ

ಕವಿವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ವಿವರಿಸಿದ್ದ "ಶೋಣಾಧರೇಪಿ" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಕಂಡುಬಂದರೂ "ದಿಕ್ ದಕ್ಷಿಣಾಪಿ" ಎನ್ನುವ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ವಿರೋಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ತೋರಿ, ಆಳವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಲಕ್ಷಣ। ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಂಡಾಳ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ. ಅದು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೂ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು ಎಂದು ವಿರೋಧಾಭಾಸಾಲಂಕಾರ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಎನ್ನುವ ನುಡಿಯು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮೊದಲಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿರೋಧೋದ್ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ನಂತರದ ಅರ್ಥದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವತಾರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶವು ಅತ್ಯಧಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಉತ್ತರಾರ್ಧವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. [ಯಸ್ಯಾಮ್ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ] "ಕುಡದಿಸೈ ಮುಡಿಯೈ ವೈತ್ತು ಕುಣದಿಸೈ ಪಾದಂ ನೀಟ್ಟಿ, ವಡದಿಸೈ ಪಿನ್ಬುಕಾಟ್ಟಿ ತೆನ್‌ದಿಸೈಯಿಲಂಗೈ ನೋಕ್ಕಿ ಪ್ಪುಲಗ್ ಕಣ್ವಳರ್ತ್ತ" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತೆನ್‌ದಿಕ್ಕನ್ನು (ದಕ್ಷಿಣ) ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುವುದು ವಿಭೀಷಣಾಳ್ವಾರನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಪುರಾಣ ವೃತ್ತಾಂತವಿದ್ದರೂ ಆಂಡಾಳ್‌ರವರ ಅವತಾರ ಸ್ಥಳವಾದ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿನಿವೇಶವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನು ಆ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುವನೆಂದು ದೇಶಿಕರ ಅಭಿಮತ.

8) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು —

"ಪ್ರಾಯೋಣ ದೇವಿ! ಭವತೀ ವ್ಯಪದೇಶ ಯೋಗಾತ್" ಎನ್ನುವ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ "ಹಂಸಕಾರಂಡವಾಕೀರ್ಣಾಂ ವಂದೇ ಗೋದಾವರೀಂ ನದೀಮ್। ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ರಾಮಾಯ ಶಂಸ ತ್ವಂ ಸೀತಾಂ ಹರತಿ ರಾವಣಃ" ಎಂದು ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ನನ್ನನ್ನು ರಾವಣನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾವಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯದಿಂದಲೇ. ಯಮುನೆಯು ಕಂಸನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಕಂಸನಿಗೆ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಹೆದರದೆ "ಯಮುನಾ ಚಾತಿ ಗಂಭೀರಾ ನಾನಾವರ್ತಝಷಾಕುಲಾ। ವಸುದೇವೋ ವಹನ್ ಕೃಷ್ಣಂ ಜಾನು ಮಾತ್ರೋದಕೋ ಯಯೌ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಮುಂದಿಯವ್ಯಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಆಳವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು "ತೂಯ ಪೆರುನೀರ್ ಯಮುನೈ" ಎಂದು ಗೋದಾದೇವಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಹಾಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಗೋದಾವರಿಯು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅಪರಿಶುದ್ಧಿಯೇ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಅಶುದ್ಧಿ ತೊಲಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಗೋದಾವರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ವರವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆಂದೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಂತವಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಅವಳಿಗುಂಟಾಗಲು ನಿಜವಾಗಿ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಗೋದಾ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಿಕರು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಯ ರಸಾನುಭವ

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ರಚಿಸಿರುವ ದ್ವಿತೀಯ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥ "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಒಂದನೂರ ನಲವತ್ತಮೂರು ಶ್ಲೋಕವುಳ್ಳ ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಶೃಂಗಾರರಸವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳದೆಂದು ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಪಾಶುರದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಪುರುಷರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಲವಾರು ಸಾರಿ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇವಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ್ದರಿಂದ ಭಾವಾನುಭವವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅನುಭೂತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲ ಪ್ರಬಂಧವಾದ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಯಲ್ಲಿ "ಉನ್ರನ್ನೈ ಪ್ಪಿರವಿ ಪೆರುಂದನೈ ಪುಣ್ಣಿಯುಂ ಯಾಮುಡೈಯೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಅದಾದ ನಂತರವಿರುವ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ "ಎತ್ತೈಕ್ಕುಮ್ ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್ ಉನ್ರನ್ನೋಡುತ್ತೋಮೇ ಯಾವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಳ್ ಶೆಯ್ವೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರ್ಗಳೆಲ್ಲರೂ "ಇರುಳ್ ತರುಮಾ ಞಾಲತ್ತುಳ್ ಇನಿ ಪ್ಪಿರವಿ ಯಾನ್ ವೇಣ್ಡೇನ್" ಎಂದೂ, "ಪಿರವಾಮೈ ಯೆನ್ನೈ ಪ್ಪಣಿಯೆನ್ದ್ದು ಪಿರಾನೇ!" ಎಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಲು ಗೋದಾದೇವಿ ಒಬ್ಬಳು ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ "ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮವುಂಟಾದರೂ ಉದಾಸೀನವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಎಡಬಿಡದೆ ಭಗವದನುಭವವೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದಳು. "ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಒಂದು ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷವುಂಟು. ಭಗವಂತನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಆ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಅವತರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರದ ಮಹಿಮೆ, ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಸ್ತವ ಉತ್ತರ ಶತಕದಲ್ಲಿ "ಅನುಜನಿಂದನುರೂಪ ರೂಪಚೇಷ್ಟಾ ನ ಸಮವಾಗದು ದಿಂದಿರಾತ್ವಕಸ್ಮಾತ್ ! ಅಸರಸ ಮಂಥವಾ ಅಪ್ರಿಯಂಭವಿಷ್ಣು ಧ್ರುವಮ ಕರಿಷ್ಯತ ರಂಗರಾಜ ನರ್ಮ ॥" ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು, "ಯದಿ ಮನುಜ ತಿರಶ್ಚಾಂ ಲೀಲಯಾ ತುಲ್ಯವೃತ್ತೇಃ ಅನುಜನುರನುರೂಪಾ ದೇವಿ ನಾವಾತರಿಷ್ಯಃ ; ಅಸರಸಮ ಭವಿಷ್ಯನ್ನರ್ಮ ನಾಥಸ್ಯ ಮಾತಃ ದರ-ದಲಿ-ದರವಿಂದೋದಂತ ಕಾಂತಾಯತಾಕ್ಷಿ ॥" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕ ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನುತಿಸಿರುವುದು. ಈ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಒಂದೇ. ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವತಿಯು ಅವತರಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ನೀರಸವಾಗುವುದೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ! ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹುಟ್ಟು ನಿರಂತರವಾದುದರಿಂದ ನಾನು ಏಳೇಳು ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿಸಿದಳು. ಸೀತಾದೇವಿಯಾಗಿಯೂ, ಭೂದೇವಿಯಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಈಗಲೂ ಕೊಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ವಿಶ್ಲೇಷ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ

ಮಾತ್ರವೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಇದೇಲ್ಲಾ ವಿನೋದ ವಾರ್ತೆಗಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು "ರಸಿಕಾಃ" ಎನ್ನುವ ರಮಣೀಯವಾದ ನುಡಿಯಿಂದ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ನ್ಯೂನಾಧಿಕ ಸಮತ್ವಗಳು ಹೇರಳ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳೇ ಎಂದು.

10) ಅತಿಲಲಿತ ವಾಕ್ ವಿನ್ಯಾಸ ವೈದಗ್ಧ್ಯಮ್—

"ಪದಾನಾಂ ಸೌಭ್ರಾತ್ರಾತ್ ಅನಿಮಿಷ ನಿಷೇವ್ಯಂ ಶ್ರವಣಯೋಃ" ಎಂದು ಭಟ್ಟರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಕಿವಿಗಿಂಪಾದ ಮಧುರವಾಣಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿಶೇಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಕಿವಿಗಿಂಪಾದ ಮಧುರವಾಣಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿಶೇಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿದೆ ಎಂದರೂ "ಶತಮಖಮಣಿ ನೀಲಾ ಚಾರು ಕಲ್ಹಾರ ಹಸ್ತಾ ಸ್ತನಭರ ನಮಿತಾಂಗೀ ಸಾಂದ್ರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸಿಂಧುಃ" ಅಲಕ ವಿನಿತಾಭಿ ಸ್ಸ್ರಗ್ಭಿರಾಕೃಷ್ಟನಾಥಾ ವಿಲಸತು ಹೃದಿಗೋದಾ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಾತ್ಮಜಾನಃ" ಎನ್ನುವ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಶ್ಲೋಕವಾದದ್ದು ಮಧುರವಾಗಿಯೂ, ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಸಾಧಾರಣ, ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದದ್ದು !

॥ ಗೋದಾಯೈ ನಮಃ ॥

ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿಯ ರಸಾನುಭವ

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ರಚಿಸಿರುವ ದ್ವಿತೀಯ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥ "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿ" ಒಂದನೂರ ನಲವತ್ತಮೂರು ಶ್ಲೋಕವುಳ್ಳ ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಸುಸ್ವಾರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳದೆಂದು ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಪಾಶುರದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಪುರುಷರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಲವಾರು ಸಾರಿ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇವಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ್ದರಿಂದ ಭಾವಾನುಭವವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದ ಅನುಭೂತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲ ಪ್ರಬಂಧವಾದ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಯಲ್ಲಿ "ಉನ್ರನ್ನೈ ಪಿರವಿ ಪೆರುಂದನೈ ಪುಣ್ಣಿಯಂ ಯಾಮುಡೈಯೋಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಅದಾದ ನಂತರವಿರುವ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ "ಎತ್ತೈಕ್ಕುಮ್ ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್ ಉನ್ರನ್ನೋಡುತ್ತೋಮೇ ಯಾವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಳ್ ಚೆಯ್ವೋಮ್" ಎಂದೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರ್ಗಳೆಲ್ಲರೂ "ಅರುಳ್ ತರುನಾಳ್ ... ನಿತ್ತಿ ಪಿರವಿಯಾನ್ ವೇಣ್ಡೇನ್" ಎಂದೂ, ಪಿರವಾಮೈ ಎನ್ನೈ ಪಣಿಯಿನ್ಸ್ ಪಿರಾನೇ!" ಎಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಲು ಗೋದಾದೇವಿ ಒಬ್ಬಳು ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ "ಏಳೇೞ್ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮ ಬಂದಾದರೂ ಉದಾಸೀನವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಎಡಬಿಡದೆ ಭಗವದನುಭವವೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದಳು. "ಏಳೇೞ್ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಒಂದು ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷವುಂಟು. ಭಗವಂತನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಆ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಅವತರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರದ ಮಹಿಮೆ, ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲದಾಗುತ್ತೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕಿಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಸ್ತವ ಉತ್ತರ ಶತಕದಲ್ಲಿ "ಅನುಜನುರನುರೂಪ ರೂಪಚೇಷ್ಟಾ ನ ಸಮಾಗಮ ಮಿಂದಿರಾ ಕರಿಷ್ಯತ್। ಅಸರಸ ಪಥವಾ ಅಪ್ರಿಯಂಭವಿಷ್ಣು ಧ್ರುವಮ ಕರಿಷ್ಯತ ರಂಗರಾಜ ನರ್ಮ ॥" ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು, "ಯದಿ ಮನುಜ ತಿರಶ್ಚಾಂ ಲೀಲಯಾ ತುಲ್ಯವೃತ್ತೇಃ ಅನುಜನುರನುರೂಪಾ ದೇವಿ ನಾವಾತರಿಷ್ಯಃ; ಸರಸಮ ಭವಿಷ್ಯನ್ನರ್ಮ ನಾಥಸ್ಯ ಮಾತಃ ದರ–ದಲ–ದರವಿಂದೋದಂತ ಕಾಂತಾಯತಾಕ್ಷಿ ।" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕ ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿಸಿರುವುದು. ಈ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಒಂದೇ. ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವತಿಯು ಅವತರಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನೀರಸವಾದುದೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹುಟ್ಟು ನಿರಂತರವಾದುದರಿಂದ ನಾವು ಏಳೇಳು ಜನ್ಮವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದಳು. ಸೀತಾದೇವಿಯಾಗಿಯೂ, ಭೂದೇವಿಯಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಈಗಲೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ವಿಶ್ಲೇಷ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ

ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು ನಾವು ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯವೇ ಎನ್ನಬಹುದು. ವಿಶ್ಲೇಷವಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಜೇನೂ-ಹಾಲೂ ಸೇರಿದಂತಿರುವ ಈ ರೀತಿ ಮಧುರವಾದ ಪಾಶುರ ರಚಿತವಾಗುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ಲೇಷ ದುಃಖವುಂಟಾಗಿ ಅದು ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ಈ ರಸಮಯವಾದ ಪಾಶುರ ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಮೊದಲಿನ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು "ಧನುರ್ಮಾಸ" ಪೂರ್ತಿ ವ್ರತವಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಬಾರದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವವನು ಕಾಮದೇವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ! ನಿನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನು ; ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ರೀತಿ ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಅವಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಕ್ಷೇಪವುಂಟಾಗಿದೆ. ಸಾತ್ವಿಕರಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್‌ರವರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಇವಳು ಪರದೇವತೆ (ಇತರ) ದೇವತಾಂತರವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸದವಳು ಸ್ವರೂಪ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೇ ? ಇದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರು ಸೂಚಿಸುವ ಪರಿಹಾರ ಏನೆಂದರೆ- ತಾವಲಂ ರಚಿಸಿರುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ "ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಳ್‌ಶೆಯ್ವೋಮ್ ಮತ್ತೈ ನಮ್ ಕಾಮಂಗಳ್ ಮಾತ್ತೇಲ್" ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ದೇವತಾಂತರ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದಾದರೂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿನಿವೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವಿಪಾಕರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದೋಷವುಳ್ಳವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಇದು ಉಪಾದೇಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀವಚನ ಭೂಷಣದಲ್ಲಿ "ಜ್ಞಾನವಿಪಾಕ ಕಾರ್ಯವಾದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಂಟಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ (ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ)" ಎನ್ನುವ ಚೂರ್ಣಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಅದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಡಲೂರುವುದು, ವ್ರತವಿರುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೈಂಕರ್ಯದಂತೆಯೇ ಫಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಭಾವಿಸುವುದರಿಂದ ಉಪಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರು "ಪರಮತಭಂಗ" ಎಂಬ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಕಾಮದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು - "ಶೃಂಗಾರ ಸಮಾಧ್ಯ ಮಹಾ ಕೃಷ್ಣಗೋಪಾಲರ ವಿನಯನರ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ದೈವವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ "ಸರ್ವಾನ್ ದೇವಾನ್ ನಮಸ್ಯಂತಿ ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಯಶಸ್ವಿನಃ" ಎಂದು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

2. ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ "ಎಂಗಳ್ ಶಿತ್ತಿಲ್‌ನಂದು ಶಿದಿಯೇಲ್" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. "ಶೀತ್ತಿ ಪಾಯುಮಿಂದ ಮಾಧವಾ" "ಎಂಗಳ್ ಶಿತ್ತಿಲ್ ನೀ ಶಿದೈಯೇಲ್ ... ವೀದಿ ವಾಯಿಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಶಿರುಮಿಯರ್ ಪಲ್ಲಿಪ್ಪೆ ಚೊಲ್ಲಿ" ಎಂದೂ ಇದೆ. ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದಿರುವ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಅವರುಗಳು, ನಾವಿನ್ನು ನೀನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಗೋಪಕನ್ನಿಕೆಯರು ಹೇಳಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅಳಿಸಿಯೇ ಅಳಿಸುವೆನೆಂದನು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಂಡಾಳ್ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

"ಶಿತ್ತಿಲ್‌ಸಿದೈಯೇಲ್" ಎನ್ನುವುದು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮರಳನ್ನು ಸುರಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆಡುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಶ್ರೀ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್‌ರವರ ತಿರುವಾಯ್‌ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ– "ಮಿನ್ನಿಡೈ ಮಡವಾರ್‌ಗಳ್" ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ಗಮನಪಡುವರೇ ಹೊರತು ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಗಮನಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. "ಎಮ್ಮೈಪ್ಪತ್ತಿಮೆಯ್ ಪಿಣಕ್ಕಿಟ್ಟಕ್ಕಾಲ್ ಇಂದ ಪಕ್ಕಮ್ ನಿನ್ರವರ್ ಎನ್ಸೊಲ್ಲಾರ್" ಎನ್ನುವ ಪಾಸುರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಸಾಧಾರಣ ಆಟವಾಡುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆಂದೂ "ಯೌವನಪ್ರಾಪ್ತ ಕುಮಾರಿಯರು" ಎನ್ನುವಂತಹ ಯುವತಿಯರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಪದೇಶವಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋಪಿಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಮರೆಯಾಗಿರಲು ಆ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಗೋಪಿಯರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಣಯರೋಷದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವರಿದ್ದ ಬಂದರೂ ಅವನಿಗೆ ಮುಖಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡದೆಯೂ ಆತ್ಮವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದನ್ನೇ ಶಿತ್ತಿಲ್‌ಸಿದೈಯೇಲ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

3. "ಕೋಳಿಯಳೈಪ್ಪದನ್ ಮುನ್ನಮ್—

ಗೋಪೀವಸ್ತ್ರಾಪಹಾರ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳ ವರ್ಣನೆ. ಗೋಪಿಕೆಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿರಹತಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ತಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಯಮುನೆಯ ಒಂದು ಮಡುವಿಗೆ ಹೋದರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ಅವರುಗಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನವರತವೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇರುವನಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇವರುಗಳು ಒಂದು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಹೋಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾನೂ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಆ ಗೋಪಿಕೆಯರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಆ ಮಡುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ವೃಕ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಕಾರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರರಿಯದಂತೆ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕುರುಂದು ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಧರಿಸಿ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾನಂದದಿಂದ ಇದ್ದನು. ಗೋಪಿಗಳು ಸ್ನಾನವಾದ ನಂತರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳು ಇಟ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯೋಚನೆ ಹೊಂದಿದರು. ಇಲ್ಲಿಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ? ಯಾರು ಕದ್ದುಕೊಂಡಿರುವರು ? ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದಾಗ ಕುರುಂದ ವೃಕ್ಷದ ರೆಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲ್ಲದೆ ಇವರು ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕು ಏನು ಮಾಡುವುದು! ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಜ್ಜೆಯಲ್ಲವೆ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತು. ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆ ? ಮೀನುಗಳೂ ಏಡಿಗಳೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು; ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಪೂರ್ವದಿಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಟ್ಟಾದರೂ ಅವನಿಂದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕಲ್ಲ

ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಲೂ, ತೆಗಳುತ್ತಲೂ, ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಲೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದನು– ನಿಮಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು. ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋಪಿಯರು ನಾನೂ ನನ್ನ ಸಖಿಯೂ ಸೇರಿ ಒಂದೊಂದು ಕೈ ಸೇರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ರೀತಿ ಗೋಪಕನ್ನಿಕೆಯರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕ್ರೀಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ದಶಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

4. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪತಿ ವಿಯೋಗದಿಂದ ನರಳುವ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು ಕೂಡಲ್ ಇಳೈತ್ತಲ್ ಎನ್ನುವುದು ಉಂಟು. ಚೌಕವಾಗಿ ಗೆರೆ ಎಳೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಳಿ–ಸುಳಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಎರಡೆರಡನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡಾಗಿ ಸೇರಿ ಬಂದರೆ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವರೆಂದು ಆನಂದಿಸುವುದು, ಒಂದೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಂಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸಂಕೇತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಕುನ ನೋಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲ್, ಕೂಡಲ್ ಇಳೈತ್ತಲ್, ಕೂಡಲ್ ವಳೈತ್ತಲ್, ಕೂಡಲ್‌ಕುರಿ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುಮಳಿಶೈ ಆಳ್ವಾರ್‌ರವರು ನಾನ್ಮುಖನ್ ತಿರುವಂದಾದಿಯಲ್ಲಿ– 'ಅಟ್ಟೈಪ್ಪನ್ ತಿರುವೇಂಗಡತ್ತಾನೈ ಕಾಣ, ''ಇಟ್ಟೈಪ್ಪನ್ ತಿರುಕ್ಕೂಡಲ್ ಕೂಡ'' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

''ಮಡುನಿನ್ನೈ ವಿರೈ ಪುದವೈಯಸ್ತೈಯರ್'' ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾನ್ ಪಿಳ್ಳೈಯವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ: ಸಿರೈ ಪುಹಳುಡೈಯಳ್ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಶಂಸನೀಯರಾದ ಗೊಲ್ಲತಿಯರು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಗೊಲ್ಲತಿಯರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶಂಸೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಉಡುಪು–ತೊಡುಪುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯದೆ ಅಹರ್ನಿಶಿ ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವರೆನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವರೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವರು; ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಎಂಬಾರ್ ಒಂದು ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವರು – ಗೊಲ್ಲತಿಯರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಶಂಸೆ ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಇಂತಹವಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಉಪವಾಸವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಹತ್ತು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು ಎಂದರೆ "ಕೋರ್‌ಉಗ್ರಸ್ತೋಲ್ ತಾಣಿಕೂಡಲ್ಪ್ಪಿ ಕೊತಿ ನಡಂಗ ಯಮುನೈಯರಾ ತ್ತಿಲ್‌ದಾ ದ್ಯಮರ್ ಕುಸ್ತಿಲ್ ಪುಲರ ನಿಸ್ತೇನ್ ವಾಸುದೇವಾವುನ್‌ವರವುಪಾರ್ಕೆ'' ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆಗಮನವನ್ನು ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತನ್ನನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವುಳ್ಳವಳಾದ ಒಬ್ಬಳೊಂದಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ''ಇನ್ನಮೆನ್ ಕೈಯಿಹತ್ತೇ ಕೊರುನಾಳ್ ವರುತಿಯೇಲ್ ಎನ್ ಶಿನಮ್ ತೀರ್ವನ್ ನಾನೇ'' ಎನ್ನುವಂತೆ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದೆಂದು ಅತ್ಯಧಿಕ ರೋಷದಿಂದ ಇರುವರು. ಪುನಃ ತನಗೆ ಸಮಯ ದೊರೆತಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಹಾಡಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ, ಅವರುಗಳು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆಯೇ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುವರು. ಆಗ ಅವನು ಕಣ್ಣೀರಿಡುವನು. ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವನು. ಆಗ ಊಟ–ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಉಪವಾಸ ಮಲಗಿರಲು ಒಬ್ಬಳು ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಳು ಅವಳಷ್ಟು ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆವನು ಎಂಟು ದಿನ ಉಪವಾಸ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದನಂತರ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು.

ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಉಪವಾಸ ಇದ್ದಾದರೂ ಆ ಗೋಪಿಯರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ದೇಹಗುಣ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗುಣ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದುಂಟಾದ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಎಂದು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಗೋಪಿಯರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಶಂಸಿತರಾದರು.

5. “ಮನ್ನು ಪೆರುಂ ಪುಗಳ್ ಮಾದವನ್” ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೂಗಬೇಕೆಂದು ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮೊದಲಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ “ಕೂಡಿದು ಕೂಡಲೇ” ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕಾರ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅಚೇತನವಾದ ಆ ಕೂಡಲು ದೈವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ತಾನೂ ಸಂಶ್ಲೇಷದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಆ ಕೋಗಿಲೆಯು ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಓ ಕೋಗಿಲೆಯೇ! ನನ್ನನ್ನೂ ಅವನನ್ನೂ ನೀನು ಸೇರಿಸಬಲ್ಲೆಯೋ! ಹೇಗಾದರೂ ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೇರುವಂತೆ ಕೂಗು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿ ಆ ಕೋಗಿಲೆಯು ಕೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮಧುರವಾಣಿಯುಳ್ಳ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೇ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಕೋಗಿಲೆ ಎನ್ನಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

6. “ವಾರಣಮಾಯಿರಮ್” —

ಮೊದಲಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಕರೆದು ತರಬೇಕೆಂದು ಬಲವಾದ ಬಗೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಫಲವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ದುಃಖಿಸುವ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಶಾಂತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನಾನುಭವವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸನ್ನಾಹ ಸಮಯ ಮೊದಲುಗೊಂಡು, ಕೈಹಿಡಿದು ಮಂಗಳ ಸ್ನಾನವಾಗುವವರೆಗೂ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಜ್ಞಾತೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಸಹಸ್ರಾರು ಆನೆಗಳು ನಂದನಂದನನ ಎದುರಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಬೀದಿಯು ಕಲಶಗಳಿಂದಲೂ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿಯೂ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ನಾಳೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ವಿವಾಹವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮಧುಸೂದನನು ವಿವಾಹ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಸೇರಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ “ಗಂಗೈ ನೀರೊರುಪಾಲ್, ಕಾವೇರಿಯೊರುಪಾಲ್, ಕನ್ನಿ-ಕುಮರಿ ಯಮುನೈ ನೀರೊರುಪಾಲ್, ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ತಾಮ್ರ ನೀರೊರುಪಾಲ್, ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರೊರುಪಾಲ್” ಎನ್ನುವಂತೆ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತಂದು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ತನಗೂ ಕಂಕಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ನವ ಯುವತಿಯರು ಮಂಗಳಕರವಾದ ದೀಪಸ್ತಂಭಗಳನ್ನೂ, ಪೂರ್ಣಕುಂಭಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆಯೂ, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧುಸೂದನನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದನು. ವೈದಿಕೋತ್ತಮರು ವೇದಘೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಗ್ನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ಕರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಮಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ತನ್ನ ಶ್ರೀಹಸ್ತವಾದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸಪ್ತಪದಿ

ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ಲಾಜಾ ಹೋಮ ಆದನಂತರ ಮಂಗಳಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಲಂಕೃತವಾದ ಮದ್ದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾವಿಬ್ಬರೂ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುದಾಗಿಯೇ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ, ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಗೋದಾದೇವಿಯವರು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಗೀತವನ್ನು ಹಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಉಂಟು.

7. ಕರ್ಪೂರಮ್ ನಾರುಮೋ—

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುದಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೂ ಆದಾದ ನಂತರ ಸಂಶ್ಲೇಷವೂ ಸ್ವಪ್ನಾನುಭವವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ಅನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಆಂಡಾಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ತಕ್ಷಣವೇ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ಸ್ವಪ್ನಾನುಭವವೇ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಗಿ ನೆನೆದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ. ದೈವವು ಈ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತೇ! ಎಂದು ವ್ಯಥಿತಳಾದಳು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೂ ಬಾರದೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಪರಿತಪಿಸಿದಳು. ಅವನ ಅಧರ ರಸಾಸ್ವಾದನನ್ನು ನನ್ನ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯಾನುಭವ ಪಡೆಯುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೇ ? ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಂಚಿಸಿರುವನೋ! ಎಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅವನ ವಾಮಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಪಾಂಚಜನ್ಯವು ಅಧರ ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಳು. ಆಹಾ! ಅದರ ಭಾಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯ! ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನೇ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿದಳು. ಆ ಭಾವನೆಯೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಆ ಪಾಂಚಜನ್ಯವೇ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಪಾಂಚಜನ್ಯವೇ! ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧರಾಮೃತ ಪಾನವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ; ಆ ಬಾಯಿಯ ಪರಿಮಳವೂ ಅಧರಾಮೃತದ ರಸಪಾನವೂ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ? ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳು ಕೇಳೋಣ; ನಿನ್ನಿಂದಲಾದರೂ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸುವೆನು ಎಂದೂ ಆ ಕೇಳಿದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವುದೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧರಾಮೃತವು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹದಿನಾರು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಈ ರಸಪಾನಮಾಡಲು ಭಾಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಜನರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಮಯ ನೋಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಭುಜಿಸಿದರೆ ಅವರುಗಳು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡದೆ ಇರಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಅವರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನು ಭಾಗಿಯಾಗಬಹುದೇ ? ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

8. "ವಿಣ್ಣೀಲಮೇಲಾಪ್ಪು" —

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು "ಕರ್ಪೂರಮ್ ನಾರುಮೋ ಕಮಲ ಪ್ಪೂ ನಾರುಮೋ?" ಎನ್ನುವ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಮುಖಾರವಿಂದದ ರಸಪಾನವನ್ನು ಅನವರತವೂ ಅನುಭವಿಸುವ ಪಾಂಚಜನ್ಯದೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದಳು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ದೂತನಾಗಿ ಬಂದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಸೀತಾದೇವಿಯು "ಕಥಮೂರೂ ಕಥಂ ಭುಜೌ" ಭಗವಂತನ ತೊಡೆಗಳು ಹೇಗಿವೆ, ಬಾಹುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಹನುಮಂತನು ಸಹ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಪಾಂಚಜನ್ಯವು ನಿಜಾಂಶದಲ್ಲಿ ಪರಮಚೇತನವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವತಾರ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಚೇತನವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಿ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು

ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ಮನೋರಥವೂ ವಿಫಲವಾಯಿತು. "ಬೋಧಯಂತಃ ಪರಸ್ಪರಮ್" ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ವ್ಯಥೆಯೋ ಅಪರಿಮಿತ. ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಮಳೆಗಾಲವು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೇಘಗಳಾದರೋ ಮಿಂಚಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಸಂಶ್ಲೇಷದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಗಲುವಾಗ ತಾನು ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಮಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ಅವನೂ ಈ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. "ಮೇಘಗಳೇ! ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೂ ಬಂದನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಘಗಳನ್ನು ಕುರಿತು– ನೀವುಗಳು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನೇ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

1. ಮೇಘವಾದದ್ದು ಕ್ಷಾರವಾದ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನುಂಡು ಮಧುರವಾದ ಜಲವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾದ ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪರಮಭೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೋಪಜೀವ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

2. ಮೇಘವಾದದ್ದು– "ಉಯಿರಳಿಪ್ಪಾನ್ ಮಾನಂಗಳೆಲ್ಲಾಮ್ ತಿರಿಯುಂ ನನ್ಮೇಗಂಗಾಳ್ ಕಾಣ್ಮಿನ್" ಎನ್ನುವ ತಿರುವೃತ್ತದ ಪಾಸುರದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ "ಎಂಗಳೆಯಾಮ್ ಪೇರ್ತ್ತುಕರನ್ನಾನ್ ಕುಡ್ಮೈಯಾನ್ ಪೇರೂರ್ ತೀರ್ಥಕರಾಮಿನ್ ತಿರಿಂದು" ಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಎನ್ನುವ ನೆಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಸಂಚರಿಸಿ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವರು.

3. ಮೇಘವಾದದ್ದು ಹಳ್ಳವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಮಳೆಯಿಂದ ತುಂಬುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಸದುಪದೇಶವೆಂಬ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀಚರನ್ನು ಜ್ಞಾನಪರಿಪೂರ್ಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

4. ಮೇಘವಾದದ್ದು ಸರ್ವದಾ ವರ್ಷಿಸದೆ ಕೆಲವು ಸಮಯ ವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಿಸುವಂತೆ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ ಸಮಯ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸದುಪದೇಶ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

5. ಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ವರ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತೆ; ಇದೇ ರೀತಿ ಸಮಯ ವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ್ಯರ ಸದುಪದೇಶಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಹಾತ್ಮಭ್ರಮ, ಸ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಭ್ರಮ ಅನ್ಯಶೇಷತ್ವಭ್ರಮ, ಆಭಾಸ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧುತ್ವಭ್ರಮ, ವಿಷಯ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಗ್ರಹಚಾರಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತೆ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

6. ಮೇಘವು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಿಸಿದರೂ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ತೃಪ್ತಿಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಪಡದೆಯೂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆಯೂ ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೂ ಉಪದೇಶಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

7. ಮೇಘವು ಕೆಲ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ತುಂತುರು ಹನಿಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ನಾಶ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ ಕೆಲವು ಸಮಯ ಮಂದಶ್ರೋತೃವೆಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಪ್ರತಿ.

ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವೆಂಬ ಅಮೃತಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ವರ್ಷಿಸಿ "ಇದೂ ಎನ್ನ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿ" ಇದು ಮಹಾ ಏನು ವೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

8. ಮೇಘವು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಳೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತೆ. ಆ ನೀರು ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದ ಹಾಗೆ ಆರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ! ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ ಶುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಅರ್ಥಗಳು ಅವರುಗಳ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ, ವಿಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತೆ; ಅದೇ ಕೆಲವು ಮೇಧಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪುಷ್ಟಿಹೊಂದಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುತ್ತು ಮಾಲೆಯ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀವಚನ ಭೂಷಣಾದಿ ನಾಮಗಳಿಂದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

9. ಮೇಘದಿಂದ ಸುರಿದ ಮಳೆ ನದಿ, ನಾಲೆ, ಕೊಳ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸರ್ವೋಪಜೀವ್ಯವಾಗುತ್ತೆ; ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಸತ್ಪಾತ್ರರಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥವಿಶೇಷಗಳಾದರೋ— "ಪೂರ್ವೇ ಪೂರ್ವೇಭ್ಯೋ ವಚ ಏತದೂಚುಃ" ಎಂದು ವೇದವು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಸದುಪದೇಶ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಜೀವಿಸಲು ಅರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದೇ ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುತ್ತೆ.

10 ಮೇಘವಾದದ್ದು "ಎತ್ತನೈಯೂರ್ ಪಾರ್ವರಂದ ಕಾಲತ್ತುಮ್ ಪೈಂಗೊಳ್ಮುಗಿಲ್ ಮೆತ್ತೆಯಿಂದ ಮಾಮುಗಿಲೇ ಪಾರ್ತ್ತಿರುಕ್ಕುಮ್" ಎನ್ನುವ ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರ್ ಪಾಶುರದ ಹಾಗೆಯೇ ಅನನ್ಯಗತಿಗಳಾದ ಪೈರುಗಳಿಂದ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನ್ನು ಅದೇ ಎಕ್ಕೆ ಗಿಡ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಿಸಿದರೆ, "ನೀರ್ ಕಾಲತ್ತೆರುಕ್ಕಿನ್ ಅಮ್ ಪೂವಿಲೆ ಪೋಲ್ ವೀಳ್ ವೇನೆ" ಎಂದು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸದಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳು ಶ್ರೀ ಮಧುರಕವಿ, ಶ್ರೀನಾಥ ಮುನಿಗಳಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುತ್ತೆ; ಇತರರ ಹತ್ತಿರ— "ಚಾರ್ವಾಕ ಮತ ನೀರು ಶೆಯ್ದು ಶಮಣ್ ಚೀಕಿನಲ್ ಕೊಳುತ್ತಿಯೇ" ಮುಂತಾದ ಪಾಶುರಗಳಂತೆಯೇ ನಾಶಮಾಡುವಂಥದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಗುಣ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮೇಘವಾಗಿ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವವರು ಸದಾಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಒಂದೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲೂ ಇರುವ ಮೇಘ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನೇ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಈ ದಶಕದ ಏಳನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ— "ಕೊಂಗೈಮೇಲ್ ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಳಂಬಳಿಯ ಪುಹುಂದೊರುನಾಳ್ ತಂಗುಮೇಲ್ ಎನ್ನಾವಿ ತಂಗುಮ್" ಎಂದು ಇದೆ: ಮೊದಲು ಕೇಶವ ನಂಬಿಯ್ಯ ಕಾಲ್‌ಪಿಡಿಪ್ಪಾಳೆನ್ನುಮ್ ಇಪ್ಪೇರ್ ಎನಕ್ಕರುಳ್ ಕಂಡಾಯ್" ಎಂದೂ "ಪಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುಮ್ ಇಡತ್ತು ಅಡಿಕೊಟ್ಟಿಡ ಕೊಳ್ಳುಮಾಹಿಲ್ ನೀ ಕೂಡಿಡು ಕೂಡಲೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುವ ಗೋದಾದೇವಿ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಪದೇಶ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ–ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಜ್ಞಾನ–ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಗವದನುಭವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ "ಕೊಂಗೈಮೇಲ್ ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಳಂಬು ಅಳಿಯವೇಂಡುವರ್" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ – ಭಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾದ ಆಧಾರವೊಂದು, ಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು ಮತ್ತೊಂದೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವುಂಟು: ಭಗವದನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ತತ್ಪರರಾಗಿರುವುದು ಸಹಜ ಸ್ವರೂಪ ವಿಷಯಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದು ಸಾಧಾರಣರೂಪ "ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಳಂಬು ಅಳಿಯ ವೇಂಡುವರ್"

ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸತ್ತ್ವಮಿಶ್ರವಾದ ರಜೋಗುಣ ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ರಜೋಗುಣವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ತಮೋಗುಣವಿರಲು ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪಕಸಾಧಕರಂತಹ ಮಹಾಚಾರ್ಯರುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗೋದಾದೇವಿಯು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರೇಮಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

9. "ಸಿಂದುರಚ್ಚೆಮ್ಪೊಡಿ" – ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಮೋಡವನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಅವನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ಬಗೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು ಮೊದಲಿನ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಇವಳು ಬೇಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಆ ಮೇಘಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದವು ಅಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದವು.

ತಕ್ಷಣ ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸುವಂತಹ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಷ್ಪಿಸಿತು. ಕೆಲವು ಹೂವುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿರುವುದೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಆಗತಾನೇ ಅರಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ತಿರುಗಾಡುವಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಇವಳ ವಿರಹ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಇವಳ ಅನುತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಾಣವುಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುವ ಪಾಶುರವಾಗಿದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಆರು, ಏಳನೆಯ ಪಾಶುರಗಳಾದ "ನಾರು ನರುಂಪೊಳಿಲ್" "ಇನ್ರುವಂದಿತ್ತನೈಯುಮ್" ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರಗಳು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಪಾಶುರಗಳು ರಚಿತವಾಗುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಏನು ? ಬಾಧಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸೊಂದು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈ (ಮಧುರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅಳಗರಮಲೈ) ಅಳಗರಿಗೆ ನೂರುಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಪೊಂಗಲು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಏನು ಪ್ರಸಕ್ತಿ ? ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲಿನ ಐದು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ವ್ಯಥೆಯಿಂದಾಗಿ ದ್ವಯಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಖಂಡವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಭಾಗದ ಅರ್ಥ ಕೈಂಕರ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಯಾವ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದಂತೆ ಬಲಹೀನಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ವಾಚಿಕವಾಗಿ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಪಾಶುರಗಳೇ ಆ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕ.

ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ "ನಾರು ನರುಮ್ ಪೊಳಿಲೆನ್ಗಿರ" ಆ ಪಾಶುರ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆಂಡಾಳ್ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯರೂಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ಶಿಷ್ಯವೃಂದಗಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಕಳ್ಳಳಗರ್ಮಲೈ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೂರು ಗಂಗಾಳ ತುಂಬ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಲನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಮಾಡಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇವರು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ "ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅರ್ಚಾವತಾರ ನಿಲುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇವರನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿ

ಕೊಂಡರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ "ಪೆರುಂಬೂದೂರ್ ಮಾಮುನಿಕ್ಕು ಪಿನ್ನಾನಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ" ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

10. "ಕಾರ್ಕೋಡಲ್ ಪೂಕ್ಕಾಳ್" — ಈ ದಶಕವೂ ಮೊದಲಿನ ದಶಕದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜೀವವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು ? ನನಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದುವೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲ. "ನತ್ಯಜೇಯಂ ಕಥಂಚನ" ಎಂದು, ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ! ಇನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಿರಲಿ ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಅವರ ಪುತ್ರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

11. ತಾಮುಗಕ್ಕುವರ್ — ಒಂದು ಮಾತೇ ಹೊರತು ಎರಡನೆಯ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅನೃತವನ್ನು ನುಡಿದರೂ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರ ಸಂಬಂಧ ನಮಗುಂಟಲ್ಲ; ಅದು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಭಗವಂತನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ತಾಯಿಯರೂ, ಸಖಿಯರೂ, ಮಿತ್ರರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಸೇರಿ ಇವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಇವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೇರಿದರು, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ವ್ಯಸನದಿಂದ ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಾದ ಸೀತೆ, ಭೂದೇವಿ, ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮುಂತಾದವರ ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮನು ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡದೆ ಇರಲಾರನೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

12. ಮತ್ತಿರುಂದೀರ್ಕಟ್ಕು — ಮೊದಲಿನ ಪಾಸುರದಲ್ಲಿ ಇವಳ ಪರಿತಾಪವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ತಕ್ಷಣ ಬಂದು ಪರಿಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ದುಃಖವನ್ನು ಇವಳಿಂದ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಿಳಂಬವಾಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಆತುರವುಂಟಾಯಿತು. ತಾನೇ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೂ ಅಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಕಾಲುನಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರನ್ನು ಕುರಿತು "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ.

"ಏಷ ನಾರಾಯಣಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವ ನಿಕೇತನಃ ।
ನಾಗಪರ್ಯಂಕ ಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಹ್ಯಾಗತೋ ಮಧುರಾಂ ಪುರೀಮ್ ॥

ಎನ್ನುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನದಂತೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧುರೆಗೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ವಸುದೇವನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದಳು. ಎರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ "ಎರುತ್ತ ಪೇರಾಳನ್ ನಂದಗೋಪನ್ ತನ್ ಇನ್ನುಯಿರ್ ಸ್ಸಿರುವನಾಯ್" ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಇರುವನೆಂದು ಕೇಳಿ ನಂದಗೋಪನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಆಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಮುನಾ ತಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿ

ಯಮುನಾ ದಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದಳು. ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಒಂದು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿಸಲು ಆ ಸರ್ಪದ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸಿರುವನಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಳು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು, ಅತ್ಯಧಿಕ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋಪಾಲ ಬಾಲಕರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂತುಷ್ಟರಾದ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು ಅನೇಕ ವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯ-ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಬಲರಾಮನೂ ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದರೆಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಭಕ್ತವಿಲೋಚನ ಎಂದು ಹೆಸರು: ಅಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಪ್ರಲಂಬಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲರಾಮನು ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಅವನ ಜೊತೆ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಳು. ಇಂದ್ರನ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಊಟವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋವರ್ಧನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ಆ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜನಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಭುಂಜಿಸಲು ಇಂದ್ರನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡು ಏಳು ದಿನ ಬಿಡದೆ ಮಳೆಸುರಿಸಿ ವೃಂದಾವನವನ್ನು ಮತ್ತು ಗೊಲ್ಲರನ್ನು ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಲು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಆ ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನೇ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಪರ್ವತದ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಎಂಟನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಕಾಲಯವನನಿಗೆ ಹೆದರಿದವನಂತೆ ಮಥುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬೇರೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದನೋ ಆಯಾ ಸ್ಥಳ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಿವೇಶಾತಿಶಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಳು.

18. ಕಣ್ಣನೆನ್ನುಂ ಕರುಂದೈವಮ್ - ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ವಾಸಿಸಿದ್ದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಎಂದಳು. ಅವಳ ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಅಯ್ಯೋ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಂದೋ ಅವತಾರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನಲ್ಲ: ಈಗ ಮಥುರೆಯಾಗಲಿ, ವೃಂದಾವನವಾಗಲಿ ಏನಿದೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಏನು ಲಾಭವಾಗುತ್ತೆ ? ಈ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೋ ಇವಳ ದುಃಖ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ "ಅಮ್ಮಾ ಗೋದಾದೇವಿಯೇ! ಈಗ ಬೆಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಳಂಬವನ್ನು ತಡೆದುಕೋ, ನಂತರ ಖಂಡಿತ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅದುವರೆಗೂ ಗೋವಿಂದನ ಗುಣವನ್ನು ಹಾಡಿ ಜೀವಿಸಿರು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಆತುರ ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿತವಾಗಿ ನುಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಂದಲಾದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಸಾದವನ್ನಾದರೂ ತಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ. ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ತಾಪ ದೂರವಾಗುವಂತೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿರಿ. ಅವನ ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಮುಡಿಗೆ ಧರಿಸಿ, ಅವನು ಧರಿಸಿರುವ ವನಮಾಲೆಯನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಡಿ. ಆ ಅಪಾರವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮುಖಾರವಿಂದದಲ್ಲಿರುವ ರುಚಿಕರವಾದ ರಸವನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಡಿ. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಸವರಿ ಎಂದು. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾಳೆ.

14. ಪಟ್ಟಿಮೇಯ್ಂದೋರ್ ಕಾರೇರು—

ಪರಮಕಾರುಣಿಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರನ್ನು ತಾನೂ ಇಷ್ಟಪಡುವನೆನ್ನುವ ನುಡಿಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುವವನಲ್ಲವಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳವರ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಆನಂದವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವವನಲ್ಲವೆ ? ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತಹ ಹಂಬಲವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ನಂತರ ಪರಿಪೂರ್ಣಾನುಭವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವಂತಹ ದಿವ್ಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೊಬಗನ್ನು ಆಂಡಾಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಸಂವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ಒಬ್ಬಳೇ ಆದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಇಬ್ಬರು ಸಖಿಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆಗಿ ರಚಿಸಿ ನಂದನಂದನನ್ನು ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಪರಿಯನ್ನು ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ ಪಾಶುರವೊಂದುಳಿದು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಲೂ ಮೊದಲ ಸಾಲು ಪ್ರಶ್ನೆಯದಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯ ಸಾಲು ಉತ್ತರವಾಗಿಯೂ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಬಲರಾಮನಿಗೆ ತಮ್ಮನಾಗಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ತಿರುಗುವವನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಅನೃತವನ್ನು ನುಡಿಯುವವನಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮವರಿಯದ ದುಷ್ಟನಾಗಿ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಶಂಖವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡಿರಾ ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದೂ. ಸುಂದರವಾದ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ, ಗರುಡನಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡಿ, ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬರುವುದೂ, "ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವೆಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆಗಿ ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಆನಂದವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಹಾಡಿರುವಳು.

ಈ ಕೃತಿ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿಯೂ, ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿಯೂ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಆತನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನೆಂಬುದನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ನುಡಿ

ಶ್ರಿಯಃ ಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಉಭಯ ವಿಭೂತಿ ನಾಯಕನೆಂದು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿ ಎನ್ನುವ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿ ಎನ್ನುವ ವೈಕುಂಠವನ್ನೂ ಏಕಾಧಿಪತ್ಯವಾಗಿ ಆಳುವವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರವರೂ ಮತ್ತು ಆಂಡಾಳ್ ಎಂಬ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

"ಅರುಳಾರ್ ತಿರುಚ್ಚಕ್ಕರತ್ತಾಲ್, ಅಗಲ್ ವಿಸುಂಬುಂ ನಿಲನುಂ ।
ಇರುಳಾರ್ ವಿನೈಕೆಡ ಚ್ಚೆಂಗೋಲ್, ನಡಾವುದಿರ್ ॥ (ತಿರುವೃತ್ತಮ್-33)
ಪೊಂಗೋದಂಸೂಳ್ಂದ ಪುವನಿಯುಂ ವಿಣ್ಣುಲಗುಂ ।
ಅಂಗಾದುಂ ಶೋರಾಮೇ ಆಳ್ಗಿನ್ರ ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ॥ (ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ 11-3)

ಎನ್ನುವ ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯನ್ನು 'ತೆಳಿವಿಸುಂಬಾಗಿ' ನಿಂತ ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂದೂ ಈ ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು "ಇರುಳ್ ತರುಮಾಜ್ಞಾಲಮ್" ಎಂದೂ, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವಾದ್ದು ಪರಮಪದ, ಅಂಧಕಾರಾವೃತವಾದದ್ದು ಈ ಜಗತ್ತು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕವಾದುದೇನು ? ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದರೆ ಅಂಧಕಾರ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ? "ಕುಡತಿಶೈ ಪರಂದ ಶೂಳ್ಗಿಲ್ ವೆಯಿಲ್ಲಾ ಪಾಯಿರುಳ್ ಪರಪ್ಪು" ಎಂದು ತೊಂಡರಡಿಪ್ಪೊಡಿ ಆಳ್ವಾರ್ರವರು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಿವರ್ತನವಾಗದ ಅಂಧಕಾರವೂ ಉಂಟೋ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಚಿಂತಿಸುವುದುಂಟು. ಬಾಹ್ಯಾಂಧಕಾರ, ಆಂತರಾಂಧಕಾರ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವುಂಟು. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಬಾಹ್ಯ ಅಂಧಕಾರವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂತಃಕರಣದ ಕತ್ತಲೆ ದೂರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಕುಳಭೂಷಣ ಭಾಸ್ಕರರೂ, ಲೋಕ ದಿವಾಕರರೂ ಮತ್ತು ರಾಮಾನುಜ ದಿವಾಕರರೇ ಆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇವರುಗಳೇ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ-

"ಪರಾಂಕುಶ, ಪರಕಾಲ ಯತಿವರರುಗಳು" ಎನ್ನಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಾಂಕುಶರೆಂಬ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರನ್ನು "ವಕುಳಭೂಷಣ ಭಾಸ್ಕರ" ರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪರಕಾಲರೆಂಬ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರನ್ನು "ಕಲಯಾಮಿ ಕಲಿಧ್ವಂಸಂ ಕವಿಂ ಲೋಕದಿವಾಕರಂ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯತಿವರರಾದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು "ಪ್ರಾಜ್ಞ್ಯಂ ಭೋಂದ ದಿನಸಾಯ ಪಾಪಧ್ವಾಂತ ಕ್ಷಯಾಯಚ" ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆವಿರಭೂತ್ ಭೂಮೌ ರಾಮಾನುಜ ದಿವಾಕರಃ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯರುಗಳ ಉದಯದಿಂದಲೇ ಅಂತಃಕರಣದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ದೂರವಾಗುತ್ತೆ. ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಹೋಗಲಾರದ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಉಂಟಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಯೇ ದೂರಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆ ದೀಪವು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಚ್ಚಿದ ನಿತ್ಯಜ್ಯೋತಿ!

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಗೆ ತನಿಯನ್ ಬರೆದಿರುವವರು "ಅಲ್ಲಿನಾಳ್ ತಾಮರೈ ಮೇಲ್ ಆರಣಂಗಿನ್ ಇನ್ ತುಣೈವಿ ಮಲ್ಲಿನಾಡಾಂಡ ಮಡಮಯಿಲ್ – ಮೆಲ್ಲಿಯಲಾಳ್, ಆಯರ್ ಕುಲವೇಂದನಾ ಹತ್ತಾಳ್, ತೆನ್‌ಪುದುವೈ ವೇಯರ್ ಪಯಂದ ವಿಳಕ್ಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಲ್ಲ, ಒಂದು ದೀಪ ಎಂದೇ ಹೇಳಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನಿಗೂ, ದೀಪಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟೆಂದರೂ, ಸೂರ್ಯಕಿರಣ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗದ ಅಂತರಂಗವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ದೀಪವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುವುದರಿಂದಲೇ ಪರಾಂಕುಶ, ಪರಕಾಲ ಯತಿ ವರ್ಯರುಗಳ ದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಾರದ ಅಂತರಂಗದ ಕತ್ತಲೆಯು ದೂರವಾದದ್ದು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ ಎಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಲೇ!

ಒಂದು ಸಾರಿ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಸಂವಾದವಾಯಿತು– ನಾಥಾ, ಈ ಲೋಕದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಲು ತಾವು ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯು– ನಾನು ಗೀತೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದೆನು ; ಅದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಅಂಧಕಾರವು ದೂರವಾಯಿತು ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ನಾಥಾ ! ಆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳುಂಟಲ್ಲ ; ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಠಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹದಿನೆಂಟು ಅಧ್ಯಾಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಏಳನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದಂತೆ ಗಹನವಾಗಿವೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಸಕಲ ಮತದವರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನೂ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಎಳೆದಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಹೇಳಿದರು–ಕಟ್ಟಿದಮನೆಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಅನೇಕರು. ತಾವು ಮನೆಕಟ್ಟಿದರಲ್ಲವೆ ಅದರ ಕಷ್ಟ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ ಆದು ಸರಿ. ನೀನೇನಾದರೂ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದುಂಟೋ ? ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಹೇಳಿದಳು ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವೆನಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ತಾವು ನಾಡು-ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿರಲ್ಲ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲವೇ ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಯಾವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮಧುರವಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದೆ. ಆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಾಗೆ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ 30 ಪಾಶುರಗಳಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದೆ.

ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಗಹನವಾಗಿರುವಂತಿಲ್ಲದೆ, ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ಅಮೃತಕ್ಕಿಂತ ಮಧುರ. ಇದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರುಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವಂತಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೊರತೆಯೂ ಸಹ ಈ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಹಿರಿಮೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯನ್ನು ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸಿ, ನುತಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಪಠಿಸದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯು ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನುತಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

"ಶ್ರುತಿಶಳ್ ನಾನ್ಗುಂ ಎಲ್ಲೈ ಇಲ್ಲಾ ಅಱನೆಱಿ ಯಾವುಂ ತೆರಿಂದವನ್" ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರೂ ಸಹ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯನ್ನೇ ನಿತ್ಯವೂ ನುತಿಸಿ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಜೀಯರ್" ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೂ ವಿಶೇಷವನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆ ? ಅದ್ದರಿಂದಲೇ "ಪಾದಂಗಳ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಂ ಪರಮನಡಿ ಕಾಟ್ಟುಂ ವೇದಮನೈತ್ತುಕ್ಕುಂ - ವಿತ್ತಾಹುಂ - ಕೋದೈ ತಮಿೞ್ ಐಯ್ಯೈಂದುಮೈಂದುಮರಿಯಾದ ಮಾನಿಡರೈ ವೈಯಂಶುಮಪ್ಪದುಂವಂಬು" ಎಂದೂ, ಇದರ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಶಿಖರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ವೃತ್ತವೊಂದು ಅವತರಿಸಿತು.

ಈ ಕಂದಪದ್ಯದಲ್ಲಿ "ಪಾದಂಗಳ್ ತೀರಕ್ಕುನರ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿಯೂ, ಪರಮನಡಿಕಾಟ್ಟುವನ್" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವೇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾದಂಗಳ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಂ ಮಾದೈವರ್ ಕೋದೈ ತಮಿೞ್ ; ಪರಮನಡಿ ಕಾಟ್ಟುಮದುವುಮ್ ಕೋದೈ ತಮಿೞ್ ; ವೇದಮನೈತ್ತುಕ್ಕುಮ್ ವಿತ್ತಾಹುಮದುವುಮ್ ಕೋದೈ ತಮಿೞ್ ಎಂದು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ವೇದಮನೈತ್ತುಕ್ಕುಮ್ ವಿತ್ತಾಹುಮ್" ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯವೊಂದೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದದ್ದು. ವೇದದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ಹೊರಟುದು, ತಿರುಪ್ಪಾವೈ.

ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ "ಅರಿಯ ವೇಣ್ಡುಮರ್ಥಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಇದುಕ್ಕುಳ್ಳೇಯುಂಡು ; ಅದಾವದು ಅರ್ಥಪಂಚಕಮ್" ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅರ್ಥವೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅರ್ಥಪಂಚಕ. ಅರ್ಥಪಂಚಕವೆನ್ನುವ ಐದು ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ) ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೇವಲ ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ; ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವೆನ್ನುವ ಯಾವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಪಂಚಕವೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ತಿರುವಾಯ್‌ಮೊೞಿಯ ಕೊನೆಯ ತನಿಯನ್ ಆದ "ಮಿಕ್ಕ ಇಱೈ ನಿಲೈಯುಂ ಮೆಯ್ಯಾಮ್ ಉಯಿರ್ ನಿಲೈಯುಮ್ । ತಕ್ಕನೆಱಿಯುಂ ತಡೈಯಾಹಿ ತೊಕ್ಕಿಯಲುಮ್ ಊೞ್ವಿನೈಯುಂ ವಾೞ್ವಿನೈಯುಂ ಓದುಂ ಕುರುಕೈಯರ್ಕೋನ್ ಯಾೞಿನ್ ಇಸೈವೇದತ್ತಿಯಲ್ ॥" ಎನ್ನುವುದು. ಇದರಿಂದ ತಿರುವಾಯ್‌ಮೊೞಿ ಸಹಸ್ರಕ್ಕೂ ಅರ್ಥಪಂಚಕವೇ ಪ್ರಮೇಯವೆಂದೂ, ಆ ಐದು ವಿಷಯಗಳು ಇಂತಿಂಥವುಗಳೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

1) ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ, 2) ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ, 3) ಉಪಾಯ ಸ್ವರೂಪ, 4) ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪ, 5) ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪ — ಇವೇ ಅರ್ಥಪಂಚಕವೆನ್ನಲ್ಪಡುತ್ತೆ.

ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಶ್ಚ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನಃ ।
ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯುಪಾಯಂ ಫಲಂ ಪ್ರಾಪ್ತೇಃ ತಥಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿರೋಧಿ ಚ ।
ವದಂತಿ ಸಕಲಂ ವೇದಾಃ ಸೇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಕಾಃ ॥

ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಮಾಣವಚನವು ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸಕಲ ವೇದಗಳಿಗೂ ಈ ಅರ್ಥ ಪಂಚಕವೇ ಪ್ರಮೇಯವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯೂ ಅರ್ಥಪಂಚಕವೂ

ಆಂಡಾಳ್ ತನ್ನ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪಂಚಕವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸೊಬಗನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. "ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿಂಗಳ್ ಮದಿ ನಿರೈಂದ ನನ್ನಾಳಾಲ್" ಎನ್ನುವ ಮೊದಲ ಪಾಶುರ (ಶ್ಲೋಕ) ವೊಂದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪಂಚಕದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕಾಣೋಣ.

1) "ಪಡ್ಕ ಇನ್ನೈ ನಿಲ್ಲೈ" ಎನ್ನುವ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವ ವಿಧ ಹೇಗೆ? ಪರಮ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವು ಸ್ವರೂಪವೇ? ಪರತ್ವವು ಸ್ವರೂಪವೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುವಂತಿದೆ. ಸೌಲಭ್ಯವೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಕಂಡು "ಇಷ್ಟು ಸುಲಭನೋ!" ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಪರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ಈ ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ "ನಂದಗೋಪನ್ ಕುಮಾರನ್" "ಅಶೋದೈ ಯಿಳಂಶಿಂಗಮ್" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಅವನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು "ನಾರಾಯಣನೇ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಅವನ ಪರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವೆಂಬ ಮಹಾಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ [ಅಂದರೆ ನಾರಂಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವವನು. ನಾರಂಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನು ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ] ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದದ್ದು ಪರತ್ವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು" ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ "ನಾರಾಯಣನೇ" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರತ್ವ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆರಡೂ ತಿಳಿದು ಬಂದರೂ, ನಾರಾಯಣನೆಂದರೆ ಪರತ್ವವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ "ನಂದಗೋಪನ್ ಕುಮಾರನ್" "ಅಶೋದೈ ಇಳಂ ಶಿಂಗಮ್" "ನಾರಾಯಣನೇ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು.

2) ಇನ್ನು "ಮ್ಯದ್ಮಾ ವಂದುರ್ ನಿಲ್ಲೈ" ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿ ಯಾವುದು? – "ನೀರಾಡ ಪೋದುವೀರ್! ನೇರಿಳೈಯೀರ್. ಶೆಲ್ವ ಶಿರುಮೀರ್‌ಗಾಳ್! ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥವೆಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಬನ್ನಿ ಎನ್ನುವುದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರೋವರಕ್ಕೋ ಅಥವಾ ನದಿಗೋ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆಂದು ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನೀರಿನ ತಟಾಕದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, "ಎನ್ಮೈಕ್ಕುಂ ಏಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಂ ಉನ್ತನ್ನೋಡುತ್ತೋಮೇ ಯಾವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮಾಳ್ ಶೆಯ್ವೋಮ್", ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ "ನೀರಾಡ ಪೋದುವೀರ್ !" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅರ್ಥ "ಭಗವದನುಭವ ಪಡೆಯಲು ಬನ್ನಿ" ಎನ್ನುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಗವದನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇದರ ನಂತರ "ನೇರಿಳೈಯೀರ್! ಎನ್ನುವುದು ಸುಂದರವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವವರೇ! ಎನ್ನುವಂತೆ. ಸ್ವಾಪದೇಶಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಜ್ಞಾನವೂ, ಭಕ್ತಿಯೂ, ವಿರಕ್ತಿಯೂ, ಶಾಂತಿ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳೇ ಆತ್ಮಭೂಷಣಗಳೆಂದು ವಿವರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೇ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ಇದಾದ ನಂತರ "ಶೆಲ್ವಶಿರುಮೀರ್‌ಗಾಳ್ !" ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶೆಲ್ವ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಕೈಂಕರ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನೇ ಬಯಸಿದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೆ.

3. ಇನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗವಾದ ಉಪಾಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, "ಪೋದು ವೀರ್ ! ಪೋದುಮಿನೋ" ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹವರೆಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಾ ಬರಬಹುದೆನ್ನುವುದರಿಂದ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾದ ಉಪಾಯವನ್ನಲ್ಲವೇ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.

"ಮನವುಂಡೈಯಿಲೆನ್‌ಗಿರ ತೃಷ್ಣೈಯೇ ಅನ್ತಂಪ ಮರ್ಯಾಸ್ಪರ್ಶಿಕ್ಕು ನಾನುವರ್ ನಾವುರುಂ ಎನ್ನುಂಪಡಿ ಸರ್ವರುಂ ಅಧಿಕಾರಿಪಳ್." (ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯಂ-18) ಮನವುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ತೃಷ್ಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮರ್ಯಾಸ್ಪರ್ಶಿಗೆ ನಾನೂ ನಾವೂ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾದ ಉಪಾಯ, ಶರಣಾಗತಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಪತ್ತಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ. ಅಧಿಕಾರಿ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವ "ಪೋದುವೀರ್ ಪೋದುಮಿನೋ" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಇದು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

4. "ಪರೈ ತರುವಾನ್" ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕಾಣತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. "ಪರೈ ತರುವಾನ್" ಎನ್ನುವ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರೈ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಿಂದ ಕಂಡುಬರುವುದು ನಂತರದ "ಶಿತ್ತಂಶಿರುಕಾಲೇ (29) ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ "ಇತ್ತೈ ಪರೈ ಕೊಳ್ವಾನನ್ರು ಕಾಣ ಗೋವಿಂದಾ ! ಎತ್ತೈಕ್ಕುಮೇಳೇಳ್ ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್ ಉನ್‌ತನ್ನೋಡುತ್ತೋಮೇಯ್ವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೇ ನಾಮ್ ಆಟ್ ಶೆಯ್‌ವೋಮ್" ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವೇ 'ಪರೈ' ಎನ್ನುವ ನುಡಿಗೆ ಅರ್ಥ. ಇದೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪ.

5. ಇನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವ ಪದವನ್ನು ಗಮನದಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಅದರ ನಿವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಯೇ ತಿಳಿಸುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದ ವಾಕ್ಯವಾದ (ನಮಃ) ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಪಿಳ್ಳೈಲೋಕಾಚಾರ್ಯರು (ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿಯಲ್ಲಿ) ಇತ್ತಾಲ್ ವಿರೋಧಿಯೈ ಕಳ್ಗಿರದು; ವಿರೋಧಿತಾನ್ ಮೂನ್ರು; ಸ್ವರೂಪ ವಿರೋಧಿ, ಉಪಾಯವಿರೋಧಿ, ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಪಾಶುರ (ಶ್ಲೋಕ) ದಲ್ಲಿ "ನಮಕ್ಕೇ ಪರೈ ತರುವಾನ್" ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ "ನಮಕ್ಕು" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ "ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ" ಅಂತರಂಗವಾದ ಅರ್ಥ. ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾವಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ "ನಿವರ್ತ್ಯ ಮನೋಮತ್ತಃ" ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೋ ಎನ್ನುವುದೇ ಅರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ಮನಃ ನಿವೃತ್ತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ "ನಮಃ" ಎಂಬ ನುಡಿ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. "ಮನಃ" ಎನ್ನುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ನಮಃ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ? ತಿರುಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮಃ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ "ಅಹಮ್ ವೇದ್ಮಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಮ್" ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾನ್ ಪಿಳ್ಳೈ ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಇದು ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತೆ. 'ಮಃ' ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವರೂಪನಾಶ. ನಮಃ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವರೂಪೋಜ್ಜೀವನ ಎನ್ನುವ ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಿಸುವುದು. "ಯಾನೇ ಎನ್ ತನದೇ" ಎಂದು ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರದೊಂದಿಗಿರುವುದು ಸ್ವರೂಪ ವಿರೋಧಿ "ಯಾನೇ ನೀ ಎನ್ನುಡೈಮೈಯುಮ್ ನೀಯೇ" ಎಂದಿರುವುದು ಸ್ವರೂಪ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಉಪಾಯ ವಿರೋಧಿ. ಕಳ್ವಾಯ್ ತುನ್ಪಮ್ ಕಳೈಯಾದೊ(

ಯಾಯ್ ಕಳ್ಳಿ ಕಳ್ ಮತ್ತಿಲ್ಲೇನ್'' ಎನ್ನುವುದು ಉಪಾಯ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ತನಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಿ. ''ಮತ್ತೈ ನಂ ಕಾಮಂಗಳ್ ಮಾತ್ತು'' [ಉನ್ನುಡೆಯ ಉವಪ್ಪುಕ್ಕು ಪುರುಷಾನ ಎಂಗಳೆಯ ಉಪಾಸ್ಯ ಕಲ್ಯಾ ತವವೇಂಡಿರ್ ಎಂದಿರುವುದು ಪ್ರಾಪ್ಯವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥಪಂಚಕವನ್ನು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯ ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲೂ ಇದು ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಪಂಚಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವ ಪರ, ವ್ಯೂಹ, ವಿಭವ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ಅರ್ಚಾವತಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು, ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರಪತ್ತಿ, ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನವೆನ್ನುವ ಉಪಾಯಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಐದು ಪಾಶುರಗಳಾಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮೊದಲ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ನಾರಾಯಣನೇ'' ಎಂದು ಪರತ್ವವನ್ನು, ಎರಡನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಪಾರ್‌ಕಡಲುಳ್ ಪೈಯತ್ತುಯಿನ್ರ ಪರಮನ್'' ಎಂದು ವ್ಯೂಹವನ್ನು, ಮೂರನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಓಂಗಿ ಉಲಹಳಂದ ಉತ್ತಮನ್'' ಎಂದು ವಿಭವಾವತಾರವನ್ನು, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಆೞಿಮಳೈಕ್ಕಣ್ಣಾ'' ಎಂದು ಅಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವವನ್ನು [ಭಗವಂತನು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ನೋಡಿ] ಐದನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ವಡಮಧುರೈ ಮೈಂದನ್ನೈ'' ಎಂದು ಅರ್ಚಾವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ''ವಡಮತ್ತೈ ಮಧುರೈ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಮ್'' ಎನ್ನುವ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯು ಅರ್ಚಾಸ್ಥಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೊದಲ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ನೀರಾಡ'' ಎಂದು (ಉಪಲಕ್ಷಣ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ) ಕರ್ಮಯೋಗ, ಎರಡನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಉಯ್ಯುಮಾರು ಎಣ್ಣಿ'' ಎಂದು ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಮೂರನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಪೇರ್ಪಾಡಿ ಕೆಲ್ನವರ್'' ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯೋಗ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಒನ್ರುನೀ ಕೈಕರವೇಲ್'' ಎಂದು ಪ್ರಪತ್ತಿಯೋಗ. [ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾವುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಎಂದು] ಐದನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ''ಉಂಪಾನ್ಸ ತೂಯ್ಮೈವನ್'' ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರ ಹೆಸರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುವ ರೀತಿಯಾದ ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಗೀತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠಮಾಡಿ ಹಾಡಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಮೊದಲಿನ ಹತ್ತು, ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ''ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿಂಗಳ್ ಮತಿನಿರೈಂದನನ್ನಾಳಲ್ ಎಂಗುಂ ತಿರುವರುಳ್‌ಪೆತ್ತು ಇನ್ಬುರುವರ್ ಎಂಬಾವಾಯ್'' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಕು.

ಗೋದಾದೇವಿಯ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತ

"ವೇಯರ್ ಪುಹಳ್ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರ್ ಆಡಿಪ್ಪೂರದ್
ಮೇನ್ ಮೇಲುನರ್ ತಿಹ ವಿಳಂಗ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನ್
ತೋಯ್ ತಿರುಮಗಳಾಯ್ ವಂದು ಅರಂಗನಾರಕ್ಕು
ತುಳಾಯ್ ಮಾಲೈ ಮುಡಿಶೂಡಿ ಕೊಡುತ್ತ ಮಾತೇ! "

ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನು ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೇಗಿಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವಾಗ, ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಅಂಶವಾದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ದೊರೆಯಿತು. ಆಗ ಆ ಮಹಾರಾಜನು ಅವಳಿಗೆ ಸೀತೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದನು. ನಂತರ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶದ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯಾಳ್ವರವರು ತಮ್ಮ ತುಳಸೀ ತೋಟವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವಿ, ಭೂದೇವಿಯರ ಅಂಶವಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಆಡಿಮಾಸ ಪೂರ್ವಫಲ್ಗುಣಿಯ ದಿನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಆಳ್ವಾರ್ರು ಮಗುವಿಗೆ "ಗೋದಾ" ಎಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿದರು.

ನಿರ್ಧನನಿಗೆ ನಿಧಿ ದೊರೆತಂತೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ ಪಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ಶಿಶುವು ಲಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಪಂಚಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಇವಳು ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅನವರತವೂ ಚಿಂತಿಸುವುದು, ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕೋದೈ ಎಂದರೆ ಸುಂದರ ಕೇಶರಾಶಿ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವಳಿಗೆ ಕೋದೈ ಅಥವಾ ಗೋದೈ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು.

ಪಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್ ಎನ್ನುವ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಗೆ ಧರಿಸಲು ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಅವರಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾನು ತಕ್ಕವಳಾಗಿರುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯು ಹಿಂತಿರುಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಳಚಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಆಳ್ವಾರ್ರು ಪ್ರತಿದಿನ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಆ ಪುಷ್ಪವನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆನಂದದಿಂದ ಆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಆಳ್ವಾರ್ರು ಯಥಾಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಆಗ ಗೋದೆಯು ಹೂವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಕುಪಿತರಾಗಿ ಎಲೇ ಹೆಣ್ಣೇ! ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಅಪಚಾರವಾದದ್ದು, ಇನ್ನು ಈರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಬೇಡ ಎಂದು ಮಗಳಿಗೆ

ಹಿತನುಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಖಿನ್ನ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಆ ದಿನ ಪೆರುಮಾಳ್‌ಗೆ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಳ್ವಾರ್ರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ "ಆಳ್ವಾರ್ರೇ ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಏಕೆ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದನು." ಆಗ ಆಳ್ವಾರ್ರು ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಹೂವಿನಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತರಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವಳು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಪರಿಮಳವಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹಿತಕರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅವಳು ಮುಡಿದುಕೊಡುವ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ತಂದುಕೊಡಿ ಎಂದನು. ತಕ್ಷಣ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು "ಕೋಯಿಲ್‌ಮಂಗೈ" ಎಂದೇ ತಿಳಿದು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮಾತೆಯಾಗಿ ಆದಂತಹ ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಅವತಾರ ವಿಶೇಷವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆಂಡಾಳ್ ಎಂದೂ, ಮಾಧವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಮುಡಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ "ಸೂಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್" ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅವಳ ವಯಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದತೊಡಗಿತು. ತನಗೆ ತಕ್ಕವನೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗಿನ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಇವಳು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಅಗಲಿರದಾದಳಾಗಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ಗೋಪಿಗಳ ಹಾಗೆ ತಾನೂ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದಳಾದರೂ ದೇವನನ್ನು ಧರಿಸಿರಬೇಕೆಂಬ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ "ತಿರುಪ್ಪಾವೈ" ಮತ್ತು "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ" ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಭಗವತ್ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಜೀವನಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಯಸ್ಕಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಳ್ವಾರ್ರು ಇವಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಯಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವೆ ಎಂದರು. ಆಗ ಆ ದೇವಿಯು "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕೆನ್ನು ಪೇಚ್ಚುಪ್ಪಡಿಲ್ ವಾಳ್‌ಕಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಆಳ್ವಾರ್ರು ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರು. ಗೋದಾದೇವಿಯು ತಾನು ಭಗವಂತನಿಗೇ ಮೀಸಲೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ನೂರೆಂಟು ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯೆ ಎಂದರು. ಆಗ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಅಂಥಾ ಸ್ಥಳದ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಯ ವೈಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದಳು. ಆಗ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ರೋಮಾಂಚಿತಳಾದಳು. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ವಿಚಾರವು ಇವಳಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೇ ಮುಖಾರವಿಂದವು ಪ್ರಫುಲ್ಲಿತವಾಯಿತು. ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೆಯ ಅಳಗರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಗೊಂಡಿತು. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಮಹಿಮೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆನಂದವುಂಟಾಗಲು, ಆಗ ಅಂದಿನ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಗಳು ಇವಳ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಇವಳ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಇವಳು ಕೇವಲ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೇ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅವನಿಗೇ ವಧುವಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಅನವರತವೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅದನ್ನು ಅರಿತ ಆಳ್ವಾರ್ರು ಚಿಂತಿತರಾದರು. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಇವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವರಿಸುವನೋ ! ಆಗ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದನು- ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಭಗವನ್ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ ವ್ಯಾಕುಲವು ನೀಗಿ ಆನಂದಿತರಾದರು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತನ್ನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿಜನ ಸ್ಥಾನೀಕರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ– ನೀವು ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೂ, ಛತ್ರಿ-ಚಾಮರ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನವರತ್ನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಂಡಾಳನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಜನರೂ ಬಂದು ಪಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್ ರವರಿಗೆ ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಕರ್ಣಾಮೃತವಾದ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ, ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಹಾರಾಜನಾದ ವಲ್ಲಭದೇವನು ಈ ಶುಭವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ತಾನೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಿಂದ ಶ್ರೀರಂಗದವರೆಗೆ ಇರುವ ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ಪುಷ್ಪಮಂಟಪ, ತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ನಂತರ ತನ್ನ ಗಜ-ತುರಂಗಾದಿ ಚತುರಂಗ ಬಲದೊಡನೆ ಆಳ್ವಾರ್ರ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ನಂತರ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಶಿಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ಹೊರಟರು. ಮಾರ್ಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ಆಂಡಾಳ್ ಬಂದಳು! ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ಸುಡರ್‌ಕೊಡಿ ಬಂದಳು! ವೇಯರ್ ಕುಲವಿಳಕ್ಕು ಬಂದಳು! ಮುಖರ್‌ಪುಂಗ್ವ ಬಂದಳು! ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅರಸನೂ ಆಳ್ವಾರ್ರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗದ ಹಂದಿರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದುಗಡೆ ಇರುವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಅಯಸ್ಕಾಂತ ಶಿಲೆಯು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚಿಯಾರು ಆನಂದದಿಂದ ನಾಗಪರ್ಯಂಕವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈ ರೀತಿ ಗೋದಾದೇವಿಯು "ಮಾನಿಡವರ್ಕ್ಕು ಎನ್ರು ಪೇಚ್ಚುಪಡಿಲ್ ವಾಳಗಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಳು.

॥ ಶ್ರೀ ಗೋದಾಯೈ ನಮಃ ॥

	ಪುಟ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
ಮುನ್ನುಡಿ	i	ಳ	ೞ
	ii	ಮೊಳ	ಮೊೞ
ಕೃತಜ್ಞತೆ	iii	ಶ್ವತಾ	ಶ್ವತಾ
	,,	ಎಂದು	ಎಂಬ
	,,	ನೀರಾಡಪ್ಪೋ	ನೀರಾಡಪೋ
	iv	ಸ್ಥ	ಸ್ಥು
	,,	ಎ	ಎ಼
	,,	ಳ	ೞ
ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ವಿಶೇಷಾನುಭವ	1	ಪಿ	ಪೀ
	,,	(ನಂದ) ? ಕುಮಾ	ಗೋ
	,,	(ಅವೆ) ? ನ್ನ	ನ
	3	ಕ	ಕಾ
	,,	ಖ	ಖಿ
	,,	ಮೊಳ	ಮೊೞ
	,,	ವೆ	ವೆಂ
	,,	ಷ್ಟ	ಷ್ಟು
	6	ಳ	ೞ
	,,	ತ್ರೀ	ಶ್ರೀ
	,,	ಕದವರ್	ಕದಪ್ಪವರ್
ಗೋದಾದೇವಿ ಮತ್ತು	7	ಮೂಪ್ಪ ವಂ	ದ
ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರು	,,	ಳ	ೞ
	,,	ಳ	ೞ
	10	ತ್ಯ	ತ್ಯೋ
	,,	ವೆ	ವೆಂ
	11	ಳ	ೞ
	,,	ವೆಳ್ಪಿಳ್ಳವಾಳಯೋ	ವೆಳ್ಪಿಳ್ಳ್ವಾೞ
	,,	ಳ	ೞ
	12	ರವ	ರ
	,,	ಪತ	ಪತ್ತನೆಯ
	,,	ಳ	ೞ
	13	ಟ್ಟ	ಟ್ಟ
	14	ಳ	ಳ
ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿಯ	16	ಳ	ೞ
ರಸಾನುಭಾವ	,,	ಗಿ	ೞ

ಪುಟ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
16	ಟ್	ಳ್
,,	[illegible]	[illegible]
17	ಮ	ಫ
,,	ಟ್	ಳ್
,,	ಸಮಸ್ಕರಿಸಿ	ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
18	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
19	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]
20	ಅವನೊಂದಿಗೆ ?	[illegible]
21	ರ	[illegible]
22	ವೆ	[illegible]
23	ಕ	[illegible]
24	11	9
,,	[illegible]	[illegible]
,,	ಮೊ [illegible]	[illegible]
25	[illegible]	[illegible]
,,	12	10
,,	13	11
,,	14	12
,,	ಜ	ಬ
26	ಪ್ರಕಟ ಪ	ಡ
,,	15	13
27	16	14
28	[illegible]	[illegible]
,,	ಷ್ಕ	ಸ್ಕ
,,	ತಿರುಪ್ಪಾ	[illegible]
,,	ಲ್ಲ	ಲ್ಲಿ
31	ಹೊ	ಹೊಂ
,,	ಟ್	ಳ್
32	ಟ್	ಳ್
,,	[illegible]	[illegible]

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ
ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ನುಡಿ